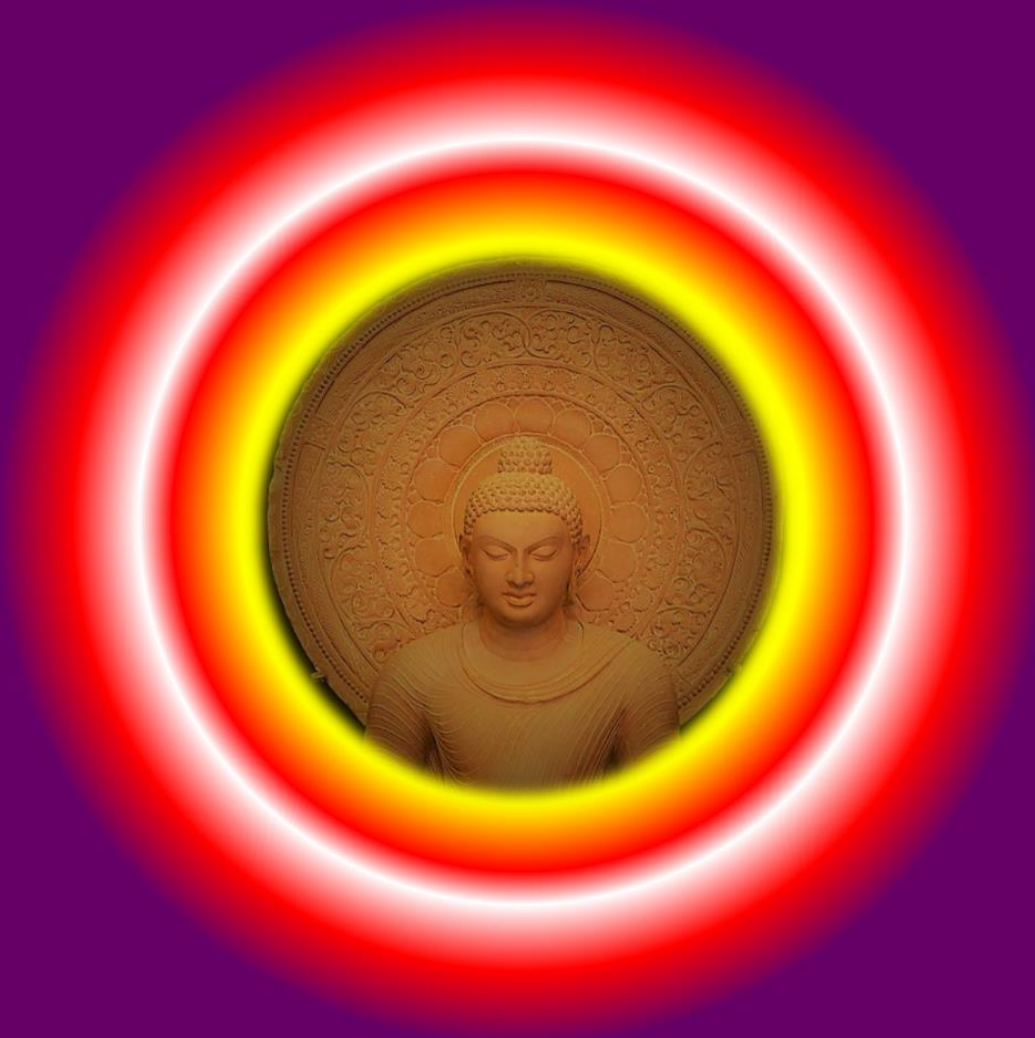

മഹാമുനി ഹിരണ്യകുശ

මහවග ගැටපදය

හත්තක මාලිගාතැන්නේ පුරාණ විහාරාධිපති
හත්තක ශ්‍රී ආරානඤ්ඤාභිමාන මහාසංවිරපාදයන් වහන්සේගේ
ශිෂ්‍ය

උගන්විවිට සාසනානිලක
සංවිරයන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත යි.

විද්‍යාදය පිරිවෙණේ උපප්‍රධානාචාර්‍ය
වික්‍රමශීලා විද්‍යා පරිවෙණාධ්‍යක්ෂ ආභිධ්‍යක්ෂ
වාගීශ්වරාචාර්‍ය
කුකුල්නාපේ ශ්‍රී දෙවරක්කොනාභිමාන
මහාසංවිරපාදයන් වහන්සේ විසින්
ශුද්ධපත්‍රාවලෝකනය කරණ ලදී.

විද්‍යාදය පරිවෙණාධිපති පණ්ඩිත ජනාවතංස
බද්දෙගම ශ්‍රී ප්‍රියරත්නාභිමාන
නායක මාහිමියන් වහන්සේ විසින්
අවසාන ශුද්ධපත්‍රාවලෝකනයෙන් පිළිගන්නා ලදී.

මාතර කොටුවේ එම්. පී. ප්‍රනේශ් ජයවික්‍රම මහතා විසින්
මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරණ ලදී.

2485
පනව්‍ය 1 දිනදීය.
1942

මිල ගන 80 යි.

ප්‍රසංගාවතා

බුදුරදුන් පිරිනිව් තෙමසකින් මහාකාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති පන්සියයක් මහරහතන් වහන්සේ අජාසත් රජහු විසින් රජහඟනුවර වෙහෙර පවුන ප්‍රාන්තයෙහි පිහිටි සප්තපණ්ණාසාරයෙහි අනෙකප්‍රාකාරාදියෙන් සරසා පිළියෙල කරවන ලද මණ්ඩපයට ප්‍රථම ධර්මසංඝායනාව පිණිස රැස්වූවාහු පන්සිය පස්විස්සක් පමණ ශික්ෂාවන්ගෙන් සමන්විත වූ පණ්ණි-පණ්ණි දෙපොත ප්‍රථම කොට සඟන කළහ.

ඉක්බිති සත්සති කථා, බ්‍රහ්මායාවන කථා, යස පබ්බජ්‍යා කථා, වතුසභාය පබ්බජ්‍යා කථා, මාර කථා, සරණාගමන උපසම්පද කථා, හදදවග්ගිය සභායක කථා, පඨම-දුතිය-තතිය-වතුන්-පඤ්චම පාරිභාරිය කථා, ආදිත්ත පරියාය කථා, උරුවෙල පාරිභාරිය කථා, සාරිපුත්ත මොග්ගලාන පබ්බජ්‍යා කථා, උපජ්ඣාය වතන, සද්ධිවිහාරිකවතන, ආවරියවතන, අනෙකවාසිකවතන, උපසම්පාදෙනබ්බ පඤ්චක - ඡකක, අඤ්ඤාතිත්ථිය පුබ්බ කථා, අභය කථා, දණ්ඩකමම, න උපසම්පාදෙනබ්බක න පබ්බාජේ තබ්බක උපසම්පදකමම, නිසසයකමම, අකරණීය යන ප්‍රධාන කරුණු පස් විස්සකින් බදුනාවූ වස්තු එක්සිය දෙසැත්තැවකින් පරිමිතවූ මහානිකායකය;

අඤ්ඤාතිත්ථිය කථා, වොදනාවජ්ඣ, අනාපනතී, වග්ගාවග්ග සඤ්ඤා, වෙමනික, කුකුළුවටපකත, හෙදපුරෙකබාර, උපොසථාදි ප්‍රධාන කොටස් අවකින් බදුනාවූ වස්තු සයසූචකින් පරිමිතවූ උපොසථනිකායකය;

වග්ගාවාස කථා, වග්ගපනායික යන ද්විප්‍රභේදයක් ඇති වස්තු දෙපණසකින් පරිමිතවූ චස්සුපනායිකායකය;

අනාපනතී, වග්ගාවග්ගසඤ්ඤා වෙමනික, කුකුළුවටපකත, හෙදපුරෙකබාර, පචාරණය යි යන කොටස් සයකින් බදුනාවූ සසාලිය වස්තු කෙනෙකුන්ගෙන් යුක්තවූ පචාරණනිකායකය;

වස්තු තෙසැවකින් පරිමිතවූ චම්මනිකායකය;

හෙසල් අනුකූලතා කථා, සුප්‍රසිද්ධ කථා, ලිවිල්ල කථා, සිහි කථා, හෙසල් කථා යන ප්‍රභේද සයකින් පරිවර්තනය වූ වස්තු එක් සිය සයකින් පරිමිත වූ හෙසල් කතාකෘතිය;

ආදිය, ආනාදිය, ආසා, කරණිය, අපවිතය, කසිත යන ප්‍රධාන කොටස් සයකින් ප්‍රභේදවත්ව එක්සිය සොලසක් වස්තූන් හෙන් පරිමිත වූ කතාකෘතිය;

විසාධ කථා, විවර කථා යන ප්‍රධාන කොටස් දෙකකින් හිතන වූ සයානු වස්තු කෙනෙකුන්ගෙන් යුක්ත වූ විවරකතාකෘතිය;

වතු වග්ග කරණ, පඤ්චවග්ග කරණ, දසවග්ග කරණ, විසති වග්ග කරණ, වාසගගාමි කථා, උපාලිපුට්ඨා කථා, වමෙපයා කථා යන හෙදග්‍රහයකින් හිතන වූ සතිස් වස්තු කෙනෙකුන්ගෙන් යුක්ත වූ වමෙපයා කතාකෘතිය;

දීඝා වූ කථා, කොසම කථා යන ප්‍රභේද දෙකකින් හිතන වූ සුවිසි වස්තු කෙනෙකුන්ගෙන් පරිමිත වූ කොසමකතාකෘතිය සි බකික දශයකින් සම්පූර්ණ වූ “මහාවග්ග” නම් ශ්‍රේණි විනය ග්‍රන්ථයද, විනය පිටකයට අයත් ශෛෂ ග්‍රන්ථ වූ චුලලවග්ග, පරිවාර යන ග්‍රන්ථය ද යථා ක්‍රමයෙන් සංග්‍රහ කළහ.

‘විනය’ නම් ශාසනයාගේ ආයුෂ්‍යය යි. ශාසනය රද තිබෙන්නේ විනය බලය නිසි අයුරින් පිළිපදින සබ්බසා මතුයෙහි ය. ‘විනය’ නම් සික්මිම යි. හික්මුන් විසින් සික්මිය යුතු නිති රීති ඇතුළත් කොට වදාළ ග්‍රන්ථයන්ට ‘විනය පිටක’ යයි නම් කළහ.

මේ විනය ග්‍රන්ථයන්හි ප්‍රකාශිත කරුණු නිසිසේ නොවැට හෙන්නනුට ඒ නිති අනුව පිළිපදිය නොහැක. එහි සඳහන් සමහර කරුණු අවබෝධ කරගැනීම සුකර නොවේ. සමථී ආචාර්ය වරයන්ගේ සදුපදෙශයන්ගෙන් වෙන්ව විනය ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් කරුණු කාතට වුවත් දුරවබෝධ ය. එහිවූ සමහර වචනවල බාහු ප්‍රත්‍යය වෙන්කර ගැනීමෙන් ද නියම අර්ථය ලබාගන්නට නොහැකි ය. අතික් පාලි ග්‍රන්ථයන්හි නොපැහේන, විනය ග්‍රන්ථයන්හි පමණක් පෙහේන, ඇතැම් වචන ද ඇති. ඒවායේ නියම අර්ථය විනය ග්‍රන්ථයන් හැදෑරීමෙන් ම දන යුතු යි.

නියසා කමම, තජ්ජනිය කමම, උකෙඛපණිය කමම යනාදිය පහදාගන්නට විනය ග්‍රන්ථ ම පුත්‍රණු කළ යුතුය, ඉහෙණ ගත යුතුය.

බැහිරික යනු උසස් විනය කම් සමූහයකට කියන නමකි. එබැවින් බැහිරික සමූහයක් ඇතුළත් මේ මහාවග්ග නම් ග්‍රන්ථය ද උසස් බැව්හි ලා ගිණිය යුතුය. එහි අන්තර්ගත කරුණු ද එසේම ගරුය, දුරවබෝධය. පෙර විනය ග්‍රන්ථයන්ට ලියූ ගැටපදයක් තිබුන බැව් පොත පතින් දක්නට ලැබේ. මෙකල එය නාමශෛෂබවට පැමිණ තිබේ.

එබැවින් ආබුතිකයන්ට මෙයින් යම්තම් මෙහෙයක් සිදුවුව හොත් මැනව යි සැලකූ අප විසින් මහාවග්ග නම් විනය ග්‍රන්ථයට මේ ගැටපදය සම්පාදනය කරණ ලදී.

විනය පිටකයේ ඉතිරි ග්‍රන්ථ සතරට ද ගැටපද කල් නොයව්‍යා පළවෙනවා ඇත.

විද්‍යාදාය පරිවෙණාධිපති ප්‍රාචීන . විද්‍යාදායාග්‍රහණය අතිගරු බද්දෙහිම ශ්‍රී පියරතනාභිධාන නායක මාහිමියානන් වහන්සේ විසින් මෙහි අවසාන ශුද්ධි පත්‍රය බලා වදාරා මෙය ගරු ස්ථානයට පමුණුවන ලදී.

තත්‍රොපප්‍රධානාචාර්ය ආභිබුද්ධික කුකුල්නාපේ ශ්‍රී දෙව රක්ෂිතාභිධාන සථවිර පාදයන් වහන්සේ ඉතා සැලකිල්ලෙන් මෙහි ශුද්ධි පත්‍රාවලෝකනය කර වදාළ බව ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරණ අතරම ආචාර්ය පණ්ඩිත චේරතොඩ අමරමොලි සථවිර පාදයන් වහන්සේගෙන් ලැබුනු ආධාරය ද සතුටින් සදහන් කරණු කැමැත්තෙමි.

තවද අපගේ ධර්මාචාර්යවූ විද්‍යාදාය පිරිවෙණි උපප්‍රධානාචාර්ය ත්‍රිපිටක වාගියවර පණ්ඩිත වැලිවිසේ සකාරනාභිධාන සථවිරපාදයන් වහන්සේ ද, පණ්ඩිත පලන්තොරුවේ විමලබම්බ සථවිර පාදයන් වහන්සේ ද, ආචාර්ය දෙවුන්දර වාචිසාර සථවිර පාදයන් වහන්සේ ද ආචාර්ය හකනියෙන් යෙදී මෙහිලා අනුසාරණය කරමි.

එසේම කවදත් මගේ අභිවෘද්ධියට හිතැති මාරපණ ශාසෙත්‍රාදාය පරිවෙණි ප්‍රධානාචාර්ය පණ්ඩිත කිට්ඨාල්ලේ ඤාණවිමල සථවිර පාදයන් වහන්සේ හා ජී. ගේ. මාරාජාසිංහ උගන්බිවිට පතිතුමා ද මෙහිදී හැම අයුරින් ම උපභවනකවූ බව කෘතඥතා පූර්වකව සදහන් කරණු කැමැත්තෙමි.

මෙහි ප්‍රමාද හුමාදියෙන් සඤ්ජාත දෛශස්ථාන වෙන් නම් එහිදී සුඛිත්‍ර සමාධිය හථනය කරත්වා,

මේ ග්‍රන්ථය ශ්‍රව්‍යාවෙන් මුද්‍රණය කර වූ වම් 1934 ටේ පවත් ඇසුරු කළ, රොමානු කතෝලික ලබ්ධිකයෙකු වූ, මා හිතෙහි එමි. පී. ප්‍රැන්සිස් ජයවික්‍රම මහතා බෞද්ධ ලබ්ධිකයෙකු වූ බව මෙහිලා සඳහන් කරන්නට ලැබීම මට මෙන් ම ශාසනයෙහි කාමි සැමදෙනාගේ ම ප්‍රීතියට කරුණක්වනු නියතය. තරුණ විශේෂී සිටින ඒ මහතා 'වූකලී විමර්ශන බුඬියෙන් යුත් ඇත්ත දුටුවැන හරුකරණ ජාති මමනියෙන් බද වැඩුනු මනා වර්තය කින් යුත් නිරහඬකාර නියම මහත්මාගහි ඇත්තෙකු බැව් ද අවබෝධායාසයෙන් මතක් කරමි.

මෙයට,

උගන්බිම්බ සාසනානිලක

2485
1942 ජනවාරි 1 දින හත්තක

මාලිගාතැන්නේ පුරාණ විහාරස්ථානයේ දී ය,
පිටිගල.

ප්‍රකාශකගේ නිවේදනය.

වර්ෂ 1934 පවත් මේ දක්වා ගණ. උගන්බිවිට සාසනනිලක සමාමිපාදයන් වහන්සේ ඇසුරු කරමින් කල් යැවූ මට සිංහල වර්ෂයාගේ ජාතික ආගම බුද්ධාගම බවත්, කිසිම ගැලවුම් කාරයෙකුගේ පිහිටක් නැතිව මොක් මාගිය තමනට ම සොයාගතහැකි එකායන මාගිය පෙන්වූ අසහාය බව දෙශකයන් වහන්සේ බුදු රජාණන් වහන්සේ බවත්, මේ ලෝකයෙහි නිබෙන ආගම් අතුරෙන් මැවුම් කාරයෙක් නැතිව හේතු-ප්‍රත්‍යය බවින්සේ බලය නිසා සතර මහා භූතයන්ගේ පහළවීමෙන් ලෝකය ඇතිවූ බව තකිනුකුලව උගන්වන ආගම බුද්ධාගම බවත්, මනුෂ්‍යයන්ට යථා මාගිය පෙන්වීමට උන්වහන්සේ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වී සිටින එකම බව්දුන පිරිස මහා සබ්බරත්තය බවත් වැටහුනෙන් සත්‍යය දක දකත් ඊට පිටු නොපැම මනුෂ්‍ය සහායකයේ ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංගයක් හෙයින් මෙතෙක් කල් වැළඳ සිටි කතොලික ලබ්බිය හැර බොහොමයක් වීම.

කලාණ මිත්‍ර සෙවනයෙන් ලැබිය හැකි අමය ඉතා මහත් ය. යුරෝපීය තුන් ජාතියක් විසින් බලයෙන් හා බතයෙන් පිළි ගැන්වූ යුරෝපීය සිරිත්-විරිත් හා ලබ්බියන් වෙනස් කොට සිංහලයන්ගේ ජාතියත්, ඥානයත්, ශිෂ්ටාචාරයත් රැකදුන් බුදුසමය පිළිගෙණ නුදුරු අනාගතයෙහි පෙර මෙන්ම ලක්දිව බව්දිපයක් කිරීමට සෑම සිංහල සහෝදරයෝ ම සිතට ගනින්නවා!

එමෙන් ම අපේ පින්වත් සෑම බුබුපුත්‍රයාණන් වහන්සේ තමක් ම අත්‍ය ලබ්බික සවකීය ජනතාව කෙරෙහි සානුකම්පිකව ඉවුන්ට යහපත් මාගිය පෙන්වා සමයේ දෘටිකයන් කර වන ලෙස ආරාධනය කරමි.

මා බොද්ධයෙකුවීම නිමිති කොටගෙන ප්‍රතිපත්ති ශාසනය ඉගෙන ගන්නවුන්ට අතිශයින් ප්‍රයෝජනවත්වූ මේ විනය ගැටපදය ලාබ්බික බොහොමයන්ගේ අතට පැමිණවීමට අදහස්කොට මෙසේ පළ කෙළෙමි.

මිට, සත්‍යගරුක:

එච්. පී. ප්‍රාන්තිස් ජයවිත්‍රම.

එච්. පී. ප්‍රැන්සිස් ජයවික්‍රම මහතා

මහවග ගැටපදය

නමො තස්ස භගවතො අරහතො
සමමා සමබුද්ධස්ස

1. පිට

උරුවෙලායං,- උරුවෙල් දකව්වෙහි (වෙලා අතික්කමන හෙතු ආනිතා උරු=උරුවෙලා); නජ්ජා තෙරඤ්ඤය නිජර,- තෙරඤ්ඤ නම් තදීනුගේ ඉටුර සම්පයෙහි; බොධිරුක්ඛමුල,- බොධිවෘක්ෂ මූල යෙහි; පඨමාභිසම්බුධො,-අභිසම්බුධව(නොහොත්) අභිසම්බොධියට පැමිණ පළමු කොට ම; සත්තාහං,- සත්දවසක් මුළුල්ලෙහි; විමුත්තිසුඛ පටිසංවෙදී,-විමුක්ති සැපය විදිනසේක්; හෙවත්,- පලසමවත් සුව විදිනසේක්; පටිට්ඨසමුපපාදං,- ප්‍රතිත්‍ය සමුපපාදය (නොහොත්) ප්‍රත්‍යයාකාරය; අවිජ්ජාපච්චයා,- අවිද්‍යා හේතුවින්; විශ්වා, වැළැක්මෙන්(නොහොත්) නො ඇලීමෙන්; නිශේධා, තීරුබ කිරීමේ හේතුවෙන්; ඉමං උද්‍යානං, මේ ප්‍රීති වාක්‍යය;

2. පිට

1. සද්ද හවෙ, යම් කලෙක්හි(හෙවත්)යම්කෙලෙස යුචයෙක්හි; ආනාපිනො, කෙලෙස් තවන විශ්‍රාමයෙන් යුක්තවූ; ක්‍රියායනො, ආරම්භණෝ'පතිධ්‍යාන ලක්ෂණෝ'පතිධ්‍යාන වශයෙන් ධ්‍යායි වූ; බ්‍රාහ්මණස්ස, බාහිත පාපි ක්ෂීණාශ්‍රව බ්‍රාහ්මණයාහට; ධම්මා, අනුලොම ප්‍රත්‍යයාකාර ප්‍රතිවේධ සාධක බොධිපාක්ෂීය ධර්මයෝ, නොහොත් චතුරාර්‍ය්‍යසත්‍ය ධර්මයෝ; පානුභවනති, උපදිද්ද ද, නොහොත් අභිසමය වශයෙන් පහළවෙත් ද; අප, එකල්හි; සතො, යම් හෙයකින්; සහෙතු ධම්මං, අවිද්‍යාදී හෙතුසහිත සියලු දුඃඛසංකත ධර්මය; පජානාති. දතී ද;(එහෙයින්) අස්ස, ඔහුගේ; සඛ්ඛා කඛඛා, සියලු කාඛ්‍යාණාවෝ; චපසගති, තීරු බ වෙත්; [මෙය ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධර්ම ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීම් වශයෙන් වදාරණ ලදී.]

2. සතො, යම් හෙයකින්; පච්චයානං, ප්‍රත්‍යයන්ගේ (නොහොත්) හේතූන්ගේ; ඛයං, ක්‍ෂය; අවෙදී, දැනගත් සේක් ද; එහෙයිති. (සෙස්ස පෙරමෙනි) [මෙය නිජාණ ධර්මය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීම් වශයෙන් වදාරණ ලදී.]

3. අනුලික්ඛං, අහස; ඛනාසං, බබලවන්නා වූ; සුරියෙ ඉව, සුරියා මෙන්; මාංසෙනං, මාරසෙනාව නොහොත් කෙලස සමූහය; විදුපසං, කම්පනය කෙරෙමින්; නිසිති, සිටිති; (සෙස සපෙර මෙති) [මෙය මාගිය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීම වශයෙන් දෙශිතය]

බොධිකථා නිවසිතා.

නමො සමාධිමනා, ඒපලසමවතින්; අජපාලනිශ්‍රොධො, අජපල් නුගය; හුහුඤ්ඤ ජානිකො, මානවසයෙන් හා ක්‍රොධ වශයෙන්; "හුහු" යයි යඛ්‍ය කරණ ස්වභාව ඇත්තා වූ; කිංතාවනා නු වො, කොපමණකින් වනාහි, හො හොයාම, හවත් ගෞතමයන් වහන්ස; බ්‍රාහ්මණ කරණ ධම්මා, බවුණෙකු කරණ ධර්මයෝ;

3. පිට

4. ඥා, යමෙක්; බාහින පාප ධම්මො, බැහැර කරණලද පාපධර්ම ඇත්තේ ද; නිහුහුඤ්ඤො, මානාදී වසයෙන් කරණ 'හුහු' යන අනුකරණ නැත්තේ ද; නික්කසාමො, පහවූ රහාදී කසට ඇත්තේද; සනිකො, භාවනානුයෝගී සිත් ඇත්තේද (නොහොත්, ශිලසංවරයෙන් සංයත වූයේ ද; වෙදනනගු, වතුමාගීඥන සංකීර්ණ වෙදයෙන් අන්තර්ගත පැමිණියේ ද; චුඛිත බ්‍රහ්මවර්ණො, වාස නිමවන ලද මාගී බ්‍රහ්මවර්ණී ඇත්තේ ද යසං, යමෙකු හට; ලොකො, සකල ලොක සන්නිවාසයෙහි; කුඛිඤ්ඤි, කිසියම් එකා රමමණයෙකිනි දු; උසංඝද, රහාදී පඤ්චවිධ උසංඝයෝ; නිකොනනි, නොවෙදී ද; ඥා, හෙතෙමේ; බ්‍රහ්මචාරො, මම බ්‍රාහ්මණයෙකිනි; ධම්මෙන, දූහමෙන්; වදෙය්‍ය, කියන්නේ ය.

අජපාල කථා නිවසිතා.

වුච්චිඤ්ඤ, මිදෙල් රැක; මහා අකාලමෙඝො, මහත් අකාල මෙඝයක්; සංගාහවද්දලිකා, හද වැස්සක් ඇති; සින වාන දුද්දිනි, සිසිල් සුළඟින් වැලලී දවල ඇති; හොගෙහි, දරණ වැලිත්; පජ්ඣාපිට්ඨො, වටකොට; උප්ප භුද්ධනි, හිස මත්තෙහි; මහනං එණං, මහත් පෙණගොබක්; මා හතපනං සිතං, සිතය තෙමේ භාග්‍යවතුන් නොපෙළා වා; විද්ධං, දුරුවූ; විගතවලාහකං, පහවූ වලාපටල ඇති; දෙවං විද්ධො, අහස දුන; විනිවෙසො, වෙරම් හැර; පටිසංහතිට්ඨො, හකුළුවා; පඤ්ඤලිකො, ඇදිලි බැඳීම් ඇත්තේ;

5. සුභාබිමය, ප්‍රකාශිත ධර්ම ඇත්තාවූ; පණ්ණනො, එය විශ්වී බලයෙන් අධිගත නුවණැසින් බලන්නාවූ; තුෂ්ණ, වතුමග්ග ඤාණසන්තොසයෙන් සතුටු වූවනුයේ; විමෙකො, උපධිවිවේක සංකීර්ණ නිවීමෙන්; සුමො, සැපයී; ලොකො, ලොකයෙහි; අබ්‍යාපජ්ජං, අව්‍යාපාද සම්භාවය; (හෙවත්) නොකිපෙන සුලබව; සුඛං, සැපයී; [මින් මෙමුත්‍රි පුළුභාගය දක්වන ලදී] පාණ්ණනොසු, සත්‍යයන් කෙරෙහි; සංශයො, අවිනිශ්චිත භාවය සැප වෙයි. [මින් කරුණා පුළුභාගය කපිත යි.]

6. ලොකො, ලොකයෙහි; විරාගනා, විරාගභාවය; සුඛං, සැපයී; කාමානං, කාමයන්ගේ; සමනික්කමො, ඉක්මනි ද; [මින් අනාගාමි මාර්ග ප්‍රකාශිතයි;] අසම්මානායං, අසම්මානකයාගේ, ගෞ විතගො, යම් හික්මවීමක් වේ ද; [මින් අතීතවය දෙශිත යි] එතං මෙය; ඔව්, එකානන්තයෙන්; පරමං සුඛං, උතතම වූ සැපය යි; [මින් පිටත් සැපතක් නම් නැතැයි යුග්ම යි]

මුච්චිකා කථා නිමසිනා.

රාජායතුනං, කිරිපල රැක; නපසසුභලලිකා, එනම් වෙලද දෙබැගේ; උක්කලා, උක්කල නම්, ජනපදයෙන්; නංදෙසං, ඒ මධ්‍ය දෙශයට; අද්ධාන මගෙ පටිපන්නා හොනති, අදන් මගට පිළිපන්නාහු වෙත්; ඤාතිසාලොතිනා දෙවනා, සහලේ නැවු දේව තාවෙක්; මනෙත ව, අත් සුන්නෙන් ද; මමුපිණ්ඩිකාය ම, මිපිටු යෙන් ද; පනිමානෙඨ, ලභට ගොස් පුදවී;

වෙතොපට්ඨිතඤ්ඤං, සිත සමබ්බව වූ භාත්පස විතකීය; පච්චගෙය, වෙන්වසයෙන් මාහැඟි වූ; නොහොත් අළුත් වූ; දෙවවා විකා, වචන දෙකකින් සරණගියා වූ;

රාජායනන කථා නිමසිනා.

රහොගනායං, රහසිගත වූ; පනිසලලිනායං, ප්‍රතිසංලිත වූ, හෙවත් පලසම්මතයින් සම්මත වූ; අධිගතො, අවබෝධ කරණ ලද්දේය; දුරන්තොධො, දුකසේ අවබෝධ කටයුතුයි; අනක්කාම මගෙ, තකීයෙන් නොබැසගත හැකි වේ; නිපුණො, සියුම් ය (නොහොත්) දක්ෂ නුවණට ගොවර ය; ආලය ග්‍රමා, පඤ්චකාම ගුණයෙහි රමණය කරන්නීය; ආලය රතා, ආලයෙහි ඇලුනා ය; ආලයසම්මුද්ධා, ආලයෙන් අතිශයින් සතුටු වූවා ය; දුද්දසං, දුක

සේ දැක්කයුතු ය; ඉදං ධාතං, මේ කාරණය තෙමේ; සුදුසුසං, අතිශයින් දුකසේ දැක්ක යුතුයි; සො, ඒ ධර්මදෙශනා කිරීම; අන චෂ්ඨියා, පුද්ගලයට සුදුසුය; පටිභංසු, වැටහුනාහු ය;

7. මෙ, මා විසින්; කිච්ඡන, දුකසේ; අධිගතං, අවබෝධ කරණ ලද වතුරුයැ සත්‍ය ධර්මය තෙමේ; ඉදං, දැන්; පකාසිතුං, ප්‍රකාශ කරන්නට; අලං, කම් නැත; අයං ධම්මො, මේ ධර්මය තෙමේ; ග්ග ඥාස පරෙතෙහි, රුග වෙමයෙන් යුක්තවුවන් විසින්; න සුසම්බුද්ධා, සුවසේ අවබෝධ නො කට හැකි වෙයි;

8. නිපුණං, සියුම් වූ; ගම්භිරං, ගැඹුරු වූ; දුසුසං, දුකසේ දැක්ක යුතු වූ; අණුං, සියුම් වූ; පටිසොන ගාමිං, නිජාණ ගාමි වූ ධර්මය; ග්ගරතො, රාගයෙන් රත්වූ; නමොක්ඛණ්ඩන, අවිදුකා කාර රුභියෙන්; ආවටා, වැසුනා වූ සත්ත්වයෝ; න දක්ඛිනති, නො දක්නාහ.

ඉතිහි, මෙසේ වනාහි; පටිසංවික්ඛනො, සලකන්නා වූ; අපෙසාසුක්ඛනාය, අප්‍රොක්ෂාති භාවයට; නිහන්ධා, ගසා; අපපරජකා ජාතිකා, නුවණ නමැති ඇසෙහි ස්වල්ප වූ රුහාදී රජස් ස්වභාව ඇති; අසංවණනා, අශ්‍රවණයෙන් (යලොපයයි) පරිභා සනති, පිරිහෙත්; ධම්මස්ස අඤ්ඤානාගේ, ධර්මය දැනගන්නෝ;

9. පුබ්බ, පෙර; සමලෙහි, රුහාදී මල සහිත වූ ඡවි ශායාන් විසින්; විනානිතො, සිතන ලද්ද වූ, අසුබො, අපිරිසිදු වූ; ධම්මො, මිථ්‍යාදූෂිත ධර්මය; මගංධසු, මගධ ජනපදයන්හි; පාතු අහොසි, පහළ වූයේය; අමනස්සවාරං, නිජාණ වාරය වූ; ඵනං, මේ ආයුෂි මාතීය; අපාපුර, විවෘත කළ මැනවි; විමලෙන, අතිශයින් පරි ශුද්ධ වූ; (මබ්වහන්සේ විසින්) අනුබ්බං, අවබෝධ කළාවූ; ධම්මං, ධර්මය; සුණ්ණා, අසත්වා.

10-11. සමනත වක්ඛු, සමතැස් ඇති; සුමෙධ, සුඤ්ජ ප්‍රාඥ යන් වහන්ස; සෙලෙ පබ්බත මුඛති, ශෛලමය පර්වතයක් මුදු තෙහි; සිතනා, සිටියෙක් තෙම; සමනතො, භාත්පස; ජනනං, ජන සමූහයා; සඨාපි පසෙස, යම් සේ දකි ද; (එසේ) අපෙත සො හො, පහළ සොක ඇති බව වහන්සේ; නපුපමං, ඒ ශෛල පර්වතය උපමාකොට ඇති; ධම්මමයං, ධර්මය ම වූ; පාසාදං, පහයට; ආරුස්ස, නැග; ජාති ජරාගිහුං, ජාති ජරාවෙන් මඛනා ලද; සොකාවතිණ්ණං, සොකයට බැසගත්; ජනනං, ජන සමූහයා; අමෙඤ්ඤා, බලන සේක්වා,

12. විජිත සම්භාවය, දිනු මරසුද ඇති; සංක්ෂාලන, විනෝද ජනයා සසරින් එතරකරණ හෙයින් සාධාරණතා වූ; අනුන, කාමව්ෂ්ණුදී කය රහිත වූ; චිර, විරහන්වහන්ස; උදෙසන, නැගී සිටිනු මැනවි., ලොකය, ලොකයෙහි; විවර, වාරිකා වශයෙන් හැසිරෙණු මැනවි.; හනවා, භාග්‍යවත් තෙමේ; ධම්මං, ධර්මය; දෙසසු, දෙසනු මැනවි.; අසුසුසුසාගේ, ධර්මය දැනගන්නෝ; හවිසසනි, වන්නාහ.

අපේක්ෂා, යාවිසාව (ආරාධනය); කාරුණ්‍යය, පවිත්‍ර, කරුණාවද භාවය නිසා; බුබුකුනුනා, ඉන්ද්‍රිය පරොපරියතන ඥාන ආසාදනසංයුත සම්භාවය වූද ඇසින්; නිකම්භුය, නිකම්භු වූ ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රියයන් ඇත්තාවූ ද; සංඝාතොර, ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රියයන්ගේ යහපත් වූ ආකාර ඇත්තාවූ ද; සුචිකුසුමය, සුවසේ හැඟ විය හැක්කාවූ ද (නොහොත්) සුවසේ අවබෝධ කරණ නුවණ ඇත්තාවූ ද; පරලොක ව්‍යවහාර දක්ෂණය, පරලොව වරද ද හය වශයෙන් දක්නා සුලු වූ; උපප්පිතං වා, උප්පත්ති ලෙස හෝ; පුත්‍රිකං වා, පුත්‍රිකා ලෙස හෝ; පුත්‍රිකං වා, පුත්‍රිකා ලෙස හෝ; පුත්‍රිකං වා, පුත්‍රිකා ලෙස හෝ; පුත්‍රිකං වා, පුත්‍රිකා ලෙස හෝ;

6. පිට

උදකානුගතනාහි, දියෙන් උඩට නොතික්ෂිතා වූ; අනෙකා නිවුණ පොසිති, අනුගත ගැලී වැටෙන; සමොදකං සිතාහි, දිය සමකොට සිටියාවූ; උදකා අවිච්ඡිකුම, ජලයෙන් නැගී (නොහොත්) ජලය ඉක්මවා; අනුප්පිතනාහි, නොතැවැරුණාවූ;

13. බුහම, එමබා බුහමය; විහිංස සංඝර්ෂ, කාය වාක්කල මඬ සංඝ ඇත්තෙමි; මනුප්පසු, සත්ත්ව විෂයයෙහි; පගුණං, ප්‍රගුණ වූ; පණිනං ධම්මං, උතුම් ධර්මය; නි භාසං, නො කියෙමි, නෙසං, ඒ සත්ත්වයා; අමනස්ස වාග්, අමනස්ස ආරයෝ; අපාරුතා, විවෘතයහ; සෙ, යම් කෙණෙක්; සොනවංගනා, ඇසීමට කන් ඇත්තෝ වෙත් ද (හෙවත්) අසනු කැමති වෙත් ද (බවනු); සද්ධං, ශ්‍රද්ධාව; පමුඤ්චනතු, එලවත්වා;

බුහමායාවන කථා නිවසිතා.

7. පිට

ආජාතිකුනිති, දැනගන්නේ යයි; අනාරාභිතා, අතුරුදහන් වූ

සූර්ය, ඥාන දර්ශනය; මහාජාතිසෝ මො, මහත් කානි ඇත්තෙක; අභිදේශකාලකතො ඉති, ඊයේ රෑ සැන්දුවේ කාලක්‍රියා කළේ යයි; පඛාන පතිනතනං, වියඞ් වැඩීමට මෙහෙයන ලද සිත් ඇති; ඔහුකාන්, බොහෝ උපකාර කළේය; මිහදසෙ, මුව වනයෙහි වූ; සථාහිරතනං, අදහස් පරිදි; අනාන් ව ගයං අනන් ව මොඩං, ගයාවටත් බොඩියටත් අතර; අද්ධානමගග පටිපතනං, අදන් මගට පිළිපත්තා වූ; විපසසන්නාහි මො, විමෙශයෙන් ප්‍රසන්නයන, ජවිවණ්ණා, ශරීර වණ්ණය; පටිසොද්ධො, අතිශයින් නිමිලය; ගේවෙසිති, රුචි කරන්නෙහි දැයි.

14. සබ්බසු ධම්මසු, සියලු ත්‍රෛභූමික ධර්මයන්හි; අනුප උපතො, කෙලෙස වශයෙන් නොතැවැරුණාවූ; සබ්බසුඤ්ඤා, සියලු ත්‍රෛභූමික ධර්ම දුරුකළා වූ; නණ්හකඛිසෙ, නාමණා ඝය සකිත්ත නිජාණයෙහි; විමුතො, අරමුණු වශයෙන් මිදුණා වූ; සබ්බාහිභු, සියලු ත්‍රෛභූමික ධර්මයන් මැඩපවත්වමින් සිටියා වූ; අහං, මම; සබ්බවිදු අසමිං, සියලු වාතුර්භූමික ධර්මයන් දක්නෙක් වෙමි; සං, තෙමේ; අභිසුද්ධා, විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන; කං, කව රෙකු; උද්දිසෙසාං, ඇදුරු ලෙස උදෙසම ද ?

15. මෙ, මට; ආවට්ඨො, ධර්මාවායඞ්ගයක්; න අනුචි, නො මැන; මෙ, මට; සද්දෙසා, තුල්‍යයක්, න විජ්ජති, විද්‍යමාන නො වෙයි; සදෙවකසමිං ලොකසමිං, දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි, මෙ, මට, පටිපුගගලො, ප්‍රතිභාග පුද්ගලයෙක්; න අනු නැත.

16. ලොකෙ, ලොකයෙහි; අහං හි, මම ම; අරහා, රහත් වෙමි; අහං, මම; අනුත්තරො, නිරුත්තර වූ; සන්ධා, ශායනා වෙමි; සිහිභුතො අසමි, කෙලෙස් ගිහි නිවීමෙන් සිහිල් වූයේ වෙමි; නිබ්බුතො, එහෙයින්ම නිවුනේ වෙමි; එකො, අසභාය වූ; සමමා සමුද්ධො අමහි, සමාස් සමුද්ධ වෙමි;

17. අකුසලසමිං, අවිද්‍යාවෙන් අකු වූ; ලොකසමිං, ලොක යෙහි; අමනද්‍රපුහිං, අමාබේරය; ආහසුපුං, ප්‍රහරණය කරවන්ට ධම්මවක්කං, ධර්මවක්‍රය; පටිපෙතතො, පැවැත්වීම පිණිස, කාසිනං පුරං, කසිරට (බරණැස් නුවර) බලා; ගච්ඡාමි, යෙමි;

18. උපකා, උපකාර්ථවකයෙහි! සෙ, යම්කෙනෙක් තුමු; ආස වක්කං, නිවණට; පතො, පැමිණියාහු වෙත් ද, මෙ, ඒකාන්ත යෙන්; මාදිසා, මා වැන්නෝ; ජිනා භොගහි, ජින නම් වෙත්; මෙ, මා විසින්; පාපකා ධම්මා, පාපධර්මයෝ; ජිනා, දිනන ලදහ; නසමා, එහෙයින්; අහං, මම; ජිනො, 'ජින' නම් වෙමි.

8. පිට

හුමයා අපි ඉති, වන්නට දී හැකැ යි; උමමගහං ගහෙනා,
නොමගක් ගෙණ; කතිකං, කතිකාවක්; සන්ධිපසං, තබාගත්ත
හුය; බාහුලිකා; විවරදි බහුල බැව් ඇතියේ; පටාන විබහනනා,
පදන් වියයෙන් බැහැරවූයේ; බාහුලාය, ප්‍රත්‍යය බහුල කොට
ඇති බවට; ආවතෙනා, පෙරළනේ; පාදෙදකං, පාදෝනාදිය ද;
පාදපිඨකං, පා පුවට ද; පාදකාලිකං, පාපෝරුව ද; උපනිකිපි,
එලවා තැබූයේය; පාදෙපකාලෙසි, පා සේදූයේක; අපිසු, එසේ
ද වුවත්; සමුද්වරනනි, කතා කෙරෙත්; බදහඨ, පිහිටු වම්; සඨානු
සිට්ඨං, යම්සේ අනුසාසනා කරණ ලද්දේ නම්; තථා, එපරිද්දෙන්;
අලං, කෙලස ප්‍රභාණයට පොහොසත් වූ; අපිසසුණ දසසන විශෙ
සං, උතතම ඥාන දහිත විශෙෂය කට, නෙවැස්සකා, නො පැමිණි
යෙහි ය; අභිජානාපනු, දන්නනුදැයි; අසකි වො, හැකිවූයේ ම ය;

9. පිට

සුසුසිංසු, මනාකොට අසනු කැමති වූ; ඇසුවාහු යි; බදහිංසු, යොමු
කලාහු ය; අසසුසු, දැනගැනීම පිණිස; උපට්ඨාපසං, එලඹ වුවා
හුය; පොථ්ථනිකො, පාථථනයන්ට අසිති වුවකි; වකුකරණි,
පැණැස් ඇතිකරන්නිය; සුණකරණි, නුවණ ඇතිකරන්නිය;
උපසමාස, ව්‍යුපසමනය පිණිස; අභිසසුසු, විශෙෂාවබෝධය
පිණිස;

10. පිට

අනුසුසුතෙසු, නො ඇසු විරු; පපිසසුසුසුසුං ඉති, පිරිසිදු
දහසුතු යයි; පහානබ්බං ඉති, ප්‍රභාණය කටයුතු යයි; සවජිකානබ්බං
ඉති, ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු යයි; සාව නිවසාව, යම් පමණ කාලයක්;
නිපපිට්ටං, පරිවෘත්ති තුනක් ඇත්තාවූ; මාදසාකාරං, දෙලොස්
ආකාරයක් ඇත්තා වූ; න සුචිසුදධං අහොසි, අතිශයින් පිරිසිදු
නොවූයේද; අභිසමුදො, විශෙෂයෙන් අවබෝධ කෙළෙම් යයි;
නෙව පව්වසුසුසුසුං, නොම ප්‍රතිඥ කෙළෙම්; ඉමසමං ව පන
වෙය්‍යාකරණසමං, මේ නිශ්ථාපක සුත්‍රය; හසුසුමානෙ, දෙසනු
ලබන කල්හි; විරජං, රාහාදී රජස් රහිත වූ; විනමලං, කෙලෙස්
මලයෙන් තොර වූ; සමුදස ධමමං, හට ගැනීම සවහාව කොට
ඇත්තා වූ;

11. පිට

අපනිවහනියං, ප්‍රතිවිරුධව පැවැත්විය නොහැක්කා වූ; භුමමා
දෙවා, භූමිනිශ්‍රිත දෙවියෝ; සද්දමනුසාපෙසුං, (සාධුතාද) ශබ්දය
ඇස්වූහ. හෙත් බණෙන, ඒ ක්ෂණයෙන්, සබ්බමපි, වංචල විය; සමප

කමපි, අතිශයින් වංචල විය; සමපවෙධි, වෙවුලුවේය; උලාගේ, උදරවූ; දිට්ඨ ධර්මො, දක්තාලද මාගී ධර්ම ඇති; පතන ධර්මො, පැමිණියාවූ ශ්‍රෝතෘපතති ඵල ධර්ම ඇති; විදිනධර්මො, අවබෝධ කරණ ලද ධර්ම ඇති; පටිකොගාලන ධර්මො, බැසගන්නාලද ධර්ම ඇති; නිණ්ණ විවිකිවෙජා, තරණයකලා වූ සැක ඇති; විගන කථං කපො, පහවූ සැක ඇති; වෙසාරජ්ජපනො, විසාරද බවට පැමිණියා වූ; අපරජ්ජවට්ඨො, පර ප්‍රත්‍යයක් නැත්තා වූ; නදවසෙසෙ, ඔහුගෙන් අවශේෂ වූ; අනුසාසිගමානානං, අනුසාසනා කරණු ලබන්නා වූ; නිගේධ ධර්මං ඉති, නිරාවරණ ස්වභාව ඇත්තේ යයි; නිහාරගනො, ඵලවා දුන් බව ඇත්තේ; ජබ්බගො, සදෙනාගේ සමූහය තෙමේ;

12. පිට

අනතා අභවිසං, අනම්‍යයක් වී නම්; ආබාධාය, රොග පිණිස; ලබෙතං ව, ලැබිය හැකි ද වන්නේය; සමනුපසසිතුං, නුවණින් දකින්නට;

13. පිට

කලලනනු, සුදුසු ද; නිබ්බිදං, කලකිරෙන්නේ, විරජ්ජනී, නො ඇලෙයි; ඉඤ්ඤායානී, මෙසේ බව පිණිස(නොහොත්)මේ පස් ක දිත් අත්‍ය වූ පඤ්ඤාකකියක් බව පිණිස; පජානානී, ප්‍රකාර යෙන් දනී;

පට්ඨමාණවාරං

හෙමනතිකො, හෙමන්ත සෘතුවෙහි පරිභොග ය පිණිස වූයේ ය; වසසිකෙ, වසාව ඇත්තා වූ; නිපජ්ජිකෙති, පුරුෂයන් රහිත වූ; පටිවාරය මානො, පරිවරණය කරණු ලබන්නේ; හෙට්ඨා පාසාදං, යට පහය ව; නි ඔගේහනී, නො බසී; සමපට්ඨායං, පැමිණියා වූ නො හොත් පාවාදෙන ලද; සමබ්බිභුතායං, සමන්විත වූ; පටිගතවෙවච, පලවූ කොටම; ඔක්කමි, බැස්සේය; පටිජනායං පි, පරිවාරික ජනයාට ද; ක්‍රියායනී, දිලිහෙයි; පටිවුජ්ජිකා, පිබිද; සුපනානං, සයනය කරන්නා වූ; අඤ්ඤායා, අත් එකියකුගේ; කවෙජ, කිසිල්ලෙහි; වුද්ධිං, මිහිගු බෙරය ද; ආලම්බණං බෙරය ද; විකෙකසිකං, විසුරුවන ලද කෙස් ඇති; විකෙකලිකං, වහනය වන කෙල ඇති; විපාලනායො, විලාප දෙබන්නවුන් ද; හඤ්ඤායං, අතට පැමිණියා වූ; නිබ්බිදං, කලකිරීමපිණිස; සණ්ඨාසි, පිහිටියේය.

14. පිට

උපද්දනං, උපද්දතය(උවදුරින් යුක්තය); උපසංඝට්ඨං ඉති, රෝග විකාර ඇත්තේ යයි; උද්දනං, සංවේග වසයෙන් පැවැති වචනය; උද්දනසි, පිටකෙළේ ය; සුවණ්ණපාදුකායො, රත්මිරිවැඩි සහලව; නිවේසනද්වාරං, ගෙයි දොර; පච්ඤා සමයං, අලුයම් කාලයෙහි; වඩකමා, සක්මනින්; හට්ඨා, සතුටුවූයේ; උදගෙනා, ඔදවැසියේ; ඔකාරං, ලාමක භාවය; සංකිලෙසං, කිලිටු වීම; කලල විතනං, කෙලෙසුන්ගෙන් නිරොගිවූ සිත් ඇති; විනිවරණ විතනං, නිවරණයන් ගෙන් පහ වූ සිත් ඇති; සාමුක්ඛංසිකා, නොමේ ම උසස් වූ නොහෙත් අතිසිත් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ; අප ගත කාලකං, කිලුවෙන් පහ වූ; රජනං, රජනය නොහොත් සායම; අය්‍ය දුතෙ, අසුපිට නැගි දුතයන්; ඉද්ධාභි සංඛාරං, සාධාරණ සංසකරණ යක්; අභිසංඛාරෙය්‍යං, කරන් නෙම් නම්;

15. පිට

අපි පණ්ණාසාති, කිම දුටු දැයි; නිකකුපජිතං, යටි කුරැවූ වක්; භූමිං, වතුයානය භූමිය; පටිසංසමෙතය්‍ය, ආපසු පෙර ලත් නෙම් නම්; ගිනාසාවනතිට්ඨා, ගිහිබවට හැරී; අනාදික භූතො, ගිහිවැසි වූ යේ; පටිදෙව සොකස්මාපනනා, විලාප සොකයට පැමිණියා ය; සෙවෙන ඤාණෙන, ඥාණඤානයෙන්;

16. පිට

අජ්ජනනාය, අද පිණිස; පච්ඡා සමණෙන, පසුව යන මහණකු වූ; සසංඝ පබ්බජ්ජා නිට්ඨිනා,

17. පිට

සන්තප්පමා, සතප්පා; සමප වාරෙට්ඨා, පෙරැත්ත කොට වලදවා; භුතනාමිං, අනුභව කලාවූ; ඛනිත පත්ත පාණිං, පාත්‍ර යෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති; සඤ්ඤායා, මනාකොට කරැණු දක්වා; සමාදුපෙට්ඨා, කරැණු සමාදන් කරවා; සමුතෙතාපෙට්ඨා, සිතතිස්සුණු කරවා; සමපතංගෙට්ඨා, සතුටු කරවා; සෙට්ඨානු සෙට්ඨි නං කුලානං, සිටුඅනු සිටු කුලයන්ගේ; නිබරකො, ලාමක නොවෙයි;

වතුගිහි සභාය පබ්බජ්ජා නිට්ඨිනා,

18. පිට

සාව, ඒ වැදෑරීම ම; ජානපද, දත වූ වැසි වූ; පුබ්බානු පුබ්බ කානං, පුච්ඡානු පුච්ඡ වූ නොහොත් පරමපරා වශයෙන් පිළිවෙළින් ආවා වූ; සබ්බ පාසෙහි, සියලු කෙලශපාශයන් ගෙන්;

19. දිබ්බා, දිව්‍යමය වූ; සෙ, යම් කෙලශපාශයෝ වෙත් ද; මානුසා, මනුෂ්‍ය මය වූ; සෙ ව, යම් කෙලශපාශයෝ ත් වෙත් ද; සබ්බපාසෙහි, ඒ සියලු මලපත්වලින්; බද්ධො අසි, බැදුනේ වෙති ය; මහා බන්ධන බද්ධො අසි, මහත් කෙලශ බන්ධන යෙන් බැදුනේවෙති ය; සමණ, ශ්‍රමණය; මෙ, මාගේ (පාසයෙන්,) නමොකකසි, නුඹ නොමිඳෙන්නෙහි ය.

20. අහං, මම; සෙ දිබ්බා, යම් දිව්‍යමය කෙලශපාශයෝ වෙත් ද; සෙ ව මානුසා, යම් මනුෂ්‍යමය කෙලශ පාශයෝ ත් වෙත් ද; සබ්බ පාසෙහි, ඒ සියලු පාසයන් කෙරෙන්; මුහෙතා, මිදුනේ වෙමි. මහාබන්ධන මුහෙතා අමහි, තෘෂණා නමැති මහත් වූ බැම්මෙන් මිදුනේ වෙමි; අනතක, එම්බා පාපි වූ මාරය; ඤං, තෝ; නිහතො අසි, නවුයේ වෙති ය.

21. අනන්තකිං වරො, අහසෙහි පවා හැසිරෙන්නාවූ; මානසො, විතත සම්ප්‍රසුක්ත වූ; සො අහං පාසො, යම් මේ කෙලශපාශයක් නෙමේ; වරහි, හැසිරේ ද; නොන, එසින්; නං, තා; බාධසිංහාමි, පෙළුන්නෙමි; සමණ, ශ්‍රමණය; මෙ, මාගේ විෂය යෙන්; න මොකකසි, නුඹ නොමිඳෙන්නෙහි ය.

22. රූපා, ඉඡටුවූ රූපයෝ ය; සද්දා, ඉඡටු වූ ශබ්දයෝ ය; රසා, ඉඡටුවූ රසයෝ ය; මනොරමා, විතතාභිරුම වූ; ජොඨබ්බා, සපඨියෝ ය; (යන) එනා, මෙහි; මෙ, මාගේ; ඡන්දො, හෙහසිත තෘෂණාව; විගතො, පහවූයේ ය; අභ්‍යාක, මාරය; ඤං, තෝ; නිහතො අසි, නැසුනෙහි ය; හෙවත් මාගෙන් තෝ පැරදුනෙහි ය.

“මාර ඝථා එකාදසමි නිට්ඨිතා”

පබ්බජ්‍යාපට්ඨෙ, පැවිදි අපෙක්ෂා කරන්නාවූන් ද; කිලමහති, වෙහෙසෙත්; පනිසලලීනස්ස, සිත එකඟ කලා වූ; එනස්මිං පක රණෙ, මේ කාරණයෙහි;

නිති සරණ ගමනෙහි උපසම්පදා ඝථා මාදසමි- නිසීතා.

20. පිට

22. මාරපාසෙහි, මාරමල පුඩු වලින්; මාරබඩන, මර බැමි මෙන්;—සෙස්ස 18 හා සමයි.

23. මාරපාසෙහි, මාරමල පුඩුවලින්; මාරබඩන, මර බැමි මෙන්; සෙස්ස 19 හා සම යි.

මහතා බහුතම, මාගීයෙන් ඉවත්ව; අපේකාගාහෙකා, බැසගෙණ;

21. පිට

හදුවගහියා, යහපත් සමූහයෙක්හි වූ; සපජාපනිකා, හාය්‍යා වත් සහිත වූවාහු; පටිවාරෙනහි, පරිවරණය කරවත්; පජාපනි, බිරිඳක්; වෙසි, ගණිකාවක්; වෙය්‍යාවච්චං කණෙනා, මෙහෙ කරන්නාහු; සං වා, යමක් හෝ ඇද්ද; ගවෙසෙය්‍යාථ, සොයන් නමුත් යන;

හදුවගහිය සහායකානං වඤ්ඤා නිසිතං.

දුතියක භාරවාරං

22. පිට

විනායකො, විෂෙෂයෙන් නායක වූ හෙවත් හික්මවන් නා වූ; පමුබො, පෙරවූ කොට යන්නා වූ; පාමොකෙනා, උතුම් වූ නොහොත් යහපත් ප්‍රඥ ඇත්තා වූ; අගර, බර නො වේ නම්; අග්‍යාගාරෙ, ගිනිහල් ගෙයි; ආසිවිසො, දළවිෂ ඇත්තා වූ නො හොත් ශිෂ්‍ර විෂ ඇත්තා වූ; සොරවිසො, දරුණු විෂ ඇත්තා වූ; මා විහෙසෙසි ඉති, නො වෙහෙසාව යි; ඉබ්බ, එසේ වී නම්; නිණ් සන්ධරහං, තණ ඇතිරියක්; පඬුපාසි, විෂ දුම් හැරියේය; ඡම්ච, සිවිය ද; අනුපහවච, නො නසා=නො ගවා; පටිසාදියෙය්‍යං, අති බවත්තෙම් නම් නොහොත් නැති කරන්නෙම් නම්; මකං, කොපය; අසහමානො, නො ඉවසන්නේ; සපොති භුතානං, එලිය සහිත වූ; සමපජ්ජිතං, හාත්පසින් දිලිසුනාක් මෙන්; ආදිත්තං විස, ගින්නෙන් දල්වන ලද්දක් මෙන්; පටිසාදිසිකා, මැඩ පවත්වා=ගෙවා; පටිසාදිනො, සහය කරණ ලද්දේ යයි; නොහොත් මඩනා ලද්දේ යයි;

23. පිට

යනුහි නාම, යමෙක් නම්; යථා අහං, මම යම්සේ ද එපරිදි දෙත්; නිකුට ව බො අරහා, රහත් නො වේ යයි;

24. තෙරඤ්ඤං, “තෙරඤ්ඤ” නම් වූ නදිය සම්පයෙහි දී; හඟවා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ; උරුවෙල කසසං ජම්බු, උරුවෙල් කසුප් දුළුල්ලාට; අවොච, මෙසේ වදාළ සේක; කසසං, කාශ්‍යපය; සම්බුද්ධත්; හෙ, නුඹට; අගරු, නො බර නම්; අජ්ජණේනා, අද දවස; අනගගරණං මහි, ගිනිහල් ගෙයි; විහරෙමු, වාසය කරමු.

25. මහා සමණ, මහා ශ්‍රමණය; මෙ, මට; නි බො ගරු, බර නො වෙයි; එසා, මෙහි; වණේඛා, සැබ වූ; ඉඬිමා, සැබි ඇත්තා වූ; ආසිවිසො, වහා පැතිරෙණ විෂ ඇති; භොරවිසො, කුරු විෂ ඇති; නාගරජා, නා රජෙක්; (වෙසෙයි) සො, හෙතෙම; හං, නුඹ; මා විහෙසෙයි’හි, නො පෙළාව යි; එසු කාමොච, නුඹට පහසු කැමැත්තේ ම; හං, නුඹ; නිවාරෙමි, වලක්වමි;

26. මං, මා; අපෙච නි විහෙසෙය්‍යා, ඒ නාගරජ තෙමේ නො වෙහෙසන්නේ නම්; ඉඬි, එසේ ඇති කල්හි; කසසං, කාශ්‍යපය; ඩං, නුඹ, අග්‍යාගාරං, ගිනිහල් ගෙය; අනුජානාහි, අනු දන්න; හං, එය; දිනනං ඉති, දෙන ලද්දි; විදිකා, දත; අසම්මිනො, නිතියවූයේ; හසං අතීනො, බිය ඉක්මවූයේ; පාවිසි, ගිනිහල් ගෙට පිවිසි සේක;

27. අභිනාගො, සපී රාජ තෙමේ; පවිඨං, පිවිසියාවූ; ඉසිං, බුදුන් වහන්සේ; දිසවා, දෑක; දුම්මනො, ක්‍රොධයෙන් දූෂිත සිත් ඇත්තේ; පඬුපාසී; විෂ ධුම හළේය; සුමන මහසො, පෙර බුදු වරුන්ට සමසිත් ඇති; අබ්මනො, අබ් විතන ඇත්තා වූ; මනුස්ස නාගො අපි, මනුෂ්‍ය නාගයන් වහන්සේ ද; නසා, එහි; පඬු පාසී, ප්‍රඬුපතය (කළසේක)

28. අභිනාගො, සපී රාජ තෙමේ, මකවඤ්ච, කෝපය ද; අසහ මානො, නො ඉවසන්නේ; පාවනො ඉඬ, ගින්නක් මෙන්; පජ්ජලි, දිලි සුනේ ය; නසා; එතැන්හි දී; නෙපොධාතුසු භුසලො, තෙජො ධාතු සමාපතති විෂයෙහි දක්‍ෂ වූ; මනුස්ස නාගො අපි, මිනිස් නා තෙමේ ද; පජ්ජලි, දිලිසුනේ ය.

29. උභිතනං, දෙදෙන; සජ්ජාතිකුතානං, ගිනි සහිත වූ කල්ලි; අභ්‍යාශාරං, ගිනිහල් ගෙය; ජට්ඨලා, දුළුල්ලෝ; උදිව්වරෙ, බැඳුන; නොහොත්; පිරිවැරුන; වන, එකානන්‍යයෙන් ම; අභිරුපො, විශිෂ්ට රූප ඇත්තා වූ; සමණො, ශ්‍රමණ තෙමේ; නාගෙන, තාගයා විසින්; විගෙසියති ඉති, වෙහෙසනු ලැබේ ය යි; හණ්ඨති, කියත්.

30. අප, නැවත; 'රතනියා අවබුද්ධො, රු ඉකුත් විමෙන්; අභිනාගං, සප්ත රාජයාගේ; අව්විසො, කාන්තිනු; නි භොහති, නො වෙන්; ඉබ්බො, සැබ්බත් වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශරීරයෙන්; උච්චිතා, නැති සිටියා වූ; අනෙක වණ්ණා, නොයෙක් වණ්ණයෙන් යුත්; අව්විසො, රැගිමි; භොහති, වෙන්.

31. අබ්බිරසං, සප්තයන් වහන්සේගේ; කාසෙ, ශ්‍රී ශරීරයෙහි; නිලකා, නිල වණ්ණ වූ ද; අප, යළි; ලොභිනිකා, රකත වණ්ණ වූ ද; පිනිකා, පිත වණ්ණ වූ ද; මඤ්ජුකා, මදුර වන් වූ ද; ඵලික වණ්ණායො, සඵලික මණ්ණි වණ්ණ වූ ද; අනෙක වණ්ණා, නොයෙක් වණ්ණයෙන් යුක්තවූ ද; අව්විසො භොහති, රැගිමිනු වෙති.

32. කංසං, කාශපය; නො, තාගේ; අසං නාගො, මේ තාගයා ය යි; පනතමහි බද්ධිං, පාත්‍රයෙහි බහා; අභිනාගං, සප්තරාජයා; ච්ඡාහමණං, බවුණා හට; දංසං, දැක්වූයේ ය; නෙ ජසා, මා තෙදින්; අසං, ඔහුගේ; නෙජො, තෙද, පටිශාදිනො, අභිහවතය කරණ ලද්දේය; නොහොත් විනාශිත ය.

24. පිට

පුරිමාහි වණ්ණනිකාහි, පළමු වණ්ණි සටහන් වලට වඩා;

25. පිට

පවුප්පිකො, එළඹ සිටියේ වෙයි; කෙවලකප්පා අබ්බ මග්ගා ව, මුළු අඟු මග්ග දෙරට වැස්සේ; අභිකාමකුකාමා භොහති, එළඹෙනු කැමැත්තානු වෙන්; අභිවඩ්ඪියානු, විශේෂයෙන් වැඩෙන්නේය.; අනොගතාදහෙ, අනොගතන නම් විල සම්පයෙහි; නෙ පටිච්චංසො, නුඹ වහන්සේගේ කොටස;

පඤ්චමං පාඨසාදිකං.

26. පිට

බොවෙය්‍යං ඉති, සෝදන්තෙම් දුයි; කිමහි නු බො, කුමක නම්; පටිමදෙදය්‍යනහි, පිරිමදින්තෙම් දුයි; උපනික්ඛිපි, එළවා තැබුයේය; ආලභිංචා, එල්බ; උත්තරෙය්‍යනහි, ගොඩ නගින්නෙම් දුයි; කකුබො, කුඹුක් රැකෙහි; සාඛං ඛනාමෙසි, අත්තක් කැවුයේ ය; විස්සජෙය්‍යනහි, දිගහරින්නෙම් (=වනන්නෙම්) දුයි;

27. පිට

අලං, කම් නැත; එතං අරහසි, මීට සුදුසු වන්නෙහි ය;

28. පිට

ආමලකි, නෙලලි රැකක් වේ ද; හරිටකි, අරඑ රැකක් වේ; අග්නිං පටිවරිතු කාමා, ගිනි සේවනය කරණු කැමැත්තෝ නොහොත් ගිනි පුදනු කැමැත්තෝ; කට්ඨානි ආලොකුං, දර පලන්ට; නිස්සංසං බො, නිසැකව ම; ආලි යනතු ඉති, පැලෙත්වා දුයි; උජ්ජාලියනතු ඉති, දූල්වෙත්වා ද;

29. පිට

පඤ්ච අග්ගි සනාති, ගිනිමැල පන්සියයක්; යනු කි නාම, යමෙකු හෙතුකොටගෙන නම්; විජ්ඣාපෙනුං, නිවන්ට; සිනාසු, සිතිල් වූ; හෙමනතිකාසු, හිමවැටීම ඇත්තා වූ; අනන්තරාධිකාසු, තවම මැදින් දෙමස අතර අටදවස වූ; නිමපාන සමයෙ, හිම වැටෙන කාලයෙහි; උමමුජ්ජනතිපි, මතු වන්නාහු ද වෙති; නිමමුජ්ජනතිපි, කිමිදින්නාහු ද වෙති; පඤ්චමනනාති මඤ්චු, මුඛි සනාති, පන්සියයක් පමණ ගිනි කබල්; අභිනිමමිති, නිර්මිත කෙළේය; විසිමෙසුං, ගිනි තැප්පානුය; පාවසසි, වැස්සේය; මහාඋදකවාහ කො, මහත් ජලප්‍රවාහයක් තෙමේ; ඛඤ්චො හොති, පැතිර ගියේ වෙයි; උස්සාදෙඤ්චා, බසවා; රෙණු ගනාය භූමියා, දූලි ගත වූ බිම; මාහෙව බො උදකෙන වූලොහා අහොසි, ජලයෙන් පා කොට හරිණ ලද්දෙක් නොවේවා ය; ඉද නනුඤ්චං, මේ නුඹ මෙහි (සිටිනෙහි) දුයි; නාපසසතිස්සති, නොමැඩලන්නේ ද;

30. පිට

සංවෙජෙය්‍යං, කලකිරුවන්නෙම් නම්; සාය, යම් පිලිපැදීමකින්; පාමොකෙඤ්චා, ප්‍රධාන තන්හි පිහිටියෙන් වන්නෙහි ය; අප ලොකෙහි, දන්ව ව; විරපචිකා, බොහෝ කලක පටන්; කෙස මිස්සං, කෙස් ද; ජවාමිස්සං, ජවා වන් ද; ඛාපිකාප මිස්සං, තවුස් පිරි කර කද ද; අග්ගිහුත්ත මිස්සං, ගිනිපුද න උපකරණ ද; පමාහෙඤ්චා,

පාකොට යවා; උසහමානෙ, පාවෙන්තා වූ; උපසාගෙහා, උවදුරක්; පාහෙසි, යැවුයේ ය; සෙය්‍යානු වො ඉති, ශ්‍රෙණි දෝ යි;

33. ගගවතො අබ්ධානෙන, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අභිභානායෙන්; පඤ්චකසනාති, කාණ් පන්සියයක්, න චාලිසිංසු, නොපැලුනාහ; චාලිසිංසු, පැලුනාහ; අග්ගි, ගිනි, න උප්පලිංසු, නො අවුලුනාහ; උප්පලිංසු, අවුලුනාහ; න විජ්ඣාසිංසු, නො නිවුනාහ;

34. විජ්ඣාසිංසු, නිවුනාහ; පඤ්ච මන්දමුඛි සනාති, පන්සියයක් ගිනි බදුන්; අභිනිවම්හි, නිවීමක කෙළේය; එතෙන නයෙන, මේ ක්‍රමයෙන්; අබ්බුඛඛි පාචිභාජිය සහස්සාති, තුන්දහස් පන්සියයක් ප්‍රාතිභායායීයෝ; හොනති, වෙන්;

ගයා සිසං, ගයා හිස; කිඤ්ඤ සබ්බං, කිනම් සියල්ලක්; ආදිතනං, අවිල ගත්තේද;

82. පිට

තිබ්බිඤං, කලකිරෙන්නේ; විරජ්ජති, නො ඇලෙයි;-
ආදිතනපටියාසං නිට්ඨිතං,

ලට්ඨිවතෙ, තල්ලයනෙහි; මාදස නහුනෙහි, එක්ලක්ෂ විසි දහසක් විසින්; සුප්පතිට්ඨෙවි වෙතිසෙ, සුප්පතිට්ඨ නම් වෛතසයෙහි;

35. උරුවෙල මාසි, උරුවෙල් වැසි දුළුල්ල; කිසකොවදු නො, තප්පවයා හෙතුවෙන් කාශ යයි ලබන ලද නම් ඇති තවුසන්ට අවවාද කරණ සුලු වූයේ; නොහොත්; කිසකො, තෙමේ තපසින් කාශවූයේ; වදුනො, මෙරමාහට අවවාද කරන්නේ; කිං, කුමක්; දිඤ්ඤා, දෑත; අග්ගිං, ගිනි පිදීම; පහාසි, දුරුකෙළෙහි ද; ඝායකප, කාශ්‍යපය; නම්, තාගේ; අග්ගි හුතනං, අග්ගි හොමය; ඝායක කුමක් හෙතුවකොටගෙණ; පභිණං, ප්‍රභිණ දෑයි; ඝායකප, කාශ්‍යපය; එතං, අනං මේ කරුණ; නං, තා; පුච්ඡාමි, විචාරමි;

36. රූපෙ ම, රූපයන් ද; සද්දෙ ම, ශබ්දයන් ද; අඵ, වැලි; රසෙ ම, රසයන් ද; ඉන්ද්‍රියො, සත්‍රින් ද; හෙවත් ස්පඨි ද; යන මොහුන්; භාමා, කාමයෝ යි; (මේ කාමයෙන්) යඤ්ඤා, යාග හෙතුවෙන් සමාඛවෙත් ය යි; අභිවදනති, කියත්, එතං මේ කාම ප්‍රභෙදය, උපධිසු, සකකොපධින්හි; මලං ඉති, කිලුටු යි, ඤ්ඤා, දෑත; නසමා, එහෙයින්; සිට්ඨෙවි, යාගයෙහි; න අරඤ්ඤං, නො අලුනෙමි; හුතෙ, හො මයෙහිද; න අරඤ්ඤං, අභිරමණය නොකෙළෙමි;

37. හගමා, හාගාවතුන් වහන්සේ; ඉති, මෙසේ වදරණ සේක; කයාප, කාශාප ය; රූපසසු, රූපයන්හි ද; සද්දසු, ශබ්දයන්හි ද; අථ, නැවත; රසසසු, රසයන්හි ද යන; එයා, මෙහි; හෙ, තාගේ; මනො, සිත; නි රමිසා, නො ඇලුනේය; අථ, එකල්හි; දෙවමනුසසලොකෙ, දෙවි මිනිසුන් සහිත ලොකයෙහි, කො, කොතැන්හි; වරහි, දැන්; මනො, සිත; රහො, ඇලුනේ ද; කයාප, කාශාප ය; එයා, මෙය; මෙ මට; බුහි, කියව;

38. සනතං, ශාන්ත වූ; අනුපබ්බා, කාමාදී උපති රහිත වූ; අක්කිඤ්ඤා, රාගාදී පට්ටිබ්බා රහිත වූ; කාමහමෙ, කාම ලොක යෙහි; අසනතං, නො ඇලුනා වූ; අනිසාදා හාමි, අත්‍ය ථාන යක් නැත්තා වූ; අනිසාදානෙයං, අතිකෙකු විසින් නොපැමිණ විස හැකි බැවින් තමා විසින් භාවිත මාගියෙන් ම අධිගතව්‍ය වූ; පදං, නිව්‍යාණ පදය; දිසා, දූත; නසමා, එහෙයින්; සිසෙ, යාග යෙහි ද; හුතෙ, හෝමයෙහි ද; නි අරසුතං, නො ඇලුනෙමි;

34. පිට

උපාසකතනං පටිච්චෙදසි, උපාසක බව දැන්වූයේ ය; කුමා රසා සහො, කුමාරවූ ම; පසු අසාසකා, ප්‍රාචීනා පසක්; හෙ, ඒ ප්‍රාචීනාවෝ; අහිසිසෙඤ්ඤානි, අහිසෙක කරන්නාහු නම්; ඛනිකමෙය, බැසගන්නේ නම්;

39. දහො, දහනවු හෙවත් වක්කුරාදී ඉන්ද්‍රියයන් දමනය කලා වූ; විපසමුත්තො, කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනා වූ; සිබ්බිනිකා ස වණ්ණො, සිබ්බි නම් ස්වර්ණ පිළිබඳ නිෂ්කයකට බදු ගරි රවණ්ණ ඇති; හගමා, හාගාවතුන් වහන්සේ; දහො, දහන වූ; විපසමුත්තාහි, කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනා වූ; පුරාණ ජපිලෙහි සහ, පරණ දුළුල්ලන් සමග; රාජගහං, රජගහ නුවරට; පාවිසි, වැසියෙක.

40. සහො, කෙලෙසුන් කෙරෙන් නිව් හෙයින් ශාන්ත වූ; -පෙ-41. මුත්තො, සසරින් මිදුනා වූ; -පෙ-42. නිණ්ණො, වතු රෙහෙය කරණ ය කලාවූ; (සෙසු අට් 39 කි නියායෙන් යොදගන යුතුයි.)

43. හො ධිගෙ, යම් බාහි සම්පන්නයෙක් තෙමේ; සබ්බා, සියලු සක්කායතනයන්හි; නොහොත් වක්කුරාදී සියලු ඉන්ද්‍රිය ගො වර්වාරයෙහි; දහො, දැමුනේ; සුබො, එහෙයින් ම පරිසුඛ ද;

අපසවිප්පගගලො, තමා හා ප්‍රතිහාග පුද්ගලයෙකු අවිද්‍යමාන හෙයින් අප්‍රති පුද්ගල ද; ලොකෙ, ලෙව්හි; අරහං, රහත්වූ; සුගතො, යම් සුගතයන් වහන්සේ කෙණෙක් වෙත් ද; නායක, ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ; අහං, මම; පටිවාරකො, කිහිකර මෙහෙකරුවෙක් වෙමි; ඛනින පතනපාණිං, පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති;

36. පිට

ගමනාගමන සමපනනං, ගමනාගමනයෙන් සමන්විතවූ ම; අට්ඨිකානං අට්ඨිකානං මනුස්සානං, බුද්ධාභිවාදන ධර්මප්‍රවනාදිය ඕනෑ ඕනෑ මිනිසුන්ට; අභික්ඛමනිසං, පැමිණිය හැක්කාවූ; අපසකිණිණං, ජන සමූහයාගේ ගැවසීම නැත්තාවූ; විජන වානං, ජන වාත රහිත වූ; මනුස්සරාගසෙසකං, මිනිසුන්ගේ රහස්‍ය ක්‍රියාවට සුදුසු වූ; පභිසලානාසාරුපං, විවේකයට සුදුසු වූ; යං, යම් ස්ථානයක්; සොටණිණමයං, ස්වණිණමය වූ; භික්ඛාරං, කෙණෙය; ඛණොපේසි, අතපැන් වත්කොට පරිත්‍යාග කෙළේය; අධිකිනෙසෙහි පටිබ්බාජක සතෙහි, දෙසියපණසක් පිරිවැජ්ඣන් සමග; සොදිහෙන, ප්‍රසාද ඵලවත්තාවූ; අභික්ඛනෙන, ඉදිරියට යන ගමනින් ද; පටික්ඛනෙන, පස්සට යන ගමනින් ද; ආලොකිනෙන, ඉදිරිපස බැලීමෙන් ද; විලොකිනෙන, හාත්පස බැලීමෙන් ද; සමමඤ්ඤෙන, අත්පා හැකිලීමෙන් ද; සොට්ඨෙන, අත්පා දිගහැරීමෙන් ද; ඉජ්ජා පථ සමපනෙනා, යහපත් ඊයැපථයෙන් යුක්තවූයේ; ඛක්ඛිනන වක්ඛු, පහතට හෙලනලද ඇස්ඇත්තේ,

37. පිට

අනුභෙහි, ප්‍රයෝජන ඇත්තවුන් විසින්; උපඤ්ඤානං, මැනවි දන්තා ලද ද; මගෙහා ඉති, මාර්ගය වේය යි.

44. දසවාසො, දශවිධ ආයතීවාස ඇති; දසබලො, දශවිධ භාග බලයක් හා ඤාණ බලයක් ඇති; දස ධම්මවිදු, දශවිධ කම්පට ධර්ම දන්නාවූ; දසභි උපපතො, දශවිධ අසෙව ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූ; දසසන පටිවාරො, දසසක් පිරිවර ඇති; සො ගගවා, ඒ ගාග්‍යවතුන් වහන්සේ; රාජගහං, රජගහ නුවරට; පාමිසි, පිවිසියේක;

45. අප්පං වා, සල්පයක් හෝ; ඛන්ධං වා, බොහොමයක් හෝ; අඤ්චං ඵව, අඤ්ච ම; මෙ, මට; භූතී, කියව; මෙ, මට; අඤ්චං ඵව, අඤ්ච ම; අඤ්චා, ප්‍රයෝජන වෙයි; වාඤ්ඤානං ඛන්ධං, බොහෝ වාඤ්ඤා; කිං කාගමි, කුමක් කරන්නේ ද;

46. යෙ ධම්මා, යම් පඤ්චස්කන්ධ ධර්ම කෙනෙක් හෙවත් යම් දූඛ සත්‍යයක්; හෙතුප්පත්තවා, හේතුව ප්‍රභව කොට ඇත්තාහු ද; නෙසං, ඔවුන්ගේ; හෙතො, හෙතු සබ්බසාත තාමණොව හෙවත් සමුදය සත්‍යය; නිපාගනො, තථාගතයන්වහන්සේ; ආහ, වදාළ සේක; නෙසං, ඔවුන්ගේ; යො නිරොධො, යම් නිරොධයක් වේ නම් හෙ ද වදාළසේක; මහා සමණො, මහා ශ්‍රමණ තෙමේ; එවං වාදි, මෙබඳු වාද ඇත්තේය.

47. යදි, ඉදින්; නාව දෙව, මෙපමණෙක් ම වූයේ නමුදු හෙවත් මේ සොවාන් මග පමණක් වූයේ නමුදු; ධම්මො, ධර්මය නම්; එසො එව, මෙය ම යි, අසොකං පදං, නිජ්ඣාන පදය; පච්චිකාම, තෙපි ප්‍රතිවේධ කළහුය; බහුකෙහි, බොහෝවූ; කප්ප නහු නෙහි, කප්ප නහුත ගණනකිනුත්; අදිට්ඨං, අපවිසින් නොදක්නා ලදුව; අබ්බතීනං, ඉක්ම ගියේය;

38. පිට

48-49- ගාථා සහ අජි ද 45-46 වෙනි ගාථාවන් මෙහි,

39. පිට

50. අඨ, ඉක්බිති; ගමිහිරෙ ඤාණ විසයෙ, ගැඹුරු වූ නුවණට ගොදුරු වූ; අනුත්තරෙ, තීරාත්තර වූ; උපධිසංඛයෙ, උපධින්ගේ ක්‍ෂයකිරීම් සබ්බසාත නිජ්ඣානයෙහි; විමුත්තෙ, මිදුනාවූ; නෙ, ඒ සැරි යුත්-මුගලන් දෙදෙන; චෙඨචනං, චෙඨවනයට; අප්පත්තෙ, නො පැමිණිය වූත්; සන්ධා, ශාස්තෘන් වහන්සේ; බ්‍රහ්මාණි, ප්‍රකාශ කළ සේක.

51. කොලිනො, කොලිතය; උපතිස්සො, උපතිස්සය යන; එනෙ වෙ සහායා. මේ යහලුවෝ දෙදෙන; ආගමිජනනී, එත්; එනං, තෙළ දෙදෙන; මෙ, මාගේ; අග්ගං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; සද්දසුගං, සුදුරු යුග්මය වූ; සාවක යුගං ගමිස්සනී, ශ්‍රාවක යුග්මය වන්නේය යනු යි;

40. පිට

වේධබ්‍රාහ්ම, කත වැන්දුම් බව පිණිස; කුඤ්ජ පච්චෙදය, කුල යි දිම පිණිස; උජ්ඣායනනී, අවශ්‍යකෙරත් නොහොත් හෙලා දකිත්. බියනනී, අතුණ ප්‍රකාශ කෙරත්; විපාවෙනනී, අතුණ පතුරුවත්;

52. මහාසමණො, මහා ශ්‍රමණ තෙමේ; සබ්බෙ සසෙස්ස සාකෙ, සඤ්ජය පිරිසෙහි වූ සියල්ලන් ම; නෙත්වා, තමා වෙත පමුණුවා ගෙන, මගධානං, මගධ රජපදසඬුනකි වූ; ගිරිබ්බජං, ගිරිබ්බජ නම් වූ නුවරට; ආගනො ඛො, ආගේය; ඉද්දනී, දෑත්; කංසු, කවරෙකු; නිසිස්සනී, පමුණුවා ද?

53. මහාවිර, මහාවිර වූ; තථාගතා, තථාගතයන් වහන්සේලා; ඔව්, ඒකාන්තයෙන්; සබ්බමන, සබ්බමයෙන්; නයනති, (සහමොක් සැපට විනෙදන) පමුණුවන්; විජානනං, ශික්ෂා විධි දන්තාවූ; ධම්මන, ධර්මය වූ පරිද්දෙන්; නයමානානං, දතා නිවණට පමුණුවන්නන්ට; කා උසුය්‍යා, කවර ඊරියාවක් ද;

54-55-භාෂා සහ අනු ද. 52-53-මෙහි.

සාපිපුතන මොග්ගලාන පබ්බජ්ජා නිට්ඨිනා.

චතුස්සක භාණ්ඩාරං නිට්ඨිනං.

41. පිට

අනුපජ්ඣායකා, උපාධියාය යන් නැත්තාහු; අනොවදිස මානා, අවවාද නොකරනු ලබන්නාහු; අනනුසාසිසමානා, අනුසායනා නොකරණු; ලබන්නාහු; දුගතිවස්ථා, නපුරුකොට හැන්දහු; දුප්පාරුතා, නපුරුකොට පෙරවුවාහු; අනාභසසමපනනා, අකල්ප සම්පත් නැත්තාහු; උපටි භොජනේ අපි, බොජුන් මත ද; උපනිට්ඨ පගනං, ඉදුල් පාත්‍රය; උපනාමෙනති, තබන්; උපටි සාය නිසෙ අපි, සායනය කටයුතු වූ හෙවත් ලෙව කැ යුතු ආහාර මත්තෙහි ද; උපටි පානිසෙ අපි, පිය යුතු දේ මත්තෙහි ද; විඤ්ඤා පෙඤ්ඤා, විතවා; භතතගෙන අපි, භතතභාජනස්ථානයෙහි ද; උච්චාසදා, උස් හසින්; විජාවෙනති, අතුණ පතුරුවා කියත්; කුකකුච්චකා, කුකුල් කරන්නෝ වෙත් ද; එනසමිං නිදනෙ, මේ මුල් සේතු වෙති; එනසමිං පකරණේ, මේ ප්‍රධාන කාරණයෙහි; සචං කිර ඉති, සැබෑ දෑ යි; විගරහි, ගැරහුයේක; අනනුච්ඡ විශං, නුසුදුස්සෙක; අනනු ලොමිකං, ශාසනයට අනුලොමි නුවු ක්‍රියා වෙක; අප්පනිරුපං, පිළිරු (සුදුසු) නොවෙයි; අය්‍යාමණිකං, මහණ කමක් නොවෙයි; අකප්පිකං, නො කැප දෙයෙක;

42. පිට

දුගතනාය, දුකසේ රැකිය හැකි බැවිනි; දුප්පසායනාය, දුක සේ පොෂණය කට හැකි බැවිනි; මහිච්ඡනාය, බොහෝ දේ පිළිබඳ ආසා කිරීමෙනි; අසනතුට්ඨිකා, ලද දෙයකින් සතුටු නො වීමෙනි; සබ්බග්ගිකාය, ගණ සබ්බග්ගිකාවෙනි; නොසජ්ජස්ස, කුසිත භාවයෙහි; සලලෙඛස්ස, සලලෙඛ ධර්මයාගේ නොහොත් කෙලෙස් තුනී කරණ ස්වභාවයාගේ; ධුතස්ස, ධූත ගුණයාගේ නොහොත්

කෙලෙස් කම්පිත කිරීමෙහි; අපවයසා, රැස් නොකිරීමෙහි; නදනු ලොමිකං, ඊට සුදුසු වූ; පුතන විතනං, පුත්‍රයෙක යන සිත; උපට්ඨාපෙක්ඛනී, ඵලවන්තේ ය; සභාරවා, ගෞරව සහිතවුවෝ; සප්පනිකා, දෙටු බැව් සහිත වුවෝ; සභාගවුත්තනො, සමාන පැවතුම් ඇත්තාහු; විරුද්ධිං, විශේෂයෙන් වැඩිමට; සාහුනි-ලහුනි - බපාසිකනනි - පතිරුපනනි, යන මොහු හොඳ ය - නො බැරිය-උපාය ප්‍රතිසංයුක්තය-සුදුසු ය යන අර්ථ ඇත්තෝ යි;

සමපාදෙහිති වා, සමපාදනය කරව කියා හෝ; බපාසිකං ඉති වා, උපාය ප්‍රතිසංයුක්තය කියා හෝ; උපාහනා ඔමුඤ්චිකා, වහන් මුද; උපනාමෙනබ්බා, ඵලවිය යුතු යි; නිවං කකා, පාත් කොට; අපජි සංසපෙනන, (කිසිවක) නොගසන්නහු විසින්; පටි සාමෙනබ්බං, තැන්පත් කොට තැබිය යුතුයි; උද්ධිට්ඨනබ්බං, ඔසව, තැබිය යුතුයි; උක්ඛාපො හොති, කසල ඇත්තේ වේ ද;

43. පිට

පටි නිවාසනං, හැඳි අඳනය; සගුණං කකා, ගුණ සහිත කොට හෙවත් දෙසිවුරු එකට අල්වා; සඛ්ඛාපිකා, සහල සිවුරු; සඋදකො, ජලය සහිත වූයේ; නිමණ්ඩලං, තෙමවුලු නොහොත් නාභි මණ්ඩලය හා දෙදෙන මවුලු; පටිමණ්ඩලං, පිරිමවුලු ඇති කොට; ගණ්ඨිකං, ගැටය; පටිමුඤ්චිකා, අමුණ; නානිදුරෙ, ඉතා කුදුරෙහි; ඔනාපෙතබ්බා, තැබිය යුතුයි; සිනනං හොති, තෙත් වූයේ වේද; උණක, අව්වෙහි; න වනිඛිති නබ්බා, නො දැවිය යුතුයි; සඛ්ඛිට්ඨනබ්බං, ඇතිලිය යුතුයි නොහොත් නැමිය යුතුයි; චතුරභිතුලං ඝණ්ණං, සතරතුලක් වූ කොණ; උක්ඛාදෙකා, ඔසවා; මා හඬනා අහොසි ඉති, බිඳීම නොවේ වයි; ඔහොහෙ, සිවුර තැමු තන්හි; චොදකං කකා, ජලය රහිත කොට; හෙට්ඨාමඤ්චං වා, ඇඳ යට හෝ; හෙට්ඨාපිඨං වා, පුටුව යට හෝ; පණ්ඨිකා, පිස දමා; අනන්තරකිනාස භූමියා, නො අතුලාවූ බිම; විවර වංසං වා, සිවුරු වස හෝ; විවරජජ්ජං වා, සිවුරු රැහැන හෝ; පමපජ්ඣා, පිරිමැද; පාරනො අනනං, ඇතිව කොණ ද; ඔරනො හොතං කකා, මැතිව තැම්මදකොට; ජනනාසරං, ගිනිහල් ගෙට; වුණ්ණං සපෙනනබ්බං, සුණු දියෙන් හනා පිටු කල යුතුයි;

44. පිට

උක්ඛනති, හැකි වේ ද; මුඛං මකෙකකා, මුහුණ ආලෙප කොට; පච්ඡනො ව, පිටිපසින් ද; අනුපබ්ජ්ජ, නො ගවා; න පටි බාහෙනබ්බා, නොවැලැක් විය යුතුයි; පටිකම්මං කාහබ්බං, පිරි

ගම් කට යුතුයි; පමප්පිතබෝ, පිස දැමිය යුතුයි; උද්දිසා පෙතු
කාමො හොති, උදෙසවනු කැමැත්තේ වේ ද; |නිසිදන පව්ව
ඤ්ඤා, හිදිනා පස තුරුණු; හිසි බිමොහනං, බිසා හා
කන් වසින; කවාට පිසිං, උච්චනු රාමුව; අසංසට්ඨෙනන, නොග
ටන්තනු විසින්; මඤ්ඤ පටිපාදකා, ඇදෙහි ප්‍රතිපාදයෝ නො
හොත් පාදල; මෙල මලලකො, පහිකකම; අපයොගන ඵලකං,
සේත්තුවන පෝරුව; භුමමඤ්ඤා, බුමු තුරුණු; සන්තානකං
හොති, මකුළුදලක් වේද; උලොකා, උඩ වියත්තටුවෙන්;
බහාපරනබ්බං, බැහැර කට යුතුයි; ආලොක සංඝං, ඇතුළත
පිටත සහිත ජනෙල් කවුළු හා; කණ්ණහානා, සතර කොන්
හෙවත් කාමරයේ මුළු සතර; ගෙරුක පටිකමමකතා, ගෙරික,
යෙන් පිරියම් කළාව; කණ්ණකිතා හොති, හටගත් පුස්තැති වේ
ද; වොලකං හෙමෙධා, රෙදිකඩක් තෙමා; පිලෙධා, මිරිකා;
කාලවණ්ණකතා, කෘෂ්ණවණ්ණ කළාව; අකතා, පිරියම් නො
කළාව; පටිපෙඨාසෙධා, ඉස; රජෙන, රජසින් නොහොත්
දුට්ඨෙත්; මා උභයඤ්ඤා, නොතැරේ ව යි; සංඝාරං විවිනිධා,
කසල රැස් කොට; ජබ්බිතබ්බං, අහක දැමිය යුතුයි; භුමමඤ්ඤා,
බුමු තුරුණු; බහාපරධා, බහා; පටිපෙඨාසෙධා, ගසාදමා;
අනිභ්ඤා, ඇතුළට ගෙන වුත්;

45. පිට

සරණ වානා, රජස් සහිත වාතයෝ; සුරභිමා වාතපානා,
පෙරදිග වා කවුළු; පකෙ නබ්බා, වැසිය යුතුයි; ආවමනකුමහියා,
වැසිකිලි සැලියෙහි; අනතිරනි, ශාසනයෙහි නො ඇල්මක්; චූපකා
සෙනබ්බා, අන් තැනෙක පැමිණවිය යුතුයි; විවෙවෙනබ්බං,
අත්හැරවිය යුතුයි; අජ්ඣාපගෙනා හොති, පැමිණියේ වේ ද;
පටිවාසාරහො, පිරිවෙසට සුදුසුවේ ද; හිං ඉති නු ඛො, කවර
උපායකින්; උසුසුකකං කානබ්බං, උත්සාහ කටයුතුයි.

46. පිට

අබ්බෙකානි, අබ්බාන කරන්නේ ද; පටිණාමෙයා ඉති, පිරි
ණමත්තේ දෙ හෝසි; නිසංසං වා ඵනම් කමීය (විනය නොදත්
හිසුන්ට කරණ කමීය යි;) නජ්ජනියං වා, නජ්ජනිය කමීය හෝ;
සමමාවනෙයා, මනාකොට පවත්නේ ද; ලොමං පානෙයා,
ලොමු හෙලන්නේ ද, නොහොත් හිසුන් අනුව පවත්නේ ද; නො
ඤ්ඤා චනෙයා; කමී නිසාරණයට හිතවූ අටලොස් වැදෑරුම්
වන අනුව පවත්නේ ද; පටිපෙඨාසෙධෙයානි, මැඩපවත්වන

තේ (අවලංගු කරන්නේ) දේ හෝයි; රජනං පවිනබ්බං හොති,
පඬු පිසිය යුතු වේ ද; සම්පට්ඨනනං සම්පට්ඨනනං, පෙරල
පෙරලා; පට්ඨෙ අවජිනන, පොදු නොසුන් කල්හි; ආගමෙ
නබ්බං, බලාපොරොත්තු විය යුතුයි.

47. පිට

උපජ්ඣාස වනං නිවසිනං

උදෙසෙහි, උදෙසීමෙන් ද; අනුසාසනියා ඉති, අනු
ශාසනා වෙන් ද; උපජ්ඣිකෙව්ඨාති, උපදින්නේ ද යි.

48. පිට

සහෙනනබ්බං, හතා පිටුකට යුතුයි; සහනානං, මකුළුදල්
නම්;

49. පිට

ගෙරුක පටිකම්ම කතා, ගෙරික යෙන් පිරියම් කරණ ලද;

50. පිට

උසුකතං, උනනුවක්;
සද්ධි විහාරික වනං නිවසිනං.

51. පිට

පනාමෙහුං, ඉවත්කරන්නට (පන්නා දමන්නට); නෙව සමමා
වනනනති, මිනාකොට නොපවතින් මය; දුක්ඛමය්ස, දුකුලා,
ඇවැත්නුගේ විබ්බමනනිපි, සිවුරු ද හරිත්; සබ්බමනනි, අත්ත
පක්ඛලට සබ්බමණය ද කෙරෙත්;

52. පිට

අභිමනනා භාවනා, අභිමානු වූ මෙසින් වැඩීමක්, සානිසාගේ
හොඳි, දෙය් ඇත්තේ වේ;

53. පිට

කිසො අහොසි, කාශ වූයේ ය; දුඛො, රුක්ඛ වූයේ; දුබ්බ
ණණා, දුප්ඵල වූයේ; උපජ්ඣාසණසුක ජනො, ඉතා වූ
වත් ශරීර ඇත්තේ; ධම්මි සන්ධන ගහෙනා, නහරවැල් ඉල්

පුතූ ගරීර් ඇත්තේ; අධිකාරය, සත්කාරයක්; සරනිනි, සිහි කෙරේ දැයි; කටවුණිකම, කෙණෙහි බවක්; කතාකුණුනො, කතාකු වූ; කතාවෙදිනො, කලතුණ ප්‍රකට කොට දන්නෝය; අස්සනගෙන, අදින් මතෙහි; කුහනි වගුණෙන කමමන, කුහනිය සතර වැනිකොට ඇත්තාවූ කමයෙන්; පටිබලෙන, ප්‍රතිබල වූ; කුසෙ කබො, දැන්විය යුත්තේ ය; මෙ සුණතු, මා කියන්නක් අසාවා;

54. පිට

පානකලං, පැමිණි කල් ඇති කමය වී නම්; කුහනි, දැන්වීමයි; උලලපතු, උචරණය කෙරේවා නොහොත් හිත බිමයෙන් උතතම බිමයෙහි පිහිටුවා වා;

55. පිට

හතන පටි පාටි, බත් පිළිවෙලක්; අට්ඨනා හොනි, පිහිටියා වෙයි හෙවත් නැවැත්මක් නැති වෙයි (නිබද වෙයි); නිවානෙසු, වැසි සුලං වැලැක්කා වූ; බිසිසු, ක්‍ෂය විය; මහනාගේ නිසාසෙ, නිශ්‍රය සතරක්; අතිරෙකලාහො, අතිරිත් ලාභය නම්; උදෙස හතනං, සතින් උදෙසා දෙන බවය; නිමනනං, නිමන්ත්‍රණ බවය; සලාක හතනං, ලභ බවය; පකතිකං පක්‍ෂයක් පාසා ලැබියයුතු බවය; පාටිපදිකං, පැලවිය දවස්හි දිය යුතු බවය; මොමං, කොමු පිළිය; කප්පාසිකං, කපු පිළිය; කොසෙය්‍යං, කොසෙය්‍ය නුලින් කරණ ලද පිළිය; කමබලං, රොමයෙන් කරණ ලද පිළිය; සාණං, හණ පිළිය; හභනං, මුසු පිළිය; අභිසොගො, ගරුච පක්‍ෂාකාර සෙවෙහි ඇති ගෙය; පාසාදො, සිවුරු ගෙය; හමමිසං, සදල සහිත ගෙය; ගුහා, ලෙනය; සුනිමුනනගෙය්‍යප්පං නිසාසෙ, හෝ මුත්‍රයෙන් යුක්ත වූ බෙහෙත නිසා; නවනිතං, වෙචරය; මසු, මිය; ථාණිතං, පැණි නොහොත් උක්සකුරය;

උපස්කාය වගන භාණවාරං නිට්ඨිතං.

56. පිට

අතිරමෙය්‍යං, සිත් අලවන්නෙමි; පෙගුච්ඡා, ජගුප්පිත වන්නා හු ය; දුමගෙනනපි, දෙදෙනාගේ වර්ගයක් වූ ද; ගණෙන, ගණයා ගෙන්; උභන දසවගෙන, දසදෙනාගේ වර්ගයට අඩු වූ; එක වග්‍යා අපි, එක වසක් ඇත්තාහු ද; පටිසමමාදිතුං, පිළිසදර කථා කරන්ට, ආවිණ්ණං මො, පුරුදු කරණ ලද්දේ ම ය; යාපනිකං, යැපියහැකි ද; අප්පකිලමපෙන, ස්වල්ප වූ කලාන්ත භාවයෙන්; අද්ධානං, අදන් මග; අත්ථසංගිතං, අත්ථයෙන් යුක්ත වූවක්; සෙතු

සාහො, පද සාතනය වෙයි හෙවත් හේතු නැතිකිරීම වෙයි; කිහිප
හොනි, කවරෙක් වේ ද?; ඔවදියො, අවවාද කටයුතු වූයේ;
මඤ්ඤායාසි, හ ගින්නෙහිද;

57. පිට

අතිලහං ඛො, ඉතා වහාම; ගණ බණ්ඩ, වහබැඳීම ඇති;
අපසංසුතා, නුගත්, අඤ්ඤා නිත්‍යය පුබ්බො අපි, පූර්වයෙහි අත්‍ය
නිත්‍ය වූයෙක් ද; සහබ්මමිතං, සහ බම්මික ශික්ෂා පදයකින්; නං
එව නිත්‍යායනානං, එම නිත්‍ය ආචාරයට ම; පක්කගෙනසුපි,
බැහැර ගිය කල්හි ද; පක්කබ්බකගෙනසුපි, අත්‍ය නිත්‍ය පක්ෂය
කට මාරුවූ කල්හි ද;

58. පිට

නිසසාය, නිශ්ශ්‍රය කොට; නිසසයං දාතුං, නිසදෙන්නට; වච්ඡාමි,
වසන්නෙමි; සාහු ඉති වා, යහපතක කියා හෝ; ලහු ඉති වා,
සැහැල්ලු කියා හෝ; ඔපාසිතනති වා, උපාය ප්‍රතිසංයුක්ත යයි
කියා හෝ;—

ආවට්ඨෙවනං නිට්ඨිතං—අනෙතවාසික වනං නිට්ඨිතං.

69. පිට

නිසාය පටිපසංකදබ්බො, නිස පසු බැසුම් (=නිස අවලංගුවීම)
ආණතති යෙව පඤ්චමි, අණකිරීම ම පස්වෙති වේ; සමොධානං
ගතො පොති එකතු වීමට ගියේ හෝ වේද;

70. පිට

අසෙතෙන සිලකට්ඨෙන, අසෙසෙවු ශිලස්තකයෙන්;

71. පිට

අබ්බිලෙ, ශ්‍රේණුවූ ශිලයෙහි; සිලවිපනොනා හොති, ශිලවිපතන
යට පැමිණියේ වේ ද; අජ්ඣාචාරෙ, උත්තම වූ ආචාරයෙහි; අති
දිට්ඨියා, අති දෘෂ්ටියෙන්;

72. පිට

උපට්ඨානං වා, උපස්ථානකරන්ට හෝ; වුපකාසෙතං වා,
කරුණු කියා අත්හරවන්ට හෝ; විනොදෙතං වා, වළක්වන්ට
හෝ; ආති සමාමාදික සිකතාය, කළුවන්හි හැසිරීම වූ ශික්ෂා
වෙති; ආදි බ්‍රහ්මවට්ඨිකාය සිකතාය, ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශිල
(උභතොවිහරිතාගතශික්ෂා පද ශිලයෙහි) අභිවිතයෙ, විශිෂ්ට විත
යෙහි (සියලු විනය පිටකයෙහි); දිට්ඨිතං, මිත්‍යාදෘෂ්ටියක්;
විවෙච්චෙතං, තොරකරන්ට;

73. පිට.

නි සංඛාතනාති හොනති, මනාකොට ප්‍රතුණ වීමට නොආවාහු වෙද්ද; නි සුචිතතනාති, මනා කොට අභිවෘද්ධියෙන් ඵලාග නොකරණ ලද්දහු වෙද්ද; නි සුසංවිතරිති, වාචොද්ගත නොවෙත් ද; සුභතසො, සුත්‍ර වශයෙන්; අනුබ්‍යාසාදිනි සො, ව්‍යාසාදිනාපි වශයෙන්; නි සුචිතිවර්තනාති හොනති, මනාකොට විනිශ්චය නොකරණ ලද්දහු වෙත් ද;

උප සම්පාදෙනබ්බ පඤ්චක සොලසවාරං නිඝිනං.

උප සම්පාදෙනබ්බ ඡක්ක පුද්දස වාරං නිවසිනං,

77. පිට.

නං යෙව නිස්සායනනං, ඒ නිස්සායනනයට ම; සබ්බමි, මාරු වී ගියේය; පච්චාගනකා, පෙරලා අවුත්;

78. පිට.

ආරාධිතො හොති, පිරිවෙස් වන සපයන්නෙක් හෙවත් පුරන්තෙක් වෙයි; අනිකාලෙන, ඉතා උදෑසනින්; අනි දිපා, ඉතා දවල් ව; විධිවිගොපරො වා හොති, කත වැන් දුම් සත්‍රින් ඉන්නා ස්ථාන හෝවර කොට ඇත්තේ හෝ වේ ද; පුලල කුෂාදික, වැඩි විය පැමිණි කුමාරිකාවන්; ගිකුච්ඡි ගොවරො වා හොති, ගිකුච්ඡි නින්සේ ආශ්‍රම ගොවර කොට ඇත්තේ හෝ වේ ද; උච්චා වචානි, කුදු මහත්; කිංකරණිකානි, කුම් කෙරෙම් දැයි පිළිවිස කට යුතු කමියෝ වෙද්ද; නි අනලසො, අනලස් නො වේ ද; නිත්‍රා පායාය විමංසාය, එහි උපාය වූ විමසුම් නුවණින්;

79. පිට.

නි නිබ්බවජ්ජො හොති, දැඩි වූ කැමැත්ත ඇත්තේ නොවේ ද; නාසං ආදායං, ඔහුගේ දැඩිකොට ගත් දෑති යෙහි; අනාගිතො හොති, නො පිරිපුන් සංකල්ප ඇත්තේ වේ ද; අනාගිතානිසං, වත නො පිරීමෙහි;

80. පිට.

සබ්බාතනිකං, සෙසු අවත ගලපන ප්‍රධාන ලක්ෂණය වේ. උපජක්ඛායමුලකං, උපාධිතායයා ප්‍රධාන කොට; සන්ති කම්මාය, ඉසකෙස් කැපීම පිණිස; අප ලොභෙ නබ්බො, අප ලොභකය කට

සුත්තේ ය නොහොත් අසා බැලිය සුත්තේය; අග්ගිකා ජට්ඨලකා,
ගිනි පුදන්තාවු ජට්ඨලයෝ; සාකිසො, සාකාසංඝ අත්තෙක්; ආපෙ
භිකං, වෙනම; පටිභාරං, පරිහරණයක්;

අඤ්ඤාතිස්සිය පුබ්බ කථා නිවසිනා.

උපපන්නා හොනති, වැඩුනාහු වෙත්; කුට්ඨං, කුණ්ඩය;
ගණ්ඨා, ගඩය; කිලාසො, කිලස්ය; (කබරය) සොසො, සංයරො
ගය; අපමාණො, අපමාණය; පුට්ඨා, මඩතා ලද්දහු; කොමාර
භව්වං, කුමාර අභයරාජයා විසින් පොසිතවු; නිකිච්ඡාතිති, පිළියම්
කරවයි; සාපගෙයාඤ්ච, ධනය ද;

81. පිට.

සංවනබහුලා, ඉල්ලීම් බහුල කොට ඇත්තාහු; විඤ්ඤානති
බහුලා, ප්‍රත්‍යය ලබා ගැනීමට විනවිම් බහුල කොට ඇත්තාහු;

82. පිට.

ගණේ, කොලෙති; පච්චන්නං, පසල් දතව්ව; උච්චිතථානී,
වච්ඡනය කරව් යයි; මහාංගෙන, මහා මාත්‍රයෙන්; සුද්ධායින
ඤ්ඤො, සුද්ධියෙහි සතුටුවුවාහු; පසවාමි, රැස්කරමිහ; වොහා
පිනෙ, විනිශ්චය ව්‍යවහාරයෙහි දක්‍ෂ වූ; කිං පසවහිති, කවරක්
රැස් කෙරේ දැයි; ඡෙත්තබ්බං, සිද්ධිය යුතුයි; උපභිච්ඡාසුකා, අභි
යක ඉල ඇට; භඤ්ජනබ්බා, බින්දු යුතු යයි; විගෙයොය්‍යං, වෙහෙ
සන්තාහු ය;

83. පිට

උපපජ්ජනති, හසින් වලිත ද වෙත්; උත්තසන්නතිපි, තැනි ද
ගණිත්; අඤ්ඤානපි ගච්ඡනති, අත් දෙසකිනුත් යෙත්; මුඛං ක
රොනති, මුහුණ පාති; ධජ බ්බං වොරං, දද බැඳි සොරහු;
වොපිකං කඤ්ඤා, සොර කමක් කොට; කාරාශබ්බදො හොති,
දහගෙහි බඳනා ලද්දේ වේ; කාරං ගිඤ්ඤා, සිරගෙය බිඳ; අසං
සො, මේ ඒ තෙම; නොමානි, ගෙන යම් හයි; අභසුපරා, නිදහස
ඇති; අනෙන පුරං, ඇතුළු නුවර; ගන්තං බ්බා, තැනිය යුත්තේ
යි; ලිබ්බො හොති, (පොතෙහි) ලියනලද්දේ වෙයි; ගනාමානි,
තසම්භ යි;

84. පිට

කසාහනො, කසයෙන් තලන ලද්ද වූ; කන දණ්ඩ කමමා,
කරණලද දඩුවම් ඇති; ලකඛණා හතො, ලකුණු කෙටු; ඉණාසි
හො, හයගැටියෙන් තෙම; ධනියා, ධන හිමියෝ; අසිරකා, අසිරි
කාරයෝ;

85. පිට.

කමමාර හණ්ඩු, මුඩු හිස් ඇති රන් කරු පුතෙක්; හණ්ඩියා,
කලහ කොට ගෙණ; අපි පසෙසායාපි, දක්නාහු දැයි; හණ්ඩුකමමා
ය, හිසකේ කැපීම පිණිස; අපලොකෙතුං සබ්බං, සබ්බයාට
අපලොකනය කරන්ට; සත්තරස වග්ගියා දුරකා, සත්වොස්
දෙනෙකුත්තේ වගීය වූ දරුවෝ; ලෙඛං සිකෙඛයා, ලියමන ඉගණ
ගන්නේ ද; අණනං සිකෙඛයා, ගණන් ඉගෙණ ගන්නේ නම්;
අසස, ඔහුගේ; උග්ග, ලග; රූපං සිකෙඛයා, රූප ඇදීම ඉගෙණ
ගන්නේ නම්;

86. පිට

යාව විහායති, යම් තාක් එළුවන්නේ ද; ආගමෙඨ ඉති, බලා
පොරොත්තු වර්ග යි; උග්ගදානි අපි, වර්වෘත්ත ද කිපුටු කෙරෙත්;
උම්මිහනතිති, මුත්තයෙන් ද කිපුටු කෙරෙත්; අකමමා හොති,
නො ඉවසන්නේ වේ; සමපිසානං, සපයීයන්; දුරුතනානං,
තපුරු කොට කියන ලද්ද වූ; දුග්ගතානං, තපුරුකොට
ආවාටු; වචන පඨානං, වචන මාගීයන්; පාණහග්ගං, පණ හැර
ගන්නා වූ; අනට්ඨාසක ඡතිකො හොති, නො ඉවසන ස්වභාව
ඇත්තේ වේ;

87. පිට

අභිවානක ගෙගෙන, මාරිරෙගයෙන්; (විසවාසු ලෙඛකින්);
උපධාචකා, ලඟට දුටු; පොරාණකෙන ආවිණ්ණ කපෙපන,
පරණ වූ පුරුද්දෙන්; අපසාදෙනති, ඉවත් කෙරෙත්; නවිනසෙස
යසුනති, නොතසින්නාහුදැයි; කාකෙ උඛ්ඛාපෙතුං, කවුඞන්
එළුවන්ට; උසාහනති ඉති, පොහොසත් වෙන් දැයි; දුසෙසුං, දුෂ
ණය කලාහු ය;

88. පිට

ආහුඤ්ඤිකා, හමබාග යහ; න පකඛායනති, ප්‍රකාශ නො
වෙත්; අවාපුරණං, යතුරු මුදුව; දක්ඛණාගිතිං, දක්ඛණ හිරි
ජනපදයට; අනුපට්ඨෙණිකං, පිරිවෙණක් පාසා; ඉත්තගෙ ච

වාසයා, ස්වරූපානුමුඛ වාසයක් ද; ලුහු විභතකතා, සැහැල්ලු වූ සිත් ඇති බවක්; ඔග්ගේණා, ස්වරූප ගණයා ඇති; පවවාගැනුණි, ආපසු වැඩියේක. අභිසංසිතොති, තිස නැත්තනු විසින්;

අභසුචර භාණ්ඩාරං නිවසිතං.

92. පිට.

අභික්කන්තවරා වො, ඉක්මනලද වර ඇත්තෝ යයි; සඤ්ච අනවස්ථනාති, යමකුත් නිර්දේශ ද; අනපසංකං දුක්ඛං, බොහෝ වූ දුක්ඛය; අධිමතනං, ඊට වැඩිපමණ දුක්ඛය;

93. පිට.

පාහෙසි, එවුසේක; යාවනකෙ, යම් පමණ ගෙණ දුන්; අස භාග වුතතිකා, අසමාන පැවතුම් ඇත්තානු; දණ්ඩකම්මං කාතුං, දඬුවම් කරන්ට; පටිසංකති; උත්තාහ කෙරේද; අවාසාස, නො විසීම පිණිස;

94. 95. පිටු.

ආවරණං කාතුං, ඇවිරි ම කරන්ට; මුඛවාසිකං, මුඛයෙරට පැමිණි;

දණ්ඩකම්ම වස්සුං නිවසිතං.

අපලාලෙනති, විවරාදියෙන් සහිත් කෙරෙත්;

නසා, නැසෙව; විනසා, වැනසෙව; අපසාදෙනති, ඉවත් කෙරෙත්; මුහුගලෙල, සුදුලු ගරිර ඇති (මෝල්ගෙරණුත්) කරු; හන්ඨි හණ්ඩා, ඇත්ගොව්වන් කරු ද; බිණ කොලසෙසු, සහවූ කුල නැගන් ඇති; ආනිකාතුං, වැඩිකරන්ට හෝ; පටිසාදෙනා, පිළියෙල කරගෙණ; සංවසෙසාං, එකතු ව වාසය කරන්නෙමි නම්;

96. පිට

ඉසා, එසේ විනම්; අනුසුඤ්ඤාතිති, අනුසන්තවතින් විභාග කරව යි; අට්ඨාති, මිරිකෙයි; හන්ඨාති, ලැජ්ජා වෙයි; ජිගුච්ඡති, පිළිකුල් කෙරෙයි, විසසංචාරා, නිසැක වූයේ; අභිනා පුංණා, නාගයාගෙන් පිරුණේය; නොගා, දරණ වැල්; නික්ඛන්තා, නික් මුනානුය; කවාටා, දොර කවුළුව; පනාමෙගොනා, හරින්නේ; වානපානෙති, ජනෙල් වලින්; විසාස මසාසි, මහ හඬක් කෙළේය; උපබාවිතා, ලඟට දුව;

97. පිට

අවිරුලුතිධමෙමා, විරුහණය නොවන ස්වභාවය ඇත්තෙම් නොනොත් නොපිහිටන ස්වභාව ඇත්තෙම්; සභාව පාතු කමමාය, ස්වභාවය පහළ කිරීම පිණිස; විසූප්පා, හරණ ලද මනස්කාර ඇත්තේ හෙවත් නිර්භීතවූයේ; නිකඛනනිං, නික්මීම හෙවත් නිදහස;

98. පිට.

අවජිද්දිංසු, පැහැර හුත්ත; හනිංසු, නැසුන; හසෙසුසයාමානි, තසනු ලබම් හසි;

සසෙසන උපප්පායෙන, සසසයා උපදායාය කරගැනීමෙන්;

99. පිට.

ගණන උපප්පායෙන, ගණයා උපාධයාය කොට ගණ; පණකුපප්පායෙන, පණික වූ උපාධයායයෙකු කරණ කොට ගෙන; නිජජිස පඤ්ඤානනෙන, නිජික ලබියට ගියා වූ;

100. පිට.

අපතතං, පාත්‍රය තැත්තනු; හසෙසු, අත්වල; නිග්ගා, තහන වූවානු; සාවිතසෙන පපතනන, ඉල්වා ගන්නාලද පාත්‍රයෙන් යුක්තවූවානු; පටිහරනනි, නැවත ගෙණ යත්.

නලපසමපාදෙනබ්බක විසතිවාරං නිට්ඨිනං.,

101. පිට.

හසවජිනනං, කපන ලද අත් ඇත්තනු; අලවජිනනං, කපන ලද මාංස ඇතිලි ඇත්තනු; ඵණහසං, පෙණය වැනි අත් ඇත්තනු; චුජ්ජං, කුද; වාමනං, මිටි තැනැත්තනු; ගල ගණ්ඨං, ගල ගණ්ඨ රෝග ඇත්තනු; කපාහනං, දඬුවමින් නැගි කපන ලද ඇත්තනු; ලකඛණාහනං, කෙටු ලකුණු ඇත්තනු; ලිඛිතං, රජගෙයි ලියන ලද්දනු; සිප්ථං, බරවා ඇත්තනු; පාප රොගි, පාපරෝග ඇත්තනු; පටිසද්ධසකො, විරූප බැවින් පිරිස දුෂණය කරණ පුද්ගලයා; කාණං, කණ; කුණිං, කුණුවූ අත් පා ඇත්තනු. බසුඤ්ඤං, කොරා; පඤ්ඤාහනං, අංකබාග ඇත්තනු; ජිහනි විශාපථං, සුත් වූ ජිහ්වාපථ ඇත්තනු(පිට්‍රා); මුගං, ගොළුවා; අකං, දැස් කණ; බබ්ඨං, බීරා; අකුමුගං, දැස්කණ ගොළුවා; අකුබබ්ඨං, ජාත්‍යකු බීරා; මුග බබ්ඨං, ගොළුබීරා; අකුමුග බබ්ඨං, දැස් අද ගොළු බීරා;

දුගජ්ජ හාණවාරං නිට්ඨිනං.,

අලජ්ඣතං, අලජ්ඣන්; චතුහ පක්ඛාහං, සතර පස් දවසක්, ආගමෙතුං, බලාපොරොත්තුවන්ට; නික්ඛය කරණිකො අමහි, කටයුතු නිස ඇත්තේ වෙමි; අනිසිතෙන චක්ඛුං, නිස නැතුව වසන්ට;

103. පිට.

ආගමස්තු, ආගමනය කෙරේවා; ඉමං අනුසාවෙය්‍යතුනි, මොහුට කමි වාක්‍යය අස්වාච යි; ඤෙරස්ස නාමං ගහෙනුං, ස්ථිර යන් වහන්සේගේ නම කියන්ට; න උස්සභාමි, නොපොහොසත් වෙ මි; මෙ ගරු ඉති, මට ගුරු යයි වදලුසේක; එකානුසාවනෙ භාතුං, එකම අනුසාවන යෙහි ලා කරන්ට; එකානුසාවනෙ කතොම ඉති, එක කමි වාක්‍යයෙහි උපසම්පද කරමි හයි; නානා උපජක්ඛාසෙන, නානාවිධ උපාධ්‍යාය යන් කරණ කොට ගෙණ; න තු එව ඉති, නො කට යුතු යයි; ගබ්භවිසො, ගැබ් විසූ කාලය සමග විසි වයස් ඇත් තේ; උපසම්පනෙනා නු ඛො අමහි, උපසපත් වූ යෙමි දෙ හෝ; කුට්ඨිකාපි, කුෂ්ඨරෝග ඇත්තෝ ද; ගණ්ඨිකාපි, ගබ් රෝග ඇත් තෝ ද; කිලාසිකාපි, කිලාස නම් කුෂ්ඨ රෝග ඇත්තෝ ද; සොසි කාපි, සොස රෝගිනු ද; අපමාදිකාපි, මීමැස්මොර ඇත්තෝ ද; තෙරසඅනන්තසිකො ධම්මො, තෙලෙස් අනන්තය කර ධර්මයන් හුදිසොසි, තිවහල් වූ යෙහි ද; අනණොසි, නය නැත්තෙහි ද; නසි රුස් ගවොසි, රාජහට යෙක් නො වෙහි ද;

104. පිට.

අනනු සිටෙඨ, අනුසාසනා නොකරණ ලද්ද වූ; විජ්ඣාසනානි, තද ගත් ඇත්තානු වෙන්; (=ගල්ගැසෙන්) මඛකු හොනනි, තෙ ජස් ර තිතා වෙන්; වික්ඛපේජතුං, විසදන්තට; උපජක්ඛං භාහාපෙ නබ්බො, උපාධ්‍යායකු ග්‍රහණය කරවිය යුත්තේ ය; දුරනුසිට්ඨා, නපුරු කොට අනුසාසනා කරණ ලද්ද හු; සුණ්ඨි, අසන්නෙහි ද; අසං නො සව්ච්ඡාලො, මේ තට සත්‍ය කීමට කාලය යි; භූත කාලො, ඇත්ත කීමෙහි කාලයයි; මාතො විජ්ඣාසි, තද නො වෙට (=ගල් නොගැසෙව);

උපසම්පදා කම්මං හිට්ඨිතං,

106. පිට.

ජායා මෙනබ්බා, සෙවනැල්ල (=පියවර) මැණීම කට යුතු යි නොහොත් කාලය ප්‍රමාණ කටයුතුයි; උතුපමාණං, සානුකූලේ ප්‍රමාණය; සංගීනි, සංගීතිය නොහොත් මේ සියල්ලේ එකතුකිරීම;

එකකං ඛතාය, හුදකලාව හැර; සමාගඤ්ථි, සමාගම
වුයේ ය හෙවත් එක් වුයේ ය;

මනනාපො නිසංසා නිවසිනා,

107. පිට.

මෙළුනං ධම්මං, ග්‍රාමා ධර්මය; එවං විරං අකාසි, මෙයේ කල්
ගෙවුයෙහි දසි; දුතියං දායං, දෙවෙනි හික්කුවක් දෙන්නට; මනනාපි
අකරණියාහි, අකටයුතු සතර ද; අසකා පුතනියො, ශාක්‍ය පුත්‍ර
යෙක් නොවේ; සිසවජිනෙනා, සුත් නිස ඇත්තෙක්; සරිර ඛනි
නෙන, ශරීර ඛනිතයෙන්; නං ගෙ, එය තාවිසින්; නිණ්සලාකං
උපාදය, තණ කුරක් පටන් කොට; පේයා සංඛාතං, සොර සිකින්,
පාදං වා, කාමීපණ පාදයක් හෝ; පාදුරතං වා, කාමීපණ පාදයක්
අගතා දෙයක් හෝ; අනිරෙක පාදං වා, කාමීපණ පාදයකට වැඩි
යක් හෝ; ඛනිනා පමුණෙනා, තුවටුවෙන් මිදුනාවූ; පණ්ඩු
පලාසො, ඉදුනාවූ පත්‍රයක්; හරිතතතාය, නිල්විම පිණිස; කුණු
කිපිලලිකං, කුරු කුහුඹුවන්; නි වොරොපෙතබ්බො, තොර නො
කට යුතුයි; ගබ්බ පාතනං උපාදය, ගැබ් හෙලීම පටන් කොට;
මනුසං විගහනං, මිනිස් සිරුරක්; මෙධා හිනනා, දෙකට බිදුනාවූ
පුළුස්ලා, මහත් ගලක්; අසභි සංඝිකා හොති, ගැලපිය නොහැකි
වේ ද; අභිරමාමි ඉති, ඇලෙම් කියා හෝ; නි උලලපි තබ්බො,
නොකිය යුත්තේ ය; ඉට්ඨා අපකනො, ආශාවෙන් මඩනා ලද්දේ;
අසනනං, තමාසත්තාතයෙහි අවිද්‍යමානවූ; අභුතං, නූ වූ; විමො
ක්ඛං වා, අපට විමොක්ඛයන් හෙත් එක් විමොක්ඛයක් හෝ; සමා
පතනිං වා, අපට සමාපතනින් අතුරෙන් එක් සමාපතනයක් හෝ;
විරුලනියා, හටගැනීමට; අහබ්බො, අහව්‍ය වේද;

මනනාපි අකරණියාහි.

108. පිට.

ආපතනියා අදස්සනෙ, ඇවත නොදක්මෙහි; උකතිතතකො,
උත්තෙපණීය කමීය කරණ ලද්දේ; පසසිසංසි ඉති, දක්නෙහි දසි;
ඛසාපෙතබ්බො, සංඝයාට ඇතුළත් කටයුතු යි; සාමගනියා උබ්බමා
නාය, සමතිය ලැබෙන කල්හි; උකතිපි තබ්බො, උත්තෙපණීය
කමීය කටයුතු යි; සමෙහාගෙ, ප්‍රත්‍යය සමෙහාග යෙහි ද; සංචු,

සෙ, සමාන සංවාස කම් යෙහි ද; පටිනිසුප්පිකාසි, අත්තරිත්තෙහි දැයි; අපපටිකමෙම, ප්‍රතිකම් නොකිරීමෙහි; පාපිකාස දිවසිසා, ලාංක දූෂිත; අපපටි නිසාගෙන, නොහැරීමෙහි;

මහාකබ්බිකො පඨමො.

109. පිට.

මහපෙට්ඨ, විශාලවු අභි ඇති; පෙසලානං, ප්‍රියශීලී වූ හික්කුන්ට; පාපිවෙස, ලාමක ඊජ්ජා ඇත්තවුන්ට; නිගගහානඤ්ච, නිග්ගහ යෙහි ද; පගගහෙපි ච, දැඩිව ගැන්මෙහි ද; සාසනාධාරණේ ච ඵම, සස්ත දැරීමෙහි ද; සබ්බඤ්ඤානිපගාවතර, සඵල වූහි යන්ට ගොවර වූ; අනඤ්ඤාපිසයෙ, අත්තයන්ට විෂය නුච්ඡෙද, නිසීයවූ; චක්ඛික විනයෙව ඵම, චක්ඛික වූ විනයෙහි ද; පටිමාතර, ච, පරිවාර පාඨයෙහි ද; මානිකෙ, මාතෘකා වෙහි ද; සඨාසඨකාරී, අභිවූ පරිදි ක්‍රියාකරන්නාවූ; පමමුඝමහි, මුලා වූ කල්හි ද; භාවදෙ, එසේම නැසුන කල්හි; අවිනිශ්චිත, නොනැසුන කල්හි; සබ්බාහතා හෙතු, සබ්බාහත කිරීමට හේතුවූ; සඨා ඤාණං, තත්ත වූ පිළිවෙළින්; ප්‍රචක්ඛාමි, කියන්නෙමි; ආපභානි නසා, ආපභානි ක්‍රමයෙන් ද; පෙසාල මෙව ච, පෙසාල ය ද, අසෙසෙත්තං, නිරවශේෂ කරන්නට;

මහාකබ්බිකෙ උද්දානං නිසීනං.

111. 112. පිටු

අඤ්ඤා නිසීයා, මෙයින් අත් ලද ගත්තෙන්; ධම්මං භාසහති, කටයුතු නොකට යුතු කියත්; මහසුඤ්ඤා සෙසාඨාපි, මුළු සුරෝ යම්සේ ද එමෙන්; භාසිතාබ්බා නනු නාම ඉති, කියුතු නම් නොවේ දැයි; පානිමොක්ඛාද්දං, පාමොක් උදෙසීම කොට; සමපජාන මුසාවාදෙ, දුත දුත බොරුකීම වේ; අනුජානෙසාං සනනුන, අනු දන්නෙමි නම් යෙහෙකි; උපෙසාසඨ කම්මං හවිසාහි, පොහෝ කම්ම වන්නේ යයි; පානිමොක්ඛං ඉති, ප්‍රාතිමොක්ඛ යන්නෙහි අභිය නම්; එතං පමුඛං, මේ ප්‍රධානයි; එතං මුඛං, මේ වාරයයි; එතං ආදි, මේ ආරම්භ යයි; සපභිකාධි චචනං, දෙටු බැව් සහිත නමකි; පට්ඨපෙසාමි, මුල්කොට පිහිටුවන්නෙමි;

113. පිට.

විවර්ණාමි, විවෘත කරන්නෙමි; විහරිකාමි, බෙදන්නෙමි; උත්තාහි කපිකාමි, උඩුකුරු කරන්නෙමි; අවසි කපො, අනිවත් කොට, සබ්බවෙනසා, මුළුතැන්; සමනතාගරාම, සමකොට සිතට ගනුමිහ; අවිසමසි විතතා, නොහරණ ලද සිත් ඇත්තාහු; නිසාමෙම, අසමු; අසනනිනාම ආපනනි, අවිදුමාන ඇවත නමි; අනපකාපනතා වාහොනි, නොම අවන්නේ හෝ වේ ද; නිබ්බා ගපිනබ්බං, කපා නොකළ යුතුයි; එකො පුටෙඨා, එකෙක් විවාරණ ලද්දේ; දෙවසිකං, දවසක් පාසා; සබ්බා පුළුචි ඉති, මුළු පොලව දැයි;

114. පිට.

ශාචනා එකාචාසො, යම්තාක් එක ආචාසයක් වේ ද; මදුදු කුච්ඡිකං, දරුකුස මැති හෙයින් එනම් වූ; නචා ගච්ඡන්තං වා, නොයන්නෙමි දෝ හෝ;

115. පිට.

පරමාය විසුද්ධිසා, උතුම්වූ විසුද්ධියෙන්; නි සක්කපිකාම, සත්කාර නොකරන්නාහු නමි; නි මානෙකාම, බුහුමන් නොකරන්නාහු නමි; කොවරහි, එකල්හි කවරෙක් නමි; මා නො අගමාසි, තහ මක් නොයව; සිමං සමමගනිතුං, සිමාවක් සමවත කරන්ට; නිමි තතාහි කිතෙතතබ්බානි, නිමිති කිතීතය කටයුතුයි; ශාචනා සමනතා, යම්තාක් භාත්පස; අනිමගනිකො සිමාසො, ඉතා මහත් සිමාවන්; උද්දියමානෙ, උදෙසද්දී; උද්දිමිමනෙපි, උදෙසු සැටියේ ම; අගනනිපි පපිවසනනි, අතර ද පරිවාසය කෙරෙත්; (හෙවත් පාමොක් නිමවන කල අතරමග ද වෙසෙත්);

116. පිට

මුසහනනි, පාවෙන්, ධුව නාචා වා, තිබද තිබෙන නැවක් හෝ; ධුවසෙතු වා, තිබද තිබෙන හෙයක් හෝ; අසංකෙතෙනි, ලකුණක් නොකොට; අබ්බිසොභං වා, ගරුම පසාකාර සෙවෙති ඇති හෙයක් හෝ, හමුසං වා, සදල සහිත හෙයක් හෝ; එකං සමුහ නිචො, එකක් සමුහනතය කොට; සමුහනෙය්, උදුරන්නේ ය;

117. පිට.

සමුහසානො, මුලිනුප්පාලිම; නදහු පොසමෙ, එදවස් පැමිණි පොහොයෙහි; සමමගනිචො, සමවතකොට; අසමනාය භුමිසා, සමවත නොකරණලද භුමියෙහි; උපොසථපමුඛං, පොහෝ ගෙට ආලිඤ්ඤායක්,

118. පිට.

එකජකිං සහනිපනිකා, එකතැනකට රැස්ව; නතු එව කා
 ගතබිබා, නොකට යුත්තේම ය; අනිකවිකු, එනම් දතවිවෙන්;
 මනං වුළෙනා, මදකින් දියෙන් ගසාගෙණ යන ලද්දේ; අලලානි,
 තෙත් වුහ; නිව්වරෙන අවිසව්වාසං, තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව වසන;
 නිකතිපනති, බහා තබන්; නය්නනිපි, නැසෙත්; බයහනනිපි,
 දුවෙන්; උකුරෙහිපි, මියන් විසින් ද; බජ්ජනති, කනු ලැබෙත්;
 දුමෙමාලා හොනති, නපුරු කඩ ඇත්තානු වෙන්. (නරක්වු සිවුරු
 ඇත්තානු වෙන්.); ලුබ්චිරා, රුක්ෂ විවර ඇත්තානු ද;

120. පිට.

අගාමකෙ අරඤ්ඤ, ගමක් නොවන කැලේ; සත්තබ්බනග්ග,
 අබතුරු සතක් වේ ද; උදකුකෙබ්බා, ජලය ඉසීමෙන්; සමිතිකුනති,
 සමොද කොට සමවත කෙරෙත්; අකුසං, කම් කොපා නොවු;
 ඨානාරහං, කාරණයට සුදුසු වු; අජ්ඣාසාරනති, යටකෙරෙත්;
 සිමහනිකං, සිමාවට අතරක්; අබමෙමන වග්ගං, අබමියෙන්
 වැටී වු; සාවෙනබ්බං, ඇස්විය යුතුයි;

121. පිට.

පඤ්චමො, පස්වෙනි පාමොක් දෙසීම; සවර හසං, වන වැසි
 මිනිසුන්ගෙන් බියක්; වාලනාරායො, වණ්ඩමාගයන්ගෙන් වු
 අන්තරය; සිටිංසපහනග්ගො, සපියන්ගෙන් වු අන්තරය;

122. පිට.

අනජ්ඣට්ඨා, ආරාධනා නොකරණ ලද්දකු; අජ්ඣාසිකුං, ආරා
 ධනය කරන්ට; ආසාගං, ක්‍රොධ; චංඛන නිජ්ජනති, වධයෙන්
 තර්ජනය කෙරෙත්; තුලසිකා, ප්‍රමාණකොට;

123. පිට.

අනොකාස කතං, අවසර නොකරණ ලද්දවු (අවසර
 නොලැබු මහණ); බකාසං කාග්ගපකා, අවකාස කරවා; පුරා,
 සම්පාතාගතයෙහි හෙවත් නොබෝ කලකින්; අකාරණං, නො
 කරුණෙහි; පටිකෙකාසිකුං, වීරැඩ ව කපාකරන්ට; (වලක්වන්තට);

124. පිට.

නමෙතං බමති, ඒ මට තොරැවි යි; සඤ්චිච්ච, දැන දැන; න
 නසාවෙනබ්බං, නො ඇස්විය යුත්තේ නොවේ; කාකාසාරකො
 හොති, කවුඩු හඬ ඇත්තේ වෙයි; සග්ගට්ඨාය, ගිහින් සහිතවු;
 ථෙණ්ඩකං, තෙරැන් අයත් කොට; අනුජානාමි ඉති, අනුදනිමි යි
 වදාළයේක;

අඤ්ඤති පටිය භාණ්ඩාරං නිට්ඨිතං,

වෛද්‍යා වසු, වෛද්‍යා වාසු නම් ශ්‍රාමය; නමු සුදා, එකල්හි වනාහි;

125. පිට.

නායාග්‍රහණය, ඔහුට අයිති කොට; අපේක්‍ෂිතය, ආරාධනා කළාහු ය; නිවහනනීති, පාඩම් නොපවති යි, ආරාධනා ආවාසය, ආසන්නවූ ආවාසය; සප්තකං, එදාම එක පිණිස; පරිශාප්තංවා, පාඩම්කොට; පට්ටාගස්සා, ආපසු හැරී ආවේය; පක්කස්ස, පක්‍ෂය සමබක වූ;

126. පිට.

කතම් ඉති, කවර දෑහි; පක්කග්ගන්තමන්තං අපි, පක්‍ෂ ගණන් පමණකුත්; කිවතිකා, කොපමණ ද; නාමගෙනන වා, නම් වසයෙන් හෝ; සලාකං වා, කුසපත් හෝ; ශාගෙනුං, ගත්වන්ට; කාල වනො, කල් ඇතුළුව;

127. පිට.

ජමාය, බිම; ගන්තානිපි, ගරීර ද; පංසුකිනානි, පස්වැකු නාහු; දිසං ගමිකා, දික් බලා යන්නෝ; අපද්දෙසස්සං, සදහන් කළාහු නම්;

128. පිට.

ආගතාගමො, අවබෝධ කළ ආගම ඇත්තාවූ; මානිකා ධරො, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ; අපලාපෙනෙබ්බා, ප්‍රිය වචන යෙන් බිණිය යුත්තේ ය; වුණෙණන, සුන්තෙන් ද; මහතිකාය, ඇඟ හාන මැටියෙන් ද; සන්තාහකාලිකං, සත් දවසකට කල් නියමකොට; පාගෙනෙබ්බා, යැවිය යුතුයි; පාපිසුද්ධං දාහං, පිරි සිදු බව දෙන්න;

129. පිට.

ථානා වාචෙසසාම, උත්තැතින් පහකරන්නෙමු නම්; අභිවධ්‍යාසානි, වැඩෙන්නේය; විබ්බමනි, ගිහිවේ ද; ආමණෙරො පටිණ් නානි, ආමණෙරය යි හඟවා ද; බිත්තවිනාගො, වික්ෂිප්ත සිත් ඇති වූයේ යයි; වෙදනවෙට්ඨා, වේදනාවෙන් පිහිනා යයි; උක්ඛි තතගො, උත්තේෂකය කමය කරණ ලද්දෙකැයි; අනාගමො හොති, නොගෙනෙන ලද්දේ වෙයි; සුඛස්සප්පෙනා, සුඛයා කරා පැමිණියේ; සුපෙනා, සයනය කෙළේ; සමාපනෙනා, සමාධියට සමවන්නේ;

131. පිට.

සහති කරණිං, කටයුතු ඇතැයි; ගණනිංසු, අල්වා ගත්ත; ඉඹි, එසේ නම්; මුහුතනං මුසුවට, මොහොතකට මුදවා; නිසිමිං නෙට, සීමාවෙන් බැහැරගෙන යවා; හික්කුපව්වනිකා, පස මිතුරු හික්කු;

132. පිට.

නපි සරති, සිහි නොකරන්නේ ද වෙයි; උමමනක සමමුතිං දැනුං; උමතු සමමුතිය දෙන්නට; සාමනෙතා හික්කු, ලග සිටි මහණ තෙමේ;

137. පිට.

පච්ඡිකරෙසුං, ප්‍රතිකම් කරන්නාහු නම්; අකාමා න වචනියා ඉති, නොකමැති නම් නොකිය යුතු යයි වදාලසේක,
 වෙදනා වක්කු භාණ්ඩාරං නිට්ඨිනං,

නදහුපොසට්ඨ, එදවස් පැමිණි පොහෝ දිනයෙහි;

138. පිට.

බමමසඤ්ඤිනො, බමිය යන සංඥ ඇත්තාහු; වග්ගා, වර්ග වූවාහු; බහුතන්, මීට වැඩිවූ; සමසමා, මොවුන්ට සමවූ; උඤ්චං, උදෙසන ලද්ද; උදෙසකානං, උදෙසුවන්ට; ථොක නන්, විකවූ; උඤ්චමනෙත, උදෙසු කෙණෙහි;

139. පිට.

අවුට්ඨිතාය පටිසාය, පිරිස නොනැගිටි කල්හි; එකව්වාය පටිසාය වුට්ඨිතාය, ඇතම් පිරිසක් නැගිටි කල්හි;
 අනාපනති පණ්ණරසකං නිට්ඨිනං.

වග්ගා වග්ගසඤ්ඤි පණ්ණරසකං නිට්ඨිනං.

142. පිට.

කප්පනි නු ඛො, කැප දේ හෝ; නනු ඛො කප්පනිති, කැප නො වේ දේ හෝ යි; වෙමනිකා, විමති ඇත්තාහු;
 වෙමනික පණ්ණරසකං නිට්ඨිනං.

143. පිට.

කුකකුච්ච පකතා, කුකුළින් මඩනා ලද්දේ;
 කුකකුච්ච පකත පණ්ණරසකං නිට්ඨිනං.

144. පිට.

නිසංසන්ත නො,(නිසංසන්ත ඵනෙ)ඔහු නසිත්වා සි; විනිසංසන්ත ඵනෙ, ඔහු වැනසෙත් වාසි; ගො අනෙඨා ඉති, කවර ප්‍රයෝජන දැයි; ගෙදපුරෙකබ්බාති, ගෙදය පෙරවු කොට ඇත්තාහු; ඵලලච්ච සංඝ, තුලසියක්හුගේ; ආපනාති ඉති, පැමිණීම වේය සි වදාලයේක; ගෙදපුරෙකබ්බා පණ්ණරසං නිට්ඨිතං.

පඤ්ච විසති නිකා නිට්ඨිතා.

147. පිට.

එකසන්ත පඤ්චසන්තති නිකා, තික එක්සිය පන් සැත්තැව (175)කි; සන්තතික සභාති, තික සත් සියය(210)ක්; ඛික්ඛමන්ති, බසිත් ය සි; අනෙතා සිමං, සිමාව තුලව; පෙණ්ණාල මුඛෙන, පෙණ්ණාලං ක්‍රමයෙන්; අනුචන්ති නබ්බං, අනුව පැවතිය යුතුයි;

148. පිට.

පාටිපදො හොති, පැලවිය වේ ද; නිසසිමං ගන්ධා, සිමාවෙන් බැහැර ගොස්; ආවාසිකාකාරං, ආවාසික ආකාරය ද; ආවාසික ලිඛනං, ආවාසික ලක්ෂණය ද; ආවාසික නිමිත්තං, ආවාසික වීමේ නිමිති ද; ආවාසිකුද්දසං, ආවාසිකයන්ගේ උද්දෙසය ද; සුපට්ඨිතං, මනාකොට තබන ලද්දවූ; සුසම්මට්ඨං, මනාකොට හමදින ලද්දවූ; න විවින්නති, නොසොයද්ද; පාටෙක්ඛනං, වෙන්වසයෙන්; පද සද්දං, අභිගැල්ම; සජ්ඣාස සද්දං, හදාරණ ශබ්දය ද; උක්ඛාසිත සද්දං, කහින හඬ; ඛිට්ඨිත සද්දං, කිවිසිතා හඬ ද;

149. පිට.

අඤ්ඤානං පත්තං, නොහඳුනනා ලද පාත්‍රයක් ද; පාදානං ධොනං, පාසේදු තැන් ද; උදක නිසෙකං, ජල වැහිරීම ද; උපා හන් පපෙඨාබ්බ සද්දං, වහන් පොලනා ශබ්දය ද; නානා සංවාසක, නානා සංවාසක වූ; සමානසංවාසක දිට්ඨිං, සමානසංවාසකය යන මන්ත්කාරය;

150. පිට

නාති විහරන්ති, මඛනට නො හැකි වෙන්; එකතො උපපාස ඨං කුරොන්ති, එක් ව පොහොය කෙරෙත් ද; ස භික්ඛුකා ආවාසා, භික්ඛුන් සහිත වූ ආවාසයෙන් පිටත් ව; සඤ්ඤන අඤ්ඤානු, සඤ්ඤා ගෙන් තොරව; අනන්තරාසා අඤ්ඤානු, අනන්තරාසයකින් තොරව;

151. 152. පිට.

ජයාසා, දන්තේ ද; පාඨවාසික පාඨසුද්ධි දනෙන, පරිවාස
කරණ ලද පාරිසුද්ධිය දීමෙන්; අසාසාදනු අවුට්ඨිතාය පරිසාය,
තැනි නො සිටි පිරිස හැර; අනුපොසපේ, පොහොය තැනි දවස්හි;

උපොසප්පකනිකං නිවසිතං.

153. පිට

වසාවාසො, වස්විසිම; අපසාසාදනො හොති, නො පණ
වන ලද්දේ වේ; එකිනිදිසං, එක් ඉන්ද්‍රියයක් ඇත්තාවූ; සංඝාතං
ආපාදෙනා, විනාශයට පමුණුවමින්;

154. පිට.

දරකතාන ධම්මා, නපුරුකොට ප්‍රකාශකරණ ලද ධම් ඇත්
තාවූ; අලලිසියසනති, ඇලෙන්තානු ය; සංඝායකසියසනති, නිබද ව
සන්නානුය; ඉමෙ හි නාම සකුනනකා, මේ කුරුල්ලෝ පවා; කුලාව
කාති, කුඩු; පුට්ඨිකා, පෙරවස් එළඹීම ද; පච්ඡිකා, පසුවස් එළ
ඹීම ද; වසසුපනාසිකා, වස්එළඹීම; ආසාලනියා, ඇසල පුණු පො
හොය; අපරගතාය, අතික් දිනට ගිය කල්හි; (අවපැලවිය ද) මාස
ගතාය, මස ගිය කල්හි, අනන්ත වසං, වසකින් අතර; පුට්ඨං
වා නෙමාසං, පෙර තුන්මස හෝ; පච්ඡිමං වා නෙමාසං, පසු තුන්
මස හෝ;

155. පිට.

තදනු, එදවස්; අනුපගනතුකාමා, නොඑළඹෙනු කැමැත්
තානු; උක්කධනිතු කාමො, උච්ච අදිනු කැමැත්තේ; අසපා, ආයතී
යෝ; ආගමෙ ජුණ්ණ, එන පුර පස ගිය කල්හි; අනුචතනිතුං,
අනුව පවත්නට; ආගමෙනු, බලාපොරොත්තු වේවා; (ඉවසාවා),
අවමාසිකං, ඉක්මන් වේ ද; සතනාහකරණීයෙන, සතිකර
ණයෙන්; අපසතිනෙ, පණිවුඩ නො එවු කල්හි; සතනිවනෙනා,
තැවතීම නොහොත් ආපසු පැමිණීම;

157. පිට.

කප්පසකුට්ඨි, කැප කිලියක්; උදපානො, ලීදක්; ආග්ම වජ්ඣං,
ආරුම වත්තක්; සංගතිසරං, සැතපෙන ගෙයක්; උදෙසිනො, බඩු
හලක්; අමෙවා, අට්ටාලයක්; මාලො, මාලකයක්; ආපණො, සල්පි

ලක්; රසවතී, මුළුතැන් (කුස්සි) ගෙයක්; පුතෙකු වාරයා වා
හොනි, පුතෙකුගේ ආවාහ මගුලක් හෝ වේද; ධිකුයා වාරයා
වා හොනි, දුවකගේ විවාහ මගුලක් හෝ වේද; අභිකුසුනා,
ප්‍රසිද්ධ; පුත්, නොපවත් කලකින්; පළුපුනිනි, තස්තේ ය යි;

160. පිට.

අනභිරතං, අනභිරති ඇත්තනු; මුළුකාසාපෙය්‍යාමි වා,
අන් තැනෙක පමුණුවන්නෙමි කියා හෝ; ගරු ධම්මං, ගරුකා
පතනියකට; උසුසුතං කපිසාමි, ඉක්මන් කරන්නෙමි; ගණපුර
හොවා හවිසාමි, ගණ පුරක යෙක් වන්නෙමි කියා හෝ; මුලාශ
පටිකය්‍යා රහො හොනි, මුලට ඇදිය යුතු වේද; පටිණාමෙය්‍ය
වා ඉති, පිරිණමන්නේ දෙ හෝයි;

165. පිට.

භික්ඛුහනිකො, භික්ඛුන්ගේ බැලියෙක්; උද්දියති, දෙදර ද;
ගණධං, දූව බඩු; ඡෙදපිතං, කප්පවන ලද්දේ; අවුහාපෙය්‍යං, අද්ද
වා ගන්නානු නමි; දජ්ජාහං, මම දෙමි;

වය්‍යාවාස භාණ්ඩාරං නිවසිතං.

165. පිට.

වසසුපගනා, වස් ඵලමුතාඩු; වාලෙති, වල් මාගයන් විසින්;
උබ්බාලනා හොනති, පිඩාකරණ ලද්දෙනු වෙත්;

166. පිට.

පටිපාතීංසුපි, මර ද හෙළුහ; විථම්පනති, වොලෝ ද ගණින්;
(කොල්ල කත්); ආකොටෙ නතිපි, තැළීම ද කෙරෙත්; පිසාවෙති,
පිසසුන් විසින්; ආවිසනති, ආවේස ද වෙත්; ඔපම්පි භරනති, ඔපා
ව ද පැහැර ගණින්, මෙඩා හිපජ්ජි, දෙපරිද්දකින් බිදුනේ ය;
ශාමදඤ්ඨං, ප්‍රයෝජන ඇති තාක්; ලුහුපටිමනතං, වහා පෙරලෙන
භවතාම ඇත්තකැයි;

167. පිට

මුලලකුමාරි, වැඩිවිය පැමිණි කුමාරිකාවක්; අය්‍යාමිකං නිබ්බං,
ස්වාමියෙකු තැනි තිඩාතයක්; ගරුහො මො, බැරැරැම් යයි; මසි
සම්මුඛිගුහෙ, මා හමුවූ කල්හි;

168. 169. පිට

සුසසුසිසසනනි, අසන්ට කැමති වන්නාහු ය; සොනං ඔද
කියන්නනි, ඇසීමට කන් පිහිටුවන්නාහු ය; ඔජේ, ගොපල්ලන්
ගේ වාසස්ථානයෙහි; සසෙවන, තවලමක් හා; රුකක සුසිසර, ගස්
සිදුරෙහි; පිසාවිලලිකා, පිසාව පැටව්; රුකකවිටහිසා, රුක්
වෙළෙඳුනි;

170. පිට

මිහ පුද්දකා, මුව වැද්දේ; අජෙකාකාසෙ, සෙවන නැති
තන්හි; නිමබකොසමපි, පියසි කෙළවරට ද; අසෙනාසනිකා,
සෙනසුන් තැන්පාහු; ජවකුටිකාය, සොහොන් පැලෙහි; ජවඩා
හකා, මිනි පුළුස්සන්නෝ; ජනෙන, කුඩය යට; වාටිසා, සැලියෙහි;
නනනා, මුහුදුරු තෙමේ; පටිසසුනො හොනි, ප්‍රතිච්චන දෙන
ලද්දේ (ගිවිස්සේ) වෙයි;

171. 173. පිට

විසංවාදෙසිනි, වරදවා කියෙහි ද; ගරහිනො නනු, නිකු
කරණ ලද්දේ නොවේ ද; පටිසසුනෙ ව, පොරොන්දුවෙහි ද; බහි
දා, පිට ආවාසයකදී; සකරණ්ණො, කටයුතු සහිතවූයේ; මිහ
නිහං ඔසිකා, දෙනුන් දිනක් වැස; නං සත්තාහං, ඒ සත් දවස;
බහිදා විනිනාමෙති, පිටගෙවා ද; අගෙනා සහනි වනනං, ඇතු
ලත තැවතීම; පටිසසුනෙ, ගිවිසීමෙහි; සත්තාහං අනාගතාය, සත්
දවසකට නො පැමිණියා වූ; කොමුදියා වාතුමාසිනිසා, ඉල්මස
පසළොස්වක ඇතිකල්හි;

වසසුපනාසිකකබකිකං නිට්ඨිතං. (තතියං)

176. පිට

සඤ්චා, සන්දූෂට මිත්‍ර වූ; සමහනනා, හප්තය කළ මිත්‍ර වූ;
සමොදමානා, සතුටු වෙමින්; ථාසුකං, ථාසු වූ පරිද්දෙන්;
නව ආලපෙසාම, ආමනත්‍රණය ද නොකරන්නෙමු නම්; නි සල
පෙසාම, සමග කථා ද නොකරන්නෙමු[නම්]; පිණ්ඩාය පටිකක
මෙමසා, පිණ්ඩපාතයෙන් පස්සට හැරී එන්නේ ද; අවහකාර
පානිං, ඉදුල් බදුන; ඔපිලාපෙසා, පාකොට හරින්නේ නම්; පටි
සාමෙසා, තැන්පත් කරන්නේ නම්; ජිහනං, හිස් වූ; තුච්ඡං, ශුන්‍ය
වූ; පානිසසමං වා, පැන් කළය හෝ; චච්ච සමං වා, වැසිකිළි
කළය හෝ; උපට්ඨාපෙසා, එලවා තබන්නේ නම්; අවිසසනං
හොනි, නොහැකි වේ ද; හස්ථ විකාරෙන, අතින් ආකාර දැක්වී
මෙන්; හස්ථ විලංඝනෙන, අත් වලගිත් හෙවත් අත්පිට එසවීමෙන්;

176. 177. පිටු.

අත් විලංගුවෙන්; නකුළුව වාමං ගිණෙය්, වාත්තෙදය
නොකරන්නේ ම ය; නිකිලමෙය්ම ඉති, නො වෙහෙසෙන්
නෙමුසි කියායි; ආවිණිණි බො, පුරුදු කරණ ලද්දේ මය; බමනී
යං, ඉවසිය හැකි සැප ඇත්තේය; ශාපනීයං, යැපිය හැකි ප්‍රත්‍යය
ඇත්තේය; සෙතුකානො, මාගියෙන් හේතු නැසීම වෙයි;

178. පිට.

අභාසුකසෙකුදව වුභා සමානා, පහසු නැති පරිද්දෙන්ම
වාසය කලාහු; පසු සංවාසකෙකුදව, සිවුපාවුන්ට සමානව වාස
යක්ම; එළක සංවාසකෙකුදව, එළවන්ට සමානව එක්වෙයිමක් ම;

179. පිට.

සපනතසංවාසකෙකුදව, සතුරුවාසයක් ම; මුගබ්බනං, ගොඵ
වනක්වු; නිජ්ජිස සමාදානං, නිජ්ජිකයන්ගේ සමාදානයක්; නිති ධා
නෙති, කරුණු තුණකින්; දිට්ඨන, දුටුදෙසින් ද; සුභෙන, ඇසු
දෙසින් ද; පටිසම්භාස, සැකකිරීමෙන් ද; අකුසලකුසලානු
ලොමනා, ඔවුනොවුන්ට අනුලොම බවද; ආපනති සමුට්ඨානනා,
ආපතියෙන් නැති සිටින බව ද; විනය පුරෙකචාරනා, විනය
පෙරවු කොටගෙණ වසන බව ද; මං වදනතු, මට කියත්වා; පංස
නෙතා, දෙසය දක්නෙමි; පටිකට්ඨකාමි, ප්‍රතිකමී කරන්නෙමි;
අවජනති, හිඳිත්.

180. පිට.

මුච්ඡිනො, මුසපත් වූයේ හෙවත් හටහත් මුර්ජා ඇත්තේ;
පපනි, වැටුනේය; ශාච පමාපෙනි, යම්තාක් පමාරණය කෙරේද;
නදනගතං, ඒ අතර;

පඨමක භාණ්ඩාරං නිට්ඨිතං.

අනාපනති පණ්ණරසකං නිට්ඨිතං; වග්ගා වග්ගසකුඤ්ඤිපණ්ණ
රසකං නිට්ඨිතං.

වෙමනික පණ්ණරසකං නිට්ඨිතං; කුකුඤ්ඤිපකන පණ්ණ
රසකං නිට්ඨිතං,

**ගෙදපුරෙකකාර පණ්ණරසකං නිවසිතං-පඤ්චවිසති
කිං නිවසිතං,**

201. පිට.

පාඨවාසික පවාරණදුනෙන, අතර පිරිවසන ලද්දවූ පවාරණය දීමෙන්; (=අවලංගු වූ පවාරණ දැනගෙන්;) අඤ්ඤානු අවුට්ඨිනාය පටිසාය, පිරිස නොනැගී සිටිය තැන හැර; නිපමාපර තබ්බං, පවාරණය නොකට යුතුයි; සංඛ්‍යාසාමග්ගියා අඤ්ඤානු, සංඛ්‍යාසාමග්ගිය හැර; අපවාරණාය, පවාරණය නැති කාලයෙහි; නිපමාපරතබ්බං, නොපැවරිය යුතුයි;

දුතියක භාණ්ඩාරං නිවසිතං,

201. පිට.

සවරකහසං, වැද්දන්ගෙන් වන හසක්; ගෙවාවිකං, තුන් තුන් යලක් කියා; බාලුහාරං, ඉතා දැඩිවූ; සමානවසසිකං, සමාන වූස් ඇත්තවුන් එකතුකොට; ධෙපිනා හොති, ගෙවන ලද්දී වේ; අපවාරිතොව භවිසාති, පවාරණය නොකෙළේම වන්නේය; විභාසිසාති, එළිවන්නේය; එකවාවිකං, එකවරක් කියා; සුගහනනිකෙති, සුත්‍රධරයන්; සංඛ්‍යාසාමග්ගිය, සංඛ්‍යායතා කරන්නවුන් විසින්; විනයං විනිවර්තනෙතති, විනය විනිවර්ත කරන්නවුන් විසින්;

202. පිට.

ධම්මං සාකච්ඡනෙතති, ධම්මාකච්ඡා කරන්නවුන් විසින්; අනො වසසකං, වැස්සෙන් නො තෙමෙන්නාවූ ඉඩම; පටිත්තඤ්ච හොති, ස්වල්ප ද වෙයි; චහා ව මෙසො, මහත්වූ මෙසයක් ද; උග්ගනො හොති, තැංගේ වෙයි;

203. පිට.

ඛනාසං අකරොගහසං, අවසර නොකරන්නහුගේ (=නො දෙන්නහුගේ); සංඝ මජ්ඣෙක උද්භට්ඨතබ්බං, සහමැද ගෙණහැර දක්විය යුතුයි; පෙසලා භික්ඛු, පිය සිලි භික්ඛුහු; පවාරණං ධිපෙගති ඉති, පවාරණය තබන් යයි; අවස්ථාසං, වස්තුවක් නැතිව; ලපිනාය, තෙපලු කල්හි;

204. පිට.

අනුසුඤ්චියමානෝ, කරුණු යොදා විචාරණු ලබන්නේ;
අනුයෝගං දුතුං, උත්තර දෙත්ව; මාගණ්ඩනං, බබර නොකෙ
රේවා; මාවිග්ගහං, විවිධග්‍රහණය නොකෙරේවා; මා විච්ඡිදං, විචාද
නොකෙරේවා; ඛමද්දිකා, මදිකය කොට; කිංකි, කවර වස්තු
වෙක්කි; සිලවිපතනියා ධර්මෙ, සිල විපතනයෙහි තබන්නෙහි ද;

205. පිට.

අනන්තගාමිකා දිට්ඨි, උභයාන්තය ග්‍රහණය කරන්නාවූ දූෂි
ත; දිට්ඨින මා ධර්මෙ, දක්නා ලද්දෙන් හෝ තබන්නෙහි ද;

206. 207 පිටු.

අනිත්‍යවාදො, වොදනා රහිතයෙකැයි; අනුදාංශිතං, වොද
නාකරණ ලද්දි; අකමන්තං අපනෙකා, එක් අවකාශයකට
ඉවත්කොට; උද්ගරෙණ, ප්‍රකාශ කරන්නේය; චක්ඛං පඤ්ඤාසති,
ඇවතකට වස්තුවක් පෙනේ;

208. පිට.

කලං, සුදුසුයි; උකෙකාවෙති, උකෙකාවනය කෙරේද;
(නැවත විනිශ්චයට ගනීද); ඝාමනතා, සම්පයෙහි; හංගකාරකා,
කොලාහල ඇතිවන කථා කරන්නාවූ; අධිකරණ කාරකා, තවු
ඇතිකරන්නාවූ; ලභං ලභං, වහ වහා; අසංවිනිනා, සංවිධාන
නැත්තාවූ;

209. පිට.

අනික්ඛන්ධො, අධිපති නොවන්නෙකු; අනුච්ඡෙදණං, අනුව
වසන්නෙකු නම්; ආනතම ජුණ්ණ, ලබන පුර පසළොස්වක්කි;
වායුමාසිනියා, සාරමාසය අවසන්වූ ඉල් පසළොස්වක්කි; අකාමා
පචාරෙතබ්බා, නොකැමැත්තෙන් ද පැවරිය යුතුයි; අනිත්‍යො
ගක්ඛනමා, අනුයෝගක්ෂම නොවන්නේයයි; ආගමෙති, බලා
පොරොත්තු වෙව;

210. පිට.

සමනු සුඤ්චියා, කරුණු යොදා විචාර; සමනුගාමියා,
කරුණු ගත්වා; සමනු භාසියා, ධර්මයෙන් කියා; පචාරණා
සංගහං, පචාරණය කල් දැමීම; පටිබාහිග් හවිකාම, බැහැරවූ
වෙල් වන්නෙකු;

පචාරණකමකිකං නිවසිතං.

212. 213 පිටු.

ඉසායියාහි පව්ව, ඵෙය්වයී හා අධි පති බව ඇති; මා බො අතිපසායෙයාසි, දිගු නොකරව; හනෙ, කොලෙති; අනුසා සියයනි, අවවාද කරන්නේය; පසිරුපාසථ, ආශ්‍රය කරව; සමප රුසිකෙ, පරලොව වියයුතු වූ; ඉසුපසංකනනානි, මෙහි ඵලභියා හුය; නාව මුහුනනං, එතාක් මොහොතක්; ඉබෙව හොථ, මෙහි ම වසව්; පුරනො පෙකකමානානං, ඉදිරියෙහි බලා සිටියදීම; පාටි කාය, සදකඩ පහණෙහි; නිමමුපජ්ඣා, ගිලී; උමමුපජ්ඣා, නැගී; විහාර පච්ඡාසායං, විහාර පිටිපස සෙවනෙහි; සමනනාහ රනනි, කලානා කෙරෙත්; භිසොසො මනනාය, බොහෝ සෙයින්;

214. 215. පිටු.

සබ්බලිබ්බං, ලියනලද සකක්මෙන්; පාද ගිජ්ජංසු, පතුල් බිඳුනාහුය; පුටෙඛා හොති, පහස්නාලද්දේවෙයි; ගවසානනං, ගෙරින් මරණ ස්ථානය; සංවිජ්ජනනි බො පන, ඇත්තානු ම ය; විණාය, විණුවෙයි; නනනියුරෙ, තැත් හැඩවීමෙහි;

216 පිටු.

අවවායනා, අධික කොට අදනා ලද්දකු; සරවනි වා හොති, හඬ ඇත්තී හෝ වේද; කම්මඤ්ඤා වා ඉති, කමයට යොග්‍ය වූවා හෝවේ දැයි; එතං නොති ඉති, මෙය නැතැයි කී; නානි සිපිලා හොනනි, ඉතා ලිහිල් නොවෙත් ද; නෙව අවවායනා හොනනි, අධික කොට අදනා ලද්දකු නොවෙත් ද; කොසජ්ජාය, කුසිත බව පිණිස; විජිය සමනං, වියීසමනිය; අධිධම්ම, ඉටාගනුව; ඉද්දියා නං ව සමනං, ඉදුරන්ගේ සමභාවය ද; පටි විජකි, ප්‍රතිවෙධ කරව; අධිමුනොනා හොති, ප්‍රත්‍යක්ෂකොට සිටියේ වේ; නෙකකම්මාධි මුනොනා හොති, තෛජ්ක්‍රමය වියවාස කළේ වෙයි; පටිවෙකාධි මුනොනා හොති, අතිශය විවේකය ප්‍රතිවෙධකොට සිටියේ වෙයි; අබ්‍යාපජකාධි මුනොනා හොති, ව්‍යාබාධ රහිත භාවය වූ රහත්බව පිළිවිද සිටියේ වෙයි. උපාදානකම්මාධි මුනොනා හොති, කාමාදි උපාදානයන්ගේ ඝය සබ්බාත අභිත්තිය ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට සිටියේ වෙයි; නිණකකම්මාධි මුනොනා හොති, තාමණි ඝය සබ්බාත රහත් බව පිළිවිද සිටියේ වේ; අසමමානාධි මුනොනා හොති, මූලා නොවීම වූ රහත් බව පිළිවිද සිටියේ වේ;

217. පිටු.

අසමනුපසංගෙනා, නොදක්නේ; පතිවසං, නැවත වැඩීමක්; ලාහසකකාරසිලොකං, ලාහසකාර කිහිපයක්; නිකාමස

මානෝ, කැමතියෙමින්; සිලබ්බන පණමාසං, සිලවුතයන් පර
මශීතය කිරීම; සාරනෝ පව්වා ගව්ජනෝ, සාරභාවයෙන්
දන්නේ; භුසාදපි, බලවත්වූද; වක්කු විශෙකුයා රූපා, වක්කු
රිඤ්ඤයෙන් කැඳිනිය කැකි රූපයෝ; ආපාථං, හමුවට; නොව පරි
සාදිසනහි, තාත්පසින් නොම අල්වා ගනිත්; අමියසිකනමෙව,
මිශ්‍ර නොකරණ ලද්දේ ම; ආනෝජ්ජනනං, අකම්පාවට පැමිණි
යේ වේ; ඛං ව, විනාශය ද; අවජිඤ්ඤාසිද්ධා නැත්තාවූ; අසුසිරො,
කුහර නැත්තාවූ; එකභනෝ, එකට ඝනවූ; වානවුට්ඨි, වාත
මෙයයක්;

218. පිට.

නොව සබ්බකමෙසයා, කම්පානොකරන්නේද; නි' සමප්පෙ
බෙසය, නොසොල්වන්නේද;

56. නොකඩමිමං, කෙලෙසුන් කෙරෙන් නික්මීම වූ නොමැකු
මය; අබ්මුනනං, අවබෝධ කොට සිටියාවූ; වෙතසො, විතන
යාගේ; පවිට්ඨකං, ප්‍රකාශ වීචේතය ද අවබෝධකොට සිටියාවූ;
අබ්‍යාපජ්ඣාධි මුනනං, අව්‍යාපාද භාවය අවබෝධ කොට සිටියා
වූ; උපාදානකඩයං, උපාදානයන්ගේ ක්ෂයාවය අවබෝධ කොට
සිටියාවූ;

57. නාණකඩයා'ධි මුනනං, තාණාකය දන සිටියාවූ;
වෙතසො, විතනාගේ; අසමමානං, නුමුලාබව දන සිටියාවූ;
(උතතම පුද්ගලයා ගේ); ආයත නුපාදං, ආයතනයන්ගේ උත්ප
තය; දිංචා, දුක; සමමා, මනාකොට; විතනං, සිත; විමුච්චති,
කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදෙයි;

58. සමමා විමුනනං, අභිත්මාගීයෙන් මොනවට මිදුනා වූ;
සනන විතනං, සන්සුන් සිත් ඇත්තාවූ; නංග භික්ඛුනෝ,
ඒ භික්ඛු විසින්; (නොහොත්) ඒ භික්ඛුගට; කරණිකං, උපාදාන
යන්ගේ ව්‍යතිභාවය පිණිස නැවත කටයුත්තක්; නද්ධි, නැත;
කනං, කරණ ලද්දහුගේ; පතිවසො, නැවත කිරීමක්; නද්ධි,
නැත්තේ;

59. එකභනෝ, එකභන වූ; සෙලො, සෙලමය පරීතයක්
තෙමේ; සථා, යම් යේ; වානන, වාතය කරණකොටගෙන; න
සමරති, කම්පා නොවේ ද; එවං, එපරිද්දෙන් ම; කෙවලං, හුදු
කලාවූ; රූපා, රූපයෝ; රසා, රසයෝ; සද්දං, ශබ්දයෝ;
ගන්ධා, සුගන්ධයෝ; ඵංගා ව, ආර්ග්‍යයෝ යන මොහු ද;

60. ඉට්ඨා ඛමමා, මෙබඳු ඉභාරමමණයෝ (නොහොත්) කමතිය කාරණයෝ ද; අනිප්පා ම, අනිභාරමමණයෝ ද; නාදි නො, නාදි ගුණ ඇති ක්ෂණානුචයන්; නසංවෙධෙනති, කම්පා නොකෙරෙත්; සිතං විතතං, ස්ථායී වූ විතතය ද; විසංමුත්තං, මිදුනේය; (එබැවින්) අස්ස, ඒ විතතයාගේ; වයඤ්ච, විනාශය ද; අනුපය්‍යති, දකී; අනුපතීනො, නො පමුණුවන ලද්දේය; හස මානකා මංඤ්ඤ, සිතාසන්නවුන් මෙන්; අඤ්ඤං, අහිත් ඵලය; විකාතං, වෙහෙසට; එකපලාසිකං, එක් පටක් ඇත්තාවූ; උපා හනං, වහනක්; අසිති සකටවාහෙ, ගැල් වාහ අසුවක් (නො හොත් එකසිය හැටක් ගැල් බර); තිරඤ්ඤං, අමු රන්ද; සත්ත හත්ථිකං ආණිකං ම, ඇතුන් සත්දෙනෙකුගෙන් යුක්තවූ ඇණිය ක්ද; ඛහාස, හැර; සන්තො ඉති, ඇලුනේය යි;

219. පිට.

මිගුණා උපාහනා, දෙපට වහන්; නිගුණා, තුන්පට; ගණඛන ඥාපාහනා, සමූහයක් පට ඇති වහන්; සබ්බතිලිකා, සියල්ල නිලවණ් වූ, සබ්බපිතිකා, සියල්ල පිතවණ් වූ; ලොකිතිකා, ලෝ කිතවණ් වූ; මඤ්ඤපට්ඨිකා, මදටවන් වූ; කණ්ඨා, කඳු වූ; මහා රඛගරතනා, මහා රජනයෙන් රදනලද්ද වූ; මහානාමරතනා, මහානාම නම් රජනයෙන් රදනා ලද්දවූ; නිලකට්ටිකා, නිල වණිණ වැටි ඇත්තා වූ; බලලිකබද්ධා, විලම් වැසුම් තබා බදිනා ලද්ද වූ; පුටබද්ධා, (යොන් වහන්) මුළු බදනා ලද්ද වූ; පාලි ගුණසිමා, උඩුපතුල වෙලා කරණ ලද්ද වූ; තුලපුණ්ණිකා, පුලුන් පුරවන ලද්ද වූ; තීන්තිරපතනිකා, තීන්වටුවන්ගේ පියාපත්වැනි වැටි ඇත්තාවූ; මෙණ්ඩවිසාණ බද්ධිකා, එළු අඟ වැනි වැටි ඇත්තා වූ; අප්චිසාණ බද්ධිකා, තිරෙළු අඟ වැනි වැටි ඇත්තා වූ; විවජිකාලිකා, ගෝනුසු නගුව වැනි වැටි ඇත්තා වූ; මොර පිඤ්ඤ පටිසිබ්බිකා, මොනර පිලෙන් මහන ලද්ද වූ;

220. පිට.

විත්‍රා, විසිතුරු වූ; සිහවමමපටිකකටා, සිංහ සමෙන් අවට සදන ලද්ද වූ; දිපි වමම, දිවි සමින්; අජිතවමම, අඳුන් දිවි සමින්; උද්දවමම, දියබඳු සමෙන්; මජ්ඣාරවමම, බලල් සමින්; කාලක, ලෙහෙත; උදුක, බකමුහුණු; ඛඤ්ඤමානො, කොරගස මින්; පිටසිනො පිටසිනො අනුබන්ධි, පිටිපසින් පිටිපසින් උසු බැන්දේය; ආගෙතිකා, නැගී; බගෙතිකා, බැස; එලිනාති, පැලු නාහු යයි; ඛමුක්කං, ගලවා ඉවත්කරණ ලද;

221. පිට.

බදුනවසනා, සුදුරෙදි අදනා වූ; ආභිජිවනිකයා, ජීවත් වීමට සුදුසු වූ; සිප්පයා කාරණා, ශිලායාගේ කාරණයෙන්; සප්ප නිසා, ආදර සහිත වුවාහු; සහාගවුනනිකා, සමාන පැවතුම් ඇත්තාහු; ආවර්ග මනෙතසු, ආවායා ප්‍රමාණ වුවන් කෙරෙහි ද; අජකාගමෙ, ආරාමය තුළ; පාදබිලාබාධො, පාදයෙහි මස්දල එන්නාවූ ආබාධය; පරිගහගෙනො, අල්ලාගෙණ; උවචාරං අපි, මළ ද; නිකාමෙනති, පහකරවත්;

222. පිට.

සහනිසජ්ජමපි, රැස්ව තිදිනා තැනට ද; බාහුමපි, කණු ද; කණ්ටකමපි, කටු ද; අකකමනති, මසින්; උකකං, ගිනිහුලු ද; කනතර දණ්ඩනති, සැරයටිය ද යන මොවුන්; ධාරසිතො, දරන්ට; කට්ඨපාදකායො, ලී වහන්; තීරවජාන කථං, ස්වකීයොක්ෂ බාධක කරාව; කුමගට්ඨාන කථං, දිය කෙළිනා තැන් පිළිබඳ කරාව; නො හොත් කළ මිසියන් පිළිබඳ කරාව. පුබ්බපෙත කථං, මළවුන් පිළිබඳ කරාව;

නානතනකථං, නානාවිධ කරාව; ලොකකතාසිකං, ලොක නිමාණය පිළිබඳ කරාව; සමුද්දකතාසිකං, මුහුදෙහි උත්පතනය පිළිබඳ කරාව; ඉති භවාභව කථං, මෙසේ වාසිය මෙසේ භාතිය යන භව විභව කරාව; කීටකමපි, පනුවන් ද; වාමෙනති, පහකෙරෙත්;

223. පිට.

කාලනරාගේ, තල් පැල; කාලපනත පාදකායො, තල් පත් පාදකාවන්; ජීවසඤ්ඤිතො, ප්‍රාණිය යන සංඥ ඇත්තෝය; පාදක මණ්ඩනානුයොගමනු සුතනා, පාදකා සැරසීමෙහි යෙදු නා හු; මුඤ්ජපාදකං, මුදු තණින් කරණ ලද පාදකා; බබ්බජ පාදකං, බබුස් තණ පාදකා; ගිහනාල පාදකං, කිතුල්පත් පාදකා;

224. පිට.

කමල පාදකං, කමල තෘණ පාදකා; කම්බලපාදකං, කම්බලි පාදකා; ජිඤ්ඤනති, හිස්කෙරෙත්; කංසමයා, ලොහයෙන් කරණ ලද්ද වූ; කාචමයා, කදම්බයෙන් කරණ ලද්ද වූ; තිප්ප මයා, ඊයමින් කරණ ලද්ද වූ; සිසමයා, කථ ඊයමින් කරණ ලද්ද වූ; සඛකමණියා, ගෙනයාමට හැකි වූ; කාචිපාදකා, කිසි පාදකාවක්;

බ්‍රව්‍යානිකා, නිබද තිබිය යුතු වූ; අසඹනමණියායෝ, ගෙන
නොයා යුතු වූ; වච්ච පාදකං, වච්ච පාදකාවය; පඤ්ඤා පාදකං,
මුත්‍ර පාදකාවය; ආවමන පාදකනනි, යේදිමේ පාදකාව යයි; නර
නනිනං, එතරවන්නා වූ; විශාඤ්ඤ අපි, අභිත් ද; ඡෙප්පාසපි,
නගුටින් ද; රත්තවිත්තාපි, රහයෙන් රත්වූ සිත් ඇත්තාහු ද; අඛන
ජානං, රහසහ; ජුපනනි, සපඨී කෙරෙත්; වච්ඡනනිමපි, කුඩා වැස්
සියද; ඛනාගෙනවා, ගිල්වා; ඉන්ධි සුගෙනනපි, දෙනුන් යොදන
ලද්දවූ ද; සුරිසගනරෙන, පිරිමි රියැදුරෙකු ඇති; සුරිසගනන
නපි, පුරුෂ සතුන් යොදන ලද්ද වූ; ඉන්ධනරෙන, සත්‍රි සාර
පිය ගෙන් යුක්ත වූ; ශානෙන, යාතාවකින්; ශාසනනි, ගමන්
කෙරෙත්; සෙය්‍යාපාපි ගඛනාමනියායානි, ගඛනා පුජොත්තව ක්‍රියා
වෙති යම්යේ නම් එයේ යයි කියායි;

භන්ධවට්ඨකං, අතින් අදනා හෝ තල්ලුකරණ යාන ද; ශාන්ත
ග්‍රාහනෙන, යාතාව ගැස්සීමෙන්; සිව්භිකං, සිව්භාව ද; පාචබ්බිනනි,
රෙද්දෙන් කරණලද පල්ලැක්කිය ද; ආසංඤ්ඤා, ප්‍රමාණානිත්‍රානන දික්
හඟලා පුටුය; පලලඛිකං, පාදයන්හි ව්‍යාල රූප තබා කළ පයඛික
ය; ගොණකං, දික් ලොම් ඇති මහා කොටු පලසය; විත්තකං,
විමෙන් විසිතුරු එළු ලොම් ඇතිරිය; පට්ඨකං, උණිමය සුදු ඇති
රිය; පට්ඨකං, සණ පුප් එළු ලොම් ඇතිරිය; කුලිකං, පුළුන් ඇති
රිය; විකනිකං, සිංහ ව්‍යාඝ්‍රාදී රූපයෙන් විසිතුරු එළු ලොම් ඇති
රිය; උද්දලොමිං, එක පිටෙක නැති ලොම් ඇති එළු ලොම් ඇති
රිය; එකනනලොමිං, දෙපිට නැති ලොම් ඇති එළු ලොම් ඇතිරිය;
කට්ඨිකං, රත්කපු කම්කොට කැටි තිහිරිහුසින් කළ පසතුරුණු
ය; කොසෙය්‍යං, රත්කපු කම්කළ තිහිරි පසතුරුණුය; කුත්තකං,
සොළොස් කළහතකට නැටිය හැකි එළු ලොම් ඇතිරිය; කන්ධ
කප්පං, ඇතුපිට එලන ඇතිරිය; අසාන්ධරං, අසු පිට එලන ඇතිරිය;
රථකප්පං, රියෙහි අතුරන ඇතිරිය; අජිනප්පමණිං, අදුන්දිවි
සමින් ඇඳන් පමණ කොට කළ ඇතිරිය; කාදලිමිගප්පර පට්ඨකං
රණිං, කෙහෙල් මුව සමින් කළ උතුම් පස තුරුණුය; සලකනරච්ඡ
දං, රතු උඩුවියන් සහිත; උග්ගො ලොහිත කුංචානං, හිස පස
දෙපසින් ඇඳ දෙපැත්තේ තැබූ ලේවන් කොට්ටය; අනෙතාපි
මණෙවුම, ඇඳ ඇතුළෙහි ද;

227. පිට.

සෙසාඨාසි දිසිවජාපො, දිවිපැටියෙක් යම්සේ ද එබඳු වූ;
වච්ඡකො හොති, වස්සෙක් වේ; උපතිජකායති, අවට බලයි;
වමම. විබුහිටා, සම ගසා; වච්ඡගිදබ්බිති, වස්සා කෙරෙහි හිඳු වූ;
මකතිතා හොති, වැකුනි වේ;

228. පිට.

වමමවිනදබාති, සම්චද්දන ලද්දහු; වමමානදබාති, සමින්
වසන ලද්දහු; ගිහි විකටං, ගිහින් සත්තක ඇද පුටු; අහි නිපජ්ජි
තුං, නිසා හෝතව; අහිනිසිදිතුං, නිසා හිදිතව; වමමවට්ටති;
සම්චැටියෙන්; ඔගුමෙයනති, වෙලා බදිනු ලැබෙත්; අවනතිසු,
අවහනි ජනපදයන්; කුරර සර, කුරර සර නම් නුවර; පපාතෙ
පබ්බතෙ, පපාත නම් පළිතයෙහි; එකසෙසාං, එක සයන ඇත්තාවූ;

229. පිට.

පබ්බජ්ජාහිසබ්බාතො, පැවිද්ද කෙරෙහි හටගන්නාවූ උත්තා
හයෙක් වූයේ ද; උත්තම දමථ සමථං, උතුම් වූ දමථයට හා සමථ
යට නොහොත් කායයාගේ සංසිද්ධිමට ද විත්තයාගේ සංසිද්ධිමට ද;
දනනං, දැවුනාවූ; ගුත්තං, ගොපිතවූ; යනිජ්ජියං, සංයත ඉන්ද්‍රියන්
ඇති; නාහං, පව් නැති;

230. පිට.

කණ්ණපනග්ගි, කළු මැටි අධික කොට ඇත්තිය; ගොකණ්ණ
ක හතා, ගෙරින්ගේ කුරයෙන් මඩතා ලද්දීය; නිහාන ගරුකා,
නැම ගරුකොට ඇත්තෝය; බුඛ නිහනා, නිබද නැම; එරගු, එනම්
තණය; මොරගු, මෝරගු නම් තණය; මජ්ජාරු, මජ්ජාරු නම්
තණය; ජනතු, ජනතු නම් තණය; වමමානි අක්ඛරණානි, සම් ඇති
රිලි වෙත්; බහුදෙව රතනීං, රත්‍රියෙහි බොහෝ කාලයක් ම;

231. පිට.

අවධිකවගගිකානි, සුත්‍රනිපාතයේ අභවකවග්ගියෙහි වූ සුත්‍ර
යෝ (16); සුමනසිකනානි, මනාකොට මෙතෙහි කරණ ලද්දහුය;
සුපබ්බාසිනානි, මනාකොට දරණ ලද්දහුය; විසාඨාය, විසිදුනා වූ;
අනෙල ගලාය, කෙලහොලු නොවූ; අක්ඛයා විඤ්ඤා පනියා, අනික
හඟ වන්නා වූ; සර හඤ්ඤා, මිහිරි හඟින් බිඳීම;

61, ලොකෙ, සංසාර ලොකයෙහි; ආදිනවං, අතිත්තතා
දෙසය; දිට්ඨා, දැක; නිරුපධං, උපධි රහිතවූ; බමමං, නිව්ඤ්ඤා

බිඵ්ඵය; ඤානා, දුත; පාපෙ, පාපයෙහි; අපිණො, ආයතීනෙමේ;
න රමනි, අභිරමණය නොකෙරෙයි; සුචි, පවිත්‍ර සාභාව ඇති තැනැ
ත්තේ; පාපෙ, පාපයෙහි; න රමනි, නොඇලෙයි;

පටි සමමාදනි, පිළිසදර කථා කරණයේක; පටිදසසිනි, දැක්
වූ සේක් ද; නිසසිමගනානං, සීමාවෙන් බැහැර ගියාවූ;

232. පිට.

පව්වනනිමා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ ජනපදයෙහි; ඔරණො, මැන භාග
යෙන්; ගණනුපහං, තමන්ගේ ගණනට නොපැමිණියේ;

වමමකඛකකං නිටසිතං, (පඤචමං)

233. පිට.

සාරදිකෙන ආබාසධන, සරත්කාලයෙහි වූ පිත්තාබාධ රෝග
යෙන්; පුට්ඨානං, පහස්තා ලද්දවූ; පිනා, බොන ලද්දවූ; උගගච්ඡ
නි, වමනයට යෙයි; කිසා භොනනි, කෘශ වෙන්; ලුබා, රුක්‍ෂ වෙන්;
උප්පණ්ඩුපණ්ඩුක ජනා, ඉතා පඩුවන් ශරීර ඇත්තාහු වෙන්;
බමනිසන්ධගනනා, තහර වැල් ඉල්පුණුවූ ශරීර ඇත්තාහු වෙන්;

234. පිට.

ආහාරස්ථං ව, ආහාර කෘත්‍යය ද; ඵරෙස, සිඬකරන්නේ ද;
නව පඤ්ඤාසෙය්‍යානි, නොපෙනෙන්නේ ද; ථාණිනං, බණ්ඩ ශක්ති
රූපය; පාභනිකානි, ප්‍රකෘතියෙන් පවත්නාවූ; නව්ජාදෙනනි, නුරැස්
සත්; සෙනෙහිකානි, සිතිලි හොජනසේ;

235. පිට.

ඉමිනා ව ගතනව්ජාදකෙන, මේ බත් අරුචි කරණ රෝග
යෙන් ද; වසෙහි හෙසසෙස්සනි, වසා බෙහෙතින්; (වුරුණු තෙල් බෙහෙ
තින්) අව්චසං, වලස්තෙල්ය; මච්චසං, මත්‍යාතෙල් ය; සුසුකා
වසං, කිඹුල් තෙල්ය; සුකරවසං, උරුතෙල්ය; ගඬගවසං, කොට
ඵතෙල්ය; නිපසකකං, උණු කරණලද්දේ; සංසතනං, අත්‍ය ද්‍රව්‍ය
යන් හා කැලතු; මුලෙහි හෙසසෙස්සනි, මුල් බෙහෙතින්; හලිඳ්ඳිං,
කහය; සිඬබ්බෙරං, ඉතුරුය; වචං, වදනහය; වචස්ථං, හෙල වදය;
අනිච්ඡං, අතිඋඩගන්ය; කමුකපරාගිණිං, කුඵරණය;
උසිරං, සුවද හොටය; හද්දමුත්තකං, වංචුතුය; සනිපවවසෙ,
හෙතුවත් ඇති කල්හි; නිසදං, දහලක් (ඇඹරුම් ගලක්) ද; නිසද

පොතකො, දරුගලක්ද; කසාවෙහි ගෙසපේති, කසාය බෙහෙ
තින්; නිමිකසාවො, කොසඹ කසාය ද; කුට්ඨකසාවො, කෙළිද
කසායද; පගනවකසාවො, (හතුල) කුණු කරද කසාය ද; නතන
මාලකසාවො, කරද කසාය ද;

236. පිට.

පණ්ණාසකි ගෙසපේති, පත්‍ර බෙහෙතින්; නිමිපණ්ණො, කොසඹ පත්‍රය; කුට්ඨපණ්ණො, කෙළිදපත්‍රය; පටොල පණ්ණො, දුම්මල පත්‍රය; තුලසි පණ්ණො, තලාපත්‍රය; කප්පාසි පණ්ණො, කපු පත්‍රය; එලෙහි ගෙසපේති, පල බෙහෙතින්; විලංගු, වල ගසහල්ය; පිප්පලිං, තිප්පලිය; මර්ථිමං, ගම්මර්ථය; හර්ථකං, අර එය; විහිටකං, බුටය; ආමලකං, තෙලලිය; ගොට්ඨපලං, ගොටු එලය, (පුවක් එලය); ජතුහි ගෙසපේති, මැලියම් බෙහෙතින්; හිමිතු, සුගුය (පෙරුකායම්ය=එනම් හිමිතු වෘක්කයෙන් වැගුරුණු ලාටුය); හිමිතුජතු, සුගුද්විපතුරු තම්බා කල ලාටුය; හිමිතු සිපා විකං, සුගුකොල තම්බා කල ලාටුය; නකං, ලාකඛය; (=කර්ටියෙන් නික්මුණු ලාටුය); නකපනාතිං, කොළවලින් නික්මුණු ලාටුය; නක පණ්ණො, කොළබිදකල ලාටුය; සප්පලසං, දුම්මලය; ලොණනි ගෙසපේති, ලුණුබෙහෙතින්; සාමුද්දං, මුහුදු ලුණුය; කාල ලෝණං, කළු ලුණුය; සිකුමං, සෙසකුම ලුණුය; උබ්භිදං, උද්භිද ලුණුය; බිලාලං, බිලල් ලුණුය; පුලලකච්ඡාබාධො, මහත් කැසිම් රොගයක්; ලසිකාය, සැරවෙන්; ලගනනි, ඇලෙන්; අප කඛ්ඨනාති, ඉවත් කෙරෙත්; සෙනාසන වාපිකං ආනිණ්ඩනො, සෙනසුන් වාරිකා වෙහි ඇවිදින්නේ;

237. පිට.

කණ්ඩුවා, කැසුමක් හෝ වේද; පිලකා වා, පිළිකාවක් හෝ වේද; අකාපො වා, සැරව වැහිරිමක් හෝ වේද; ජනකං, ගොම ද; රජන නිප්පකකං, පඬු පිසීමෙන් වූ බොර ද; උදකඛල මුසලං, වංගෙහි මො හොල් ද; වාලිතෙහි, සලන ලද්දකු; මුණ්ණවාලිතිං, සුණුසලන පෙණේරයක්; සණ්ණනි, සිලුටුටු සුනුවලින්; දුසසවාලිතිං, රෙදි පෙ ණේරයක්; සුකරසුනං, උරන් මස්කරණ තැනට; ආමකමංසං ව, අමුමස්ද; අමනුසසිකාබාධො, යක්ලෙබ; උච්චාරං අපි, වසුරුද; අඤ්ඤා, අඳුන්; කාල අඤ්ඤා, කලුඅඳුන්; සොනඤ්ඤා, හෝ අඳුන්; රසඤ්ඤා, රසඳුන්; තෙරුකං, සිවං ගුරුය; කපලලකං, අඳුන් දෑලිය; නතරං, තුවරලාය; අඤ්ඤාපටිංසනෙහි, අඳුන් පිණිස සුණු කරණ ද්‍රව්‍ය වලින්; කාලානුසාරිකං, කලු අතිල්ය; නාලිකං,

තලිස් පතුරු; හඳුමුත්තකං, වංචුතුය(කලාදුරු;) පිට්ඨානි අඤ්ඤානානි, පිටි අදුන්; ඵලකෙසු අපි, තලිවලද; සත්වකෙසුපි, මලාවලද; තිණ්ඩුණ්ණිතිපි, තණ්ඩුණ්ණිවලින්ද; අඤ්ඤානං, අදුන්කුලාවක්;

238. පිට.

උච්චාවචා, කුදුමහත්; නලමයං, බටදන්බෙන් කරණලද; චෙඨමයං, උණ දණෙකින් කරණලද; කට්ඨමයං, දඹුල්ලා; ජතුමයං, ලාකච්ඡත් කරන ලද්ද; ඵලමයං, පලයෙන් කරණ ලද්ද; ලොහමයං, ලොහයෙන් කරණ ලද්ද; සංඛනාහිමයනි, සක්තාච්ඡිත් කරණලද්දදුයි; අපාරුතා, නොවසන ලද්දහු; අපිට්ඨානං, පියතක්; අපිට්ඨානං නිපතනි, පියන වැටෙයි; ඛනිජිකනි, ගැවසිගණින්; සුත්තකෙන, හුරින්; අඤ්ඤානා බණ්ඩු, අදුන් කුලාවෙහි බඳින්නට; අඤ්ඤානි ඵලනි, අදුන්කුලාව පැලෙයි; සිබ්බිකුනනි, මහන්ට; අඤ්ඤානි සලාකායො, අදුන්කුරු; සලාකොධානිසං, තෙලි කොපුවක්; අඤ්ඤානි ඤාතිකං, අදුන් පසුම්බියක්; අංසවට්ඨකො, අස් වැටියක්; බන්ධන සුත්තනනි, බඳිනා හුය ද; සිසාහිනාපො, හිස දූවිල්ලක්; මුද්ධනි තෙලකං, හිසගල්වන තෙලක්; නක්ඛකම්මං, තසාකිරීම; නක්ඛලනි, තසාය වැගිරෙයි; නක්ඛ කරණං, තසා කරණ හැන්දක්;

239. පිට.

නක්ඛවිසමං ආසිඤ්ඤානි, තසාය විසම ව වැගිරෙයි; යමකං, යුගලවූ; ධූමං පාතුං, දුම්බොන්නට; වට්ඨං ආලිමෙපඤ්ඤා, වැටිය අලෙවි කොට; කණ්ණිකා බහනි, උතුර දූවෙයි; ධූමනෙතනං, දුම්කෝවයක්; පාණකා පවිසනනි, පණුවෝ ඇතුල් වෙත්; ධූමනෙතන ඤාතිකං, දුම්කෝව පසුම්බියක්; එකතො සංසිකනි, එක් පසෙකින් ගැටෙයි; යමකඤ්ඤානං, යුග්මවූ පසුම්බියක්; මජ්ඣං පකච්ඡි නබ්බං ගොති, මදු බැහිය යුතු වෙයි; අති පකච්ඡන මජ්ඣනි, බොහෝකොට වත් කළ මදු ඇති; අබ්බඤ්ඤානං, ඇග ගල්වන තෙලක් කොට;

240. පිට.

තිණ්ණිකුමබ්බානි, තිමි තුණක්; ලොහකුමබ්බං, ලොහ සැලිය; ඵලකුමබ්බං, ඵල සැලිය; අභිගවානො ගොති, අවයවයන්හි පැතුරුණාවූ වාතයක් වෙයි; සෙදකම්මං, වේද ඇල්ලීම; සමහාරසෙදං, සමහාරයෙන් කළ වේදවක්; හමෙතාදකං, කොළ තැම්බුල්ලය;

මහාසෛදං, මහාසෛද කමය; උදකභොට්ඨකං, දිය කොටුවක්; පබ්බතානො හොති, පුරක් වාතයක් වෙයි; ලොකිනං මොචෙතුං, ලේභරිත්ව; විසාණෙන ගහෙනුං, අහසින් ගන්නව; පාද ථාලිනා, පාදයෝ පලුනාහු; පාදබ්බසුත්තං, පයගල්වන තෙලක්; පජ්ජං අභිසංඛිතිතුං, පයට හිතවූ බෙහෙතක් සකස්කරගන්නව; සත්ථ කම්මං, සසත්තකමය; කසාමොදකෙන, කහට වතුරෙන්; තිල කකෙන, තල කල්කයෙන්; කබලිකාස, (බේතවත් බදිනා පටියටත් අතර තබන අත්තික්කා කොළ ආදී)වැස්මකින්; චන්ඛකින මොලකෙන, වණය බදින කඩකින්; චණො කණ්ඩුයති, වණය කසයි; සාසපකුමබ්බත, අබකුසින්; ථොසිතුං, උලන්ව; කිල්පජීඨ, තෙත්පිය; ධූමං කාතුං, දුම්කරන්ව; වඩ්ඪමංසං, වැඩෙන මස්; ලොණසකඛිතිකාස, ලුණුපුපුරකින්; චණො නරුහති, වණය ගොඩ නොවේ; නෙලං ගලති, තෙල් වැගිරෙයි; විහෙසිකං, කල් කාදිය ගැ වණ වැටියක්; අනිනා, සපියකු විසින්; චන්දාපි මහා විකාටාති දුතුං, මහාවිකාත සතරක් දෙන්නව; ශුථං, මලය; මුත්තං, මුත්තය; ඡාපිකං මන්තිකං, උණු අළුය මැටිය යන; පටිග්ගාහාසෙතුං, පිළිගන්නවාගන්ව;

241. පිට.

ශුථං පාසෙතුං, වසුරු පොවන්ව; සරදිනනකාබාධො, වසිකරණ පැනකින් (තිත්ගැණීමට දුන් බීමකින්) හටගත් රොගයක්; සීනා ලොලිං, හිවැලෙහි ඇලුනු පස්; ආමිසඛාරං, බත් වේලා පුලුස්සන ලද කාරම; මුත්තහරිටකං, ගොමුත්තයෙහි බහනලද අරළු; ඡම්පෙද සාබාධො හොති, වම්පෙදාබාධයක් (කුණාරොගයක්); අභි සනන කාසො හොති, දෙස් කිපුනා වූ කය ඇත්තෙක් වෙයි; අවජකසුඤ්ඤා, බත් නැති කැඳ වතුරෙන්; අකටසුසෙන, නොතැම්බූ මු. යුසෙන්; කටාකටෙන, කළ නොකළ යුසෙන්; පටිවජාදතියෙන, මස් රසයෙන්; පබ්බාරං සොධාසෙන, ගුහාවක් ගුඩ කරවයි;

242. පිට.

විසංඛිතා, අමතකව; සබ්බසංකං, සාමීත්‍රික වූ හෙවත් හැම කටයුත්තෙහි අධිකාරීවූ; විගණකා, ගණන්කොට; පාටිසෙකකා, වෙනම; හිවිසි, පිහිටියේය; මාලාකිනා, පැලඳි මාලා ඇත්තාහු; නස්ස ආගම්කිනිසා, ඒ ආරාමික භාය්‍යාවෙන්;

243. පිට.

අසුඤ්ඤාරං නිණ්ණසුඤ්ඤා, එක් තණ සුමුළුවක්; අධිවිසි, ඉටුයේය; (සීතිය) අභිහරිමසු, එළවූවාහුය;

244. පිට.

බාහුලිකා හොනි, බහුලව ඇත්තීවේ; හොලමෙබ්බි, මහ සැළිද; පටිසාමෙහි, තැන්පත්කරයි; ඔලිනවිලිනාහි, වැහිරි වැහිරි; ඔකිණ්ණ විකිණ්ණා, සප්පකාරයෙන් ගැවසුනාහු; පටිසායනිසාහි, රසවිඤ්ඤානුමු;

ගෙසජ් අනුඤ්ඤාන භාණ්ඩාර. නිවසිනං (පඨමං)

ගුල කරණං, උත්සකුරු කරණ ශාලාවකට; ඔක්කමිකා, ප්‍රවිෂ්ටව; සාමිසො, ආමිස සහිතය; සොනබ්බං මඤ්ඤානහි, ඇසියයුතු කොට සිතන්ද;

245. පිට.

ලොණසොච්ඡරකං, ලුණුකාසියක්; උදක සමහිනනං, ජලයෙන් මිශ්‍ර ලුණුකාසි; හෙකපුලාය යාගුසා, ත්‍රි කටු යාගුයෙන්; විඤ්ඤාපෙකා, විතවාගෙණ; අනෙතා වාසෙකා, ආරාමය තුළ තබා; සාමං පටිතුං, තමන් පිසන්ට; අනෙතා වුකං, ඇතුළත තබන ලද්දු ද;

246. පිට.

පුනපාහෙ, නැවත පිසීමෙහි; බ්බි වාසෙනහි, පිට තබවත්; උක්ක පිණ්ඩකා අපි, බිලාල මුසිකාදිහු ද; දමකාපි, විසාසාද යෝද; අවිසාසකා, එකඟ නුවුවාහු (විශ්වාස රහිතවුවාහු); උග්ගහිත පටිග්ගහිතනහි, තභාගෙන නැවත පිළිගත්වා ගන්නාලද්දක්;

247. පිට.

පමුට්ඨා, අමතක කරණ ලද්දහුය; ගුනනාමිනා, අනුභව කොට අවසන් කළාහු; පචාටිනෙත, පචාරණය කළහු විසින්; අනති ජිනනං, ඉතිරි නොකළ භොජනය;

248. පිට.

කායධානාබාධො හොනි, කයෙහි දූවිල්ලක් ඇති රොගයක් වෙයි; හිසෙහි ව, නෙලුම්ලින් ද; මුලාලිකාහි ව, නෙලුම් දඹුවලින් ද;

249. පිට.

අබ්බාහෙකා, උපුටාගෙන; සුචිකබ්බාලිතං විකබ්බාලෙකා, මනාව සෝදන ලද්දක් කොට සෝද; ගණ්ඩකං, පොටටතියක්; පටිග්ගානාපෙකා, පිළිගත්වාගෙණ; චතාට්ඨං, චතයෙහි හට ගත් දෙය; පොකබ්බර්ඨං, නෙලුම් ගස්හි හටගත් දෙය; උසා

නතං හොති, බහුල වෙයි; අබිජං, පැලකොවෙත්තාවු; ගොඛා
මුඛං, තලගොයි කටක් වැනිවු; නිබ්බට්ඨබිජං, උපුටා හරිණ ලද
බිජ ඇති එල ද;

250. පිට.

සමබ්බොධෙ, සමබ්බොධස්ථානයෙහි; සුබ්බමා ජම්, සියුම් සිවිය වෙයි;
දුග්ගෙප්පයො, දුකසේ රොපණය කටයුත්තේ වේ; දුප්පජිභාරං,
දුකසේ පරිහරණය කටයුත්තේය; චන්දිකමමං, චන්දිකා කිරීම; පටිච්ඡා
දනියෙන, මස්තයෙන්; (මස්සප්); පචනනමංසං, සල්පිලෙහි
විකිණීමට පැවැත්තාවු මාංසය;

251. පිට.

මාසානො ඉති, ප්‍රාණසාතය තහනම් යයි; නි හග්ගෙප්පයං,
නොහැරියෙම් නම්; පොඤ්ඤානං, මස් කපන කැත්ත; උරුමංසං,
කලවා මාංසය; උක්කනනිඤා, කපා; ජෙ හඤ, එහෙනම් කෙල්ල;
පටිච්චෙදෙහි, දත්වව; ඛවරහං පටිසිඤා, ගබ්බාවට වැද; පටිග්ග
හෙඤා, ඛසවාගෙන; රුලොහා අහොසි, ගොඩ වූයේය; සුචජම්,
මනා සිවි ඇත්තේ; ලොමජාඤා, හටගත් ලොම් ඇත්තේය;

252. 253. 254. පිටු

පටිච්චකම් ඉති, පරික්ෂාකෙලෙහි දැයි; අභිමංසං, තසිමස්;
ලද්දකා, වැද්දේ; හික්ඛු පටිපාතෙනති, හික්කුත් තසත්;

සුප්පිය භාණ්ඩාරං දුනිසං (හිට්ඨිතං).

අබ්බිනෙලසති හික්ඛුසනෙති, හික්කුත් එක්දස් දෙසිය පණ
සක්; පටිපාටිං ලභිස්සාම, පිළිවෙල ලබන්නෙම් නම්; පඤ්චමහතා
ති විසාසාද සනාති, පන්සියයක් පමණ ඉදුල් කන්නෝ; අබ්බිකා
ති වො දෙවමාසාති, දෙමසකට වැඩියක් ඉක්මුණේය; බහුව
සග්ගාසකො, බොහෝ ගිහිගෙයි කටයුතු ද; භාසති, පිරිහෙයි;
හනනගෙහ, බත්බුද්ධ තැන (දන්සැල);

255. පිට

මබ්‍ර ගොලකං ව, මි මිශ්‍ර කරණලද අත්ගලා ද; පටිසාදෙය්‍යං,
පිළියෙල කරන්නෙම් නම්; ආමාවසෙසං, නොපැසවූ ආහාරය;

62. යො, යමෙක් තෙමේ; සංඝඤ්ඤානං, සංයත වකඩාදි
ඉඤ්ජයන් ඇති; පරදත්ත හොජිනං, මෙරමාදුන් බත් අනුභව කර
න්නාවූ (හික්කුත්ව); ඝාලෙන, සුදුසු කාලයෙහි; සක්කම්ඛං, සකසා;

ශාභා, කැද, දදුනි, දේද; (හෙතෙමේ) දස ධානානි, දශවිධ ආති
සංසයන්; අසා, ඒ පිළිගන්නාට; අනුප්පව්වන්ති, දෙන්නේයි;
ආසුඤ්ච, දිසාසුභ ද; වණ්ණඤ්ච, ශරීර වණ්ණයද; සුඛං, සැපයද;
බලඤ්ච, කායබලයද (දෙසි).

63. අසස, ඕහට; පටිභාණං, ප්‍රතිභාතය; නතො, ඒ නිමිත්ත
තෙත්; උපජායතො, හටගනී; බුද්ධං, බඩසය ද; පිපාසං, පවසද;
වාතං, වාතයද; වාසනෙති, පහකෙරෙයි; වජ්‍රී, මුත්‍රමාගයීය ද;
ශෝඨෙති, ශොධනය කරයි; භුක්තං, වලඳන ලද්ද; පටිණාමෙති,
දිරවයි එහි, මෙය; සුගතො, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්;
වණ්ණිනං, වණ්ණා කරණලද; හෙසංසං, බෙහෙදකි;

64. නසමාති, එබැවින් ම; දිබ්බාති සුඛාති, දිවසැප; පඤ්ච
යතා, පනත්තාවූ; මනුස්ස සොපගාතං වා, මිනිස් සුඛාති බව;
ඉව්ඡනා වා, කැමැත්තාවූ හෝ; සුඛජීවෙතො, සැප කැමැත්තාවූ;
මනුස්සො, මනුෂ්‍යයා විසින්; නිවචං, අතවරතයෙන්; ශාභා,
හුඵකැත්; දාහං, දෙන්නට; අලං, සුදුසු වේ;

256. පිට.

කාලසෙසව, උදාසන ම; හොජ්ඣ ශාභා, තලප කැද; ධානා,
බඩපිරුණාහු; විතරංගං, කැමති පරිද්දෙන්; ගරුණප්පසගෙන
න, අලුත පැහැදුනාහු; මහාමගෙනන, මහාමාත්‍යයා විසින්; අඛණ්ඩ
තෙලසාති මංසපානිසනාති, මස්තලි එක්දහස් දෙසිය පණහක්;
පටිවිසති, වලඳවයි; ආසාදනාපෙකෙඛා, නිකු කිරීමෙන් ගැටීම
අපෙක්ෂා කොට ඇත්තේ;

257. පිට.

කුහකුචමං අහු එව විප්පට්ඨාරො අහු, කුකුල් වූයේ ම ය
විපිලිසර වූයේ ම ය; යදගෙගන, යම් කොණකින්; නදගෙගන,
ඒ කොණකින්; එකමෙකං සිත්ථං, එක එක බත්තුල; නං අගෙගන,
එපමණකින්; ආරද්ධාති, සතුටු කරණ ලද්දහුයි; අඤ්ඤානු
නිමනනිගෙන, අත්තැනෙක්කි පවරණ ලද්දහු; අකික විකුං, අකි
කවිකු ජනපදය කරා; ශුලකුමන පුරෙති, උක්සකුරු කලයෙති
පුරවන ලද්දහු;

258. පිට.

සනනපෙසති ඉති, සනප්පවයි; පිටකානිපි, පෙට්ටිවල ද;
උව්ඡංකෙපි, ඔබොක්කුවල ද;

259. පිට.

සංක්‍රමායනී, දුම්ගසයි; සමපක්‍රමායනී, විෂේෂයෙන් දුම්ගසයි; දිවසසන්නතො, දවසක් තවතලද්දු; ජාලො, හිවැල (තතුල් තලයක්); උදහෙ සකිනො, ජලයෙහි බහන ලද්දේ; උසන්නො හොති, බහුල වෙයි;

260. පිට.

භූලොදකං, උක්කකුරෙන් කල ජලය; ආවසථාගාරං, ලැබුම් ගෙය; සබ්බසන්ධිං, සියල්ල ඇතිරීම ඇතිව; උදකමණිකො, දියසැලක්; මජ්ඣමං ඵමං නිසාය, මැද කණුව ඇසුරු කොට; පමාදාධිකරණං, ප්‍රමාදය කාරණා කොට;

261. පිට.

මහතිං හොගජාතිං, මහත්වූ හොගභාතියකට; මබ්බාහුතො, තිස්තේජස්ස වූයේ;

262. පිට.

වජ්ජිනං පටිබාහාය, ලිව්වි රජුන් පසුබැස්වීම පිණිස; චක්ඛුති පටිගණනනිසං, ගෙබිම් පරිග්‍රහණය කරන්නාවූ; අපිං ආය නනං, ආයතීභූමිය වේද; චණ්ඨපථො, වෙලිදුන්නේ මාතිය; සුට්ඨෙදනං, පොදි ලිහන තැන; මුඵ්ඤ්ඤ, ඔවුනොවුන් බිඳවීමෙන්; සංඝං පදෙසෙ, යම් පෙදෙසෙක්හි; වාසං කප්පෙති, වාසය කෙරේද; ඵස්ස, මෙහි; සංඝඤ්ඤො, ඉන්ද්‍රියසංයම ඇති; බ්‍රහ්ම වාරසො, ශ්‍රේෂ්ඨවයභී ඇත්තාවූ; සීලවහෙන, සීලවහනයත්; හොපෙකා, වලදවා;

66. නස්ස, ඒ ස්ථානයෙහි; යා දෙවනා, යම්බඳු දෙව් කෙනෙක්; ආසං, වූ ද; නාසං, ඔවුන්ට; දකිණං, දකිණාව; ආදි සෙ, දෙන්නේය; නා, ඔහු; සුථිනා, තුමු පුදතලද්දු; සුථිනනි, තැවත පිදුව ඔහු පුදත්; මානිනා, බුහුමන් කරණලද්දු; මාන සනති, ඔහුට බුහුමන් කෙරෙත්;

67. නතො, ඒ හෙතුවෙන්; මානා, මවු නොමේ; ඔරසං පුත්තං ඉව, ඔරස පුත්‍රයෙකුට මෙන්; නං, ඔහුට; අනුකම්පනති, අනුකම්පා කෙරෙත්; පදමනානුකම්පිනො, දෙවියන් විසින් අනු ග්‍රහය කරණලද; පොසො, ඒ පුරුෂතෙමේ; සදා, හැමකල්හි; හද්දති, ලාභසත්කාරදී ඉටුවිපාකයත්; පසාති, දකිති;

263. පිට.

සමතිනතිකා, ඉවුර සමව ගැලවූවූ; කාකපෙසා, කවුඩන් විසින් පිය සුතුවූවා; ඔති, මෙතරින්; උථමං පටිසෙසනති, පසුරු සොයත්; කුලලං බබ්බති, පසුරු බඳිත්;

68. සෙ, යම්කෙනෙක්තුමු; අණ්ණං, සාගරයද; සරං, ගඟාවද; පලලාහි, ජල බහුල භූමිත්; විෂජ්ජ, හැර; සෙත්ථං, හෙයක් කොට; තරනති, තරණය කෙරෙත්ද, ජනො, ඒ ලෝකික ජනතෙම; කුලං, පසුර; පබ්බතී, බදිසි; මෙධාවි නො ජනා, බුද්ධාදී ප්‍රඥාවත් ජනයෝ, නිණ්ණා හි, මහත්වූ සංසාර සාගරය තරණය කළාහුමය;

264. පිට.

69. චතුත්තං අපිසසව්වානං, චතුරයනීසත්තයන්; සඨා භූතං, තතුයේ; අදස්සනා, නොදැකීමෙන්; දිසං අද්ධානං, දීඝිකාර යක් ඉලුල්ලෙහි; තාසුනාසු ජනිසු එව, ඒ ඒ ජනිත්ති ම; සංසිතං, සැරිසැරීම විය;

70. නාහි එනාහි, ඒ මේ චතුරයනීසත්තයෝ; දිට්ඨාහි, දක් කාලද්දහ; භවනෙනති, සුදු යයි නම්ලද තෘණාව; සමුහනා, තසතලද්දිය; ඤායස, වච්ඡායසයෙන්; මූලං, මූල; උච්ඡිනනං, සිඳිතලදි; ඉදහි, දන්; පුනබ්බංවා, සසර නැවත ඉපදීමක්; නප්ථි, නැත්තේය; පනතිකාව, පසින් යන්තියක්ව ම;

265. 266. පිටු.

නිලාලබ්භාරා, තීල්ආගරණ ඇත්තාහු; ජ්ඣාස ජ්ඣං, රිය හි සෙන් රිය හිස ද; සුගෙන සුභං, වියදනෙකින් වියදනෙකි; චංකකන මික්ඛං, රියසකෙන් රියසක ද; අනෙකන අකකං, රථාක්ඝයෙන් රථා ක්ඝය ද; පනිවට්ඨෙසි, ගටා පෙරලිය හෙවත් දක්කුවාය; ඡෙ අමබ පාලි, එබෙල අබ්පාලිය; සාහාරං, ජනපද සහිතවූ; අමබකාය, අබ්පාලිය හෙත්; අබ්බිජ්ජාමහි, ඉවසුවේ වෙමි; නාදිකො, නාදිකතම් දතව්වෙහි; හිසස්කාවසප්ථ, එතම් විහාරයෙහි; උපසං හරථ, සිතවගෙන බලවි; පටිවෙසනා, වලදනස්ථානය;

ලිච්ඡවිහාණවාර. නතිසං.

සන්ධාගාරෙ, සහාසාලාවෙහි; නිසස්සංඝං වො, සැකනැතුටම් වනාහි; කිට්ඨිමාදෙ සමානො, ක්‍රියාවාද ඇත්තෙක් වන්නේ;

267. පිට.

අපලොකිතා වා, දන්වතලද්දවූ හෝ; වුත්තවාදිනො, කිදෙය කියන්නෝ ද; න ව අබ්බාවික්ඛනති, අභ්‍යාකඛ්‍යාතය නොකෙ රෙද්ද; වාදානුපාතො, වාදයක්හුගේ හෙළීමක්; පටිසායො අප්ථි, ප්‍රකාරයක් ඇත්තේය; නිපසසිනාය, තාපකරණ සවහාව පිණිස; අපගබ්බනාය, පහවූ ගඟ ඇතිබව පිණිස;

268. 269. පිටු.

අඤ්ඤා, අත්වැසුනේය; උපවිජ්ජං, මත්තෙහි සිද්ධි; පරමෙන අඤ්ඤාසෙන, උත්තමවූ අත්වැසීමෙන්;

270. පිට.

අනුච්චිකාරං භවා, පරික්ෂාකොට කිරීම වතාහි; ඤානමනුස්සානං, ප්‍රසිද්ධි නිසුන්ව; අතිරෙද්ධා, අඵලෙන් වෙමි; පමාකං පටිකරෙය්සං, ධර්ම තංවා වසන්තානුය; දිශරාතං භවා, බොහෝ කලක් වතාහි; ඛපානගුනං, පැත්තාලාවක්මෙන් වූයේය; උපගතානං, එළඹියාවුන්ව; මඤ්ඤාසාසිනී, හඟින්නෙහි ය සි;

271. පිට

රජිකා රජිකං, විජිතයන් විජිතයහි; සිංහාටකෙන සිංහාටකං, සතරමංසකීයෙන් සතරමංසකීයෙහි; පුලලං පසුං වධිතො, මහත් වූ සිවුපාවෙකු මරා; උද්දිග්ගකමං, උදෙසාකල; පටිච්චකමමං, උදෙසාකල මග් කැමෙන් වත ප්‍රාණඝාත කම් ඇති; උපකණ්ණකෙ, කණවුල; ගහගහ ජාගෙය්සාසි, අහවම් දන්නෙහිද; අලං අභොගා, කම්තැන අයබීයෙහි; අසනා, අවිද්‍යමානවූ;

272. පිට.

අපට්ඨසංකිතං, සැකනොකරණලද්දවූ; නිකොට්පටිසුඛං, තුන් කෙළවර පිරිසිදුවූ; පගහගෙන උඤ්ජන, පාත්‍රය ගෙණ කරණ පිඬු සිඟීමෙන්, බහාග්ගකොටසකෙ, විහිදරම් කොටුවේ; සකට්පට්ඨතනං කට්ඨො, ගැල් පිරිවැටුම කොට;

273. පිට.

පච්චන්තිමං, පසුපසෙහිවූ; කපපියගුමිං, කප්පිය තුමියක්කොට; සම්මහන්ඨො, සමමත කොට; වාසෙතු, තබන්වා; මංසානි කොට්ඨන්ති, මග් කපන්, කාකොරමසද්දං, කවුඩින්ගේ මහත් හඬ; උසසාවනන්ති, උසසාවනනතිකා නම් කප්පිය කුටිය; ගොතිසාදිකං, ගොතිසාදිකා නම් කප්පිය කුටිය; ගහපතිනී, ගහපති නම් කප්පිය කුටිය දැයි; උක්කපිණ්ඩකාපි, මි බලල් ආදි සත්ත්වයෝද;

සිහසාණවාරං මතුපථං,

බහිද්ධාපර, විහිදෙර; ඛඤ්ඤාසාසි, බාග්, බාහ්‍ය බාරවත්; ඛපනිඨො, වැටී;

274. පිට.

ආලකකථාලිකං උපනිසිද්ධො, ලාභකින් පිසු බත් තලිය ලහ හිද; සුපහිඤ්ජරකං, ව්‍යඤ්ජන ඇතිලියක් ද; සහස්සස්වකං, මු

දහසක් බැඳි පියල්ලක්; ජමමාසිකං වෙනනං, සමසක පති, සුභ්භි
සාය, ගෙහෙලියගේ; වතුදෙණිකං පිටකං, ද්‍රෝණසතරක් පිරවූ
පෙට්ටියක්; කසනාසස, සාන්තහුගේ; සතතසිනාසයා, හිව්වියතක්;

275, 278. පිටු.

ජාතියාවන, ස්වයංජාතලයනෙහි; උසුයනති, ඊෂ්ඨානෙ
රෙත් යයි; ධාරුණෙකන බිරෙන, දෙවුකෙණෙහිවූ උණුසුමෙන්
සුත් කිරෙන්; සමනාවෙසි, හමුවිය, උපනිට්ඨි, උපස්ථාන කරවි;

279. පිටු.

මාසප්පිකෙන, මැවලින් ප්‍රයෝජන ඇත්තනු විසින්; අපෙසා
දකා, වතුර නැති; මහනානං කන්තාරො, වේද කතාවූ; අසප
හකබ්බා, බත්තැති; අපාපෙය්‍යෙන, මගවියදම් නැතිව; සමිතිනං,
කල්පනා කරණලද; පුරුණං මහනාපදං, පුරුණ වේද පදය;
හරුපෙය්‍යනති, ගෙන්වාගෙණ රැකිය; ගදනුභායනති, ඒ අනුව
කියද්ද; පාවිමමනුවාවෙනති, කියවනලද්ද අනුව කියවද්ද; අට්ට
කො, එනම් ඇත්තාය; හතු, එනම් ඇත්තාය;

280. පිටු.

රතතුපරනා, රත්‍රියෙහි හොජනයෙන් වැළැක්කානුය; කා
පෙති, කදින්; මොව්පානං, ඇට කෙසෙල් පැත්; මොව්පානං,
මස් කෙසෙල් පැත්; මුට්ඨ, මී පැත්; මුද්දික, මිදි පැත්; සාලුක, බිලු
පැත්; ඵාරුකක, බොරලු දමනු පැත්; ධක්ඛාද්දරසං, ධාන්‍ය ඵල
රසය; ධාකරසං ධිපෙඨා, පලාරසය හැර; මුට්ඨකපුප්ඵරසං, මී
පුප් රසය; උච්ඡ්රසං, උක්රසය;

281. පිටු.

71. සක්ඛාද්දරසං, සාගයෝතුමු; අග්ගිහුතනමුඛා, අග්ගිහෝමය ප්‍රමුඛ
කොට ඇත්තාහ; ඡන්දකො, ඡන්දසව ගෙවත් වෙදයට; සාවිතති,
සාවිත්‍රි නම් ඡන්දස; මුඛං, ප්‍රධානයි; මනුසානං, මිනිසුන්ට;
රාජා, රජතෙමේ; මුඛං, ප්‍රධානයි; නදීනං, ගඟාවන්ට; සාගගේ,
සසුර; මුඛං, ප්‍රධානයි;

72. නකබන්තානං, තාරකාවන්ට; වජ්‍යො, වජ්‍යතෙමේ; මුඛං,
ප්‍රධානයි; හපනං, බබලන්නවුන් අතුරෙන්; ආදිවෙවා, සුය්‍ය
තෙමේ; මුඛං, ප්‍රධානයි; පුක්ඛං, පින්; ආකඩ්ඛමානානං,
කැමති වන්නාවූ; යජනං, දන් දෙන්නවුන්ට; සකො, සක
තෙමේ; ඵෙ, ඒකාන්තයෙන්; මුඛං, ප්‍රධානයි;

සබ්බරං අනංසු, පොරොන්දුවක් කළාහුය; ගේණේමලො,
රෝජනම් මලද;

282.-283. පිටු.

* එපිට්ඨා, පතුරුවා; තරුණ වළා, ලදරුවස්සෙකු ඇත්තාවූ;
සංවුත්තමාගේ, වසන ලද දෙර ඇත්තාවූ; අතරමානො, ඉක්මන්
නොවෙමින්; ආලංකං පටිසිට්ඨා, ප්‍රමුඛයට ඇතුල්ව; උක්කාසිට්ඨා,
කාරු; අග්ගලං, යතුරු අගුල; ආකොට්ඨි, කොටව; පිට්ඨිවාදනී
සකුච්ච, පිටිකැවිලි ද, ආතුමා, ආතුම නම් ජනපදය;

284. පිට.

නගාපිත පුබ්බා, පෙර කරතැවැම්මෙක් වූ; මඤ්ජුකා, මධුර
වචන කියන්නාවූ; පටිඥාදානසිප්පා, නිද්දේශ ශිල්ප ඇත්තා
වූ; චුරහණං ආදාය, කරතැවැම් බඩුගෙණ; නාලියා, කුලාවෙන්
ද; ආවාසෙකන, සහල් ආදිය බහාලන බදුතකින් ද යුක්තව;
අනුසරණං, ගෙයක් පාසා; භුක්තාගාර, භුක්තාගාර නම් ආවාසයෙහි;

285. පිට.

සබ්බිකානි බිජානි, සහසතු බිජයන්; භාගං දත්තා, දහයෙන්
කොටසක් දී; අභිසං අනුලොමෙති, නොකැපදේට අනුවයේ
ද; යාමෙ, යාමයෙහි; යාමානික්කනෙන, පශ්චිම යාමය ඉක්
මුහු කල්හි; සත්තානානික්කනෙන, සන්දවස ඉක්මුහු කල්හි;
යාවකාලිකං, පෙරවරු කාලයට සුදුසු; යාමකාලිකං, අරුණ
නහිත තෙක් සුදුසු; සත්තානානික්කනෙන, සන්දවසකට සුදුසු; යාව
ජීවිකං, දිවිඇතිතාක් සුදුසු;

හෙසස්සකුච්චං නිට්ඨිතං.

287. පිට.

පාඨෙය්‍යකා, පාඨෙය්‍ය රටවාසීවූ; නිංසමනා හික්කු, හිසක්
පමණ හික්කුහු; උපතට්ඨාය වස්සුපනාසිකාය, වස් එළඹීම එළඹ
සිටි කල්හි; සමනාවෙනුං, සම්බවෙන්ව; උක්කණ්ණිනරූපා, කළ
කිරුණ ස්වභාව ඇත්තාහු; දෙවෙ වසසනෙහ, වස්ස වසින කල්හි;
උදකසබ්බගෙන, ජලයෙන් ජලය සබ්බග වූ කල්හි හෙවත් වතුර ගැළ
කල්හි; උදකච්ඡිකලෙ, ජලයෙන් මඩවූ කල්හි; බකුපුණ්ණති,
ජලයෙන් පිරුණාවූ; කිලනනරූපා, කලානතවූ ස්වභාව ඇත්තාහු;

අක්කකසිනානං වො, අතුරණ ලද කසිත ඇත්තාවූ තොපව;
 පඤ්චකප්පිකානනි, පසක් කැපවත්තාහුය; අනාමනව්‍යාඥා,
 ආරාමයේ හික්කුත්ව ආමන්ත්‍රණය නොකොට හැසිරීමය; අසමාදා,
 නවාගේ, ඉටාගත් සිවුරු නොගෙණ හැසිරීමය; ගණකොපනං,
 අකප්පිය වොහාරයෙන් සමූහව වැලඳීමය; සාවද්‍යවිවරං,
 කැමැති පමණ සිවුරු ඉවසීමය; නස්සංථි කසිත අතුල උප්පාර සීමා
 වෙති; සොච විවරප්පාදො, යම් සිවුරු ඉපදීමක් වේ ද; අක්කං
 හොති, අතුලේ වේ; උල්ලිඛිතමනෙතන, ඉරි ඇඳි(පමණ ගැඹීම)
 පමණකින්; ඛොචනමනෙතන, කසිතවයත්‍රය සේදූ පමණකින්;
 විවරවිවාරණ මනෙතන, කඩිනමු වෙන්කිරීමෙන් විවර විවාර
 ණය කළ පමණකින්; ඡෙදන මනෙතන, ඡෙදනය කළ පමණ
 කින්; ඛකිතමනෙතන, හුයෙන් බැඳි පමණකින්; ඛච්චිකරණ
 මනෙතන, මොසපුත්‍රානුසාරයෙන් දික් මැහුම් මැසූ පමණකින්;
 කණ්ඩුකරණ මනෙතන, මුද්‍රිකා පත්‍ර බැන්ද පමණකින් නො
 හොත්-අමුතු වයත්‍ර පත්‍රයන්ගේ බැඳීම් පමණකින්; දලහි කම්ම
 කරණමනෙතන, දෙපට එකට ගලපා මැසූ පමණකින්; අනු
 වාගකරණ මනෙතන, පිට නුවාව ඇල්ලූ පමණකින්; පඨිගණක
 කරණ මනෙතන, ඇතුල්නුවාව ඇල්ලූ පමණකින්; ඛච්චිකරණ
 කරණ මනෙතන, ආගන්තුක රෙදිපටක් ආරෝපනය කළ පමණ
 කින්; කම්බල මද්දනමනෙතන, එකවරක් පවුළුවූ මැදි පමණ
 කින්; නිමිතකමනෙතන, විවර ලාභයට නිමිතකළ වයත්‍රයෙන්;
 පඨිකපාකමනෙතන, ආතිසංස කථා කියා ලබන ලද්දෙන්; ඤාත්ඤා
 කමනෙතන, තාවකාලික වසයෙන් ගන්නාලද වයත්‍රයෙන්; සනනි
 ධිකමනෙතන, ලැබුනු දවස් සනනිධි කොට තබනලද වයත්‍රයෙන්;
 නිකාශ්ඨිකමනෙතන, රාත්‍රීන් පහකොට නිසිති කරණ ලද වයත්‍රයෙන්;
 අකපපකමනෙතන, කප් බිඳු නොකරණ ලද්දෙන්; සඤ්ඤාපිඤා
 අඤ්ඤානු, සහල සිවුරකින් විනා; අඤ්ඤානු උත්තංගසංඛෙතන,
 උතුරු සඵ සිවුරෙන් විනා; අඤ්ඤානු අනන්තවාසකමනෙතන, අදන
 යෙන් විනා; හදහෙව, එදවස්ම; සඤ්ඤිකමනෙතන, කඩකපන
 ලද; සමණකලිකමනෙතන, මැඩිලි සහිත කරණලද; පඤ්චකෙතන වා,
 කඩඅතු පසකින් හෝ; අඤ්ඤානු පුග්ගලයා අභාරා, පුද්ගලයෙකු
 ගේ ඇතිරීමෙන් තොරව, නිසිමටෙහි, උප්පාර සීමාවෙන්
 බැහැර සිටි පුද්ගලයෙක්;

289. පිට.

අහනෙන, පරිභොග නොකරණ ලද වසත්‍රයෙන්; අහන ක්‍රමයෙන්, පරිභොග නො කරණ ලද්දකට සමාන වසත්‍රයකින්; පිළිවෙලකාය, කඩරෙද්දෙන්; පංසුකුලන, පංගුකුලික අභය වශයෙන් ලද වසත්‍රයෙන්; පාපණ්ණිකෙන, ආපණ්ණිකයෙහි දමන ලද වසත්‍රයෙන්; අනිමිතකයෙන, නිමිතිකොට නොලත් වසත්‍රයෙන්; අපටිකපාකයෙන, ආතිසංස නොකියා ලද වසත්‍රයෙන්; අකුක්කුකයෙන, තාවකාලික වශයෙන් නොගන්නා ලද වසත්‍රයෙන්; අසනාධිකයෙන, සනාධිකොට නො තබන ලද වසත්‍රයෙන්; අනිසාග්ගිකයෙන, රාත්‍රි කාලයන් ගෙවා නිසගි නොවූ වසත්‍රයෙන්; කප්පකයෙන, කප් බිඳු කරණ ලද්දෙන්; සකප්පිකයෙන, කඩකපන ලද්ද වූ; උඛනං, උදුරණ ලද්දේ; කසිතයං, උඛනාග්ග, කසිතයාගේ උඳුරණය පිණිස; පක්කමනනනිකා, සීමාවෙන් බැහැරයාම අන්තකොට ඇත්තිය; භව්චානනනිකා, විවරයාගේ නිශ්චාව අන්තකොට ඇත්තිය; සනනිච්චානනනිකා, සතිවූ හත අන්තකොට ඇත්තිය; නාසනනනිකා, නැසීම අන්තකොට ඇත්තිය; සමණනනිකා, ශ්‍රවණය අන්තකොට ඇත්තිය; ආසාවප්පදිකා, ආසාව සිද්ධිම ඇත්තිය; සීමානික්කනනිකා, සීමාව ඉක්මවීම ඇත්තිය; සහුඛනාගිති, උඳුරණය සමගවූවා යයි; අක්කකසිනො හික්කු, අතුලාවූ කසිත ඇති මහණ තෙම; නප වෙවසානනි, නැවත මේ සීමාවට නොයෙන්නෙමි; පක්කමනි, බැහැර යේ ද; උඛනං කිර කසිතං, කසිතය උදුලේ යයි; පවෙවසා පවෙවසානනි, නැවත එන්නෙමි නැවත එන්නෙමි; කසි නුදායං, කසිනුදාය කාලය; විනිනාමෙනි, ඉක්මවා ද;

290. පිට.

සමගුනාති, පැණෙන්තට හැකි; සහ හික්කුති, කසිනොදාය රක හික්කුන් හා සමග;

ආදාස සන්තනං නිවසිනං.

291. පිට.

විපසකනං විවරං, අඛාල කරණ ලද සිවුර;

ආදාස ජක්කං නිවසිනං.

292. පිට.

අනධිවසිනෙන, ඉවා නොගැන්මෙන්; නෙවසොති, සිතක් නො වෙයි;

ආදාස භාණ්ඩාරං නිවසිනං.

295. පිට.

විවරාසාය, විවර ආසාවෙන්; පසිරුපාසනී, ආශ්‍රය කෙරේද;
අනාසාය, ආසා නොකිරීමෙන්; ආසාවෙන්දිකා, ආසාව
සිදීම ඇති;

අනාසාවාදසං නිවසිතං.

300. පිට.

විවරපටිච්ඡං, සිවුරු කොටස; අපච්ඡිනසමානා, පතමින්;
දිසඛගතං, දිසාවාරිකාවට ගියහ;

අපච්ඡිනස නවකං නිවසිතං.

303. පිට.

පළිබ්බාධා, පළිබෝධයෙන්; සාපෙපඛා වා, අපෙක්ෂා සහිතව
හෝ; අකතං වා හොති, පිරිසම් නොකරණ ලද්දේ හෝ වේද;
අනුපවජිතා වා, සුන් නොවූවා හෝ වේ ද; චතොන, හරිත
ලද සිතින්; චනෙනන, පිටකරණ ලද සිතින්; මුනෙනන, මුදන
ලද සිතින්; අනපෙඛො, අපෙක්ෂාරහිතවූයේ;

කසිනකක නිකං නිවසිතං.

305. පිට.

ඉද්ධා චෙව හොති, සමාච ද වෙයි; පීතා ව, ධාන්‍යාදියෙන් පිරු
ණාද වෙයි; ආකිණ්ණමනුස්සා ව, ගැවසුනා වූ මිනිසුන් ඇත්තී ද
වෙයි; සුගිකතා ව, සුලභ හික්ෂා ඇත්තී ද; සත්තව පාසාද සහස්සා
ති, ප්‍රාසාද සත් දහසක් ද;

306. පිට.

කුටාගාර, කුළුණෙහි; දසසනිසා, දකුම් කළය; පාසාදිකා,
ප්‍රසාද ඵලවන්තිය; පරමාය වණ්ණපොකකිරනාය, උතුම් වණ්
සමපතනියෙන්; වාදිනෙ ව, වාදකිරීමෙහි ද; පදකකිණා, හැඩහුරු
වූ; අභිසමා, පැමිණෙන ලද්දිය; අපසිකානං අපසිකානං, කැමැති
කැමැති වූ; පඤ්ඤාසාය ව, වස්තූන් පණසකින් ද; රතනි ගවජ
නනිං, රැයකට යන්නාවූ; භික්ෂොසොමනනාය, අතිශයින්; උපසො
හිතං, හොබනාවූ; නෙතමො, තියම් ගම් අධිපතියෙක් තෙම; තී
රෙකා, තිශ්වයකොට; පච්චානඤ්ඤී, ආපසු හැරී ආර්යය; වුට්ඨා
පෙය්‍යාම, තභා සිටුවන්නෙවූ නම්; ගණිකං, ගණිකාවක් කොට;

307. පිට.

පටිසන්තන ව, දවස්පතා වස්තු සියයකින් ද; මා පාවිසි,
ප්‍රවිෂට නොවෙව; පටිපාකමනාය, මුහුකිරීමට පැමිණ; කනහර
සුපෙස, කසලකුලෙක්ති; නිකජිකා, බැහැරකොට; සබ්බකාර
කුටෙ, කසලගොබෙති; ජබ්බකිනි, දමවයි; කාතෙහි සමපටි
කිණණං, කවුඩන් විසින් වටකරණ ලද්දවු; ධානිනං, කිරි
මවුන්ව; පොසාපිනොති, පොෂණය කරණ ලද්දේ නුයි.
අසිපෙසන, ශිලාරහිතයෙකු විසින්; උපජිවිතුං, ජීවත්වන්ව;

308. පිට.

ලහුඤ්ච ගණකානි, වහා ද උගණි; උපධාරෙහි, දරන්නේද
වෙයි; නපමමුක්ඛානි, මුලා නොවෙයි; අධිසන්තං, හදාරන්නාවු;
බණ්ණනිං ආදාය, බිම් කතින හුලක් ගෙණ(කුත්තාතියක් ගෙණ);
අපසනකා, ස්වල්පවූ ආහාර ඇත්තානුය; අපාපමොසන,
මාගොපකරණ නැත්තකු විසින්; පාවද, කියව; සිසාබාමො,
සිසරුජාව;

309. පිට.

අශො, ස්වාමිදුව; නං දමස්සකාමො ඉති, තී දකිණු කැමැත්
තේ යයි; හගණ දෙව්ගිහ, කොල දොරපාලය; දහරකො
වෙපජ්ජා, තරුණ වෙදෙක්; පුරෙ කිඤ්චි, පලමුකොට කිසිවක්;
අරොගා ගොසි, නිරෝගි වන්නෙහි ද; විකාරං සලලකෙකධා,
රොගය සලකා; පසන්තන, පතක් පමණ වූ; නිප්පට්ඨා, පිය;
උත්තානං නිප්පජ්ජාපෙධා, උඩුකුරුකොට ගොවා; නික්ඛන්තො
අදාසි, කාසිකාවෙන් දුන්නේය (නසස්මි වසයෙන් දුන්නේය);
උගහඤ්චි, පිටවූයේය; නිටස්සගිකා, කාරාදමා; පිචුතා, කපු
පුර්වතන්; අයං ඝරණී, මේ ගාහිණිය; ඝාව ලුචා, යම්තාක්
ලොහොබි ද; සත්ථුනි නාම, යම් සත්‍රියක් නම්; ජබ්බකිනි ධම්මං,
බැහැරදුම්ය යුතු ස්වභාවය ඇත්තාවු; කිඤ්චි දෙශසධම්මං, කිසි
දිග යුත්තක්;

310. පිට.

කිංස, කුමක් පිණිස; විමනොසි ඉති, විකාර සිත් ඇතිවූයේ
දැයි; අගාපිකා නාම, ගිහිගෙයි වැසියෝ නම් වම්හ; උපජානාම,
දනුම්හ; ඵනං සංගමං, මේ ගිත්මිමේ ගුණ; පාදබ්බඤ්ජනං,
පය හැල්වීමක් හෝ; ආසින්නං, ඉසිනා ලද්දේ; නිකාසිංහනි ඉති,
ගිතනොවන්නේ යයි; අපකධසි, බැහැර කළේය; සුනිසා, යෙහෙ
ලිය; මෙ සංසු, මොනේ නැඟුනිය; පොසාවනිකං, පොෂණය කර

ගැඹිල්ලට සුදුසු ලෙස; හඟකුලාබාධය, හඟකුරාබාධය; උතුනි,
බසස් ඇත්තිය; පුස්සං උප්පන්නං, මල්වර උපත; උප්පන්නෙති,
කවට කම් කෙරෙත්; මිහිකු හොනි, නිස්තෙජස්ක වේ; නිකි
වෙස්සා, පිළියම් කරන්නේ ද; හදුනො, යහපත් ශිලා ඇත්
තේය;

311. පිට.

ආලෙපෙන, පැලැස්තරයකින් ම; භුසාපෙඬා, සරසවා;
බමුඤ්චාපෙඬා, මුදවා; පුඤ්ඤං කාරාපෙඬා, ගොඩක්
කරවා; අබිකාරං, කරණලද උපකාරය;

312. පිට.

සබ්බං සාපනෙය්‍යාඤ්ච, සියලු ධනය ද; නිපජ්ජිත්‍වං, හෝතව;
මඤ්චනෙන සම්බන්ධා, ඇද සමග බැද; සිසව්ජ්චිං, හිසේ
සිවිය; සිබ්බනිං, හිස්කබල් මැසීම; විනාමෙඬා, වෙන්කොට;
මෙ පාණ්ණෙ, පණුවන් දෙදෙනෙකුත්; නිහතිඬා, බැහැරකොට;
එකං වුද්දකං, කුඩා එකෙකු ද; දිට්ඨො, දක්නාලද්දේය; මඤ්ච
ලබ්බං, හිස් මොල; පටිසාදිසිත්තනි, ස්‍යය කරන්නේය; පටිසා
දානා, ස්‍යයවීමෙන්; සම්පට්ඨාපෙඬා; ප්‍රකාශිතකොට; ආලෙපං
අදාසි, ආලෙපයක් දුන්නේය; නිනු මො පටිසුණි, ගිවිස්සේ
නොවෙති ද; ඤානො අසී, දන්නා ලද්දෙහි ය;

313. පිට.

මොකඛ විකාය නිශ්‍රිතාය්‍ය, කන්නන්ගුරුවා පැනීමෙන්
කෙළින්නා වූ; (කරණම් ගහන්නා වූ;) අනාගණ්ඨාබාධො,
බබ්බලෙහි ගැටයක් වූ රෝගයක්; නි පගුණො, ප්‍රගුණ නොවේ;

314. පිට. /

ජනං උසාරෙඬා, ජනයා පහකරවා; නිජරාකරණිං
පටිකිකිඬා, තීරයකින් වටකරවා; එමෙහ උපනිබන්ධා,
වැඩෙක්හි බැද; උප්පාපෙඬා, උපුටා; අනාගණ්ඨං, බබ්බලෙහි
වූ ගැටය; අනානි, අතුණු; පටිපට්ඨෙඬා, තැවත ඇතුල්කොට;
උදරව්ජ්චිං, බඩ සම; සිසෙබ්බො, මසා; පිටිත්තනි, බොන්නේ
දැයි; පෙඤ්චං, අප්‍රියය; පටිකුලනි, පිළිකුල්ය සි; කසාව
වණ්ණං, කසායක වණ්ණ ඇත්තා වූ; පටිණාමෙනා, පැස
වන්නේ; උදෙසං, ඔක්කාරය; සානාපෙය්‍යාපි, මරවනුත්
හැක්කේය; ආපුච්ඡන්තනි, අවසර ගන්නෙමි නමි;

315. පිට.

මහං ඛො වෙජ්ජා නාම, අපි නම් වෙදහු ය; භාදිසෙන
 මුහුතෙනා, එබඳු වූ මුහුතියකින්; සංහරාම; එකතුකරමහ;
 වාහනාගාරෙසු ව, වාහන ශාලාවන්හි ද; ආරෙසු ව, ආරසු
 තයන්හි ද; හදදවනිකා නාම හදවනිකා, හදවති නම් ඇතින්
 න; පසුකුසයොජනිකා හොනනි, පතස් යොදුකක් යන
 ගමන් ඇත්ති වෙයි; නිපසනි, පිට පැත්තේය; පටිණාමෙනා.
 සප්පි, පැසෙන්නාවූ ගිනෙල; පාසිනො අමිති, පොවන ලද්දේ
 වෙමි; විවිනටානි, සොයවියයි; අමනුසොන ජානො, අමනුස
 යෙකු කරණකොට ගෙන උපන්නේය; මාපටිගගහෙසි ඉති,
 නො පිළිගනුව යි; පානරාසං, උදෑසන හොජනය; ගෙසජ්ජං
 බද්ධමෙපඤා, බෙහෙතක් මත්වා; ආමලකාසඤා, තෙල්ලි ද;
 කිංචි පාපකං හොතුං, කිසි නපුරක් වන්ව;

316. පිට.

උපබඩ්ධාමලකං, තෙල්ලි පලුවක්; නිවජාරෙසි, බැහැර
 කෙළේය; ඝානාපෙය්‍යාපි, මර්වනුත් හැකි වෙයි; සිවෙය්‍යාකං
 දුස්සයුක්, උතුරුකුරුදිවයිනෙන් ලැබුනාවූ නොහොත් සිවිරට
 උපන්නාවූ 'සිවෙය්‍ය' නම් වස්ත්‍ර යුගමයක්; මොකඛසඤා, ප්‍රමුඛ ද
 වෙයි; නි පමමාරහනි, සුදුසු නොවෙයි; දෙසාහිසනොනා
 හොනි, දෙසින් උතසන්න වූයේ වෙයි; සිනොහෙට ඉති, මාදු
 කරවී යයි නොහොත් තෙල් අබ්‍යාබ්‍ය කොට මාදු කරවී ය යි;

317. පිට.

බලාපිකං, බෞද්ධික වූ; තිණි උපපල හස්සානි, මහතෙල්
 මිටි තුනක්; පටිහාටෙඤා, හාවිත කොට (පරිවාසය කොට);
 උපසිඛ්ඛතු, ඉඹිතායේක්වා; විජිනො, විරේචනය කළා වූ;

318. පිට.

පකනනෙතා හොනි, ප්‍රකෘති ස්වභාවය ඇති වේද; යුස
 පිණ්ඩපානෙනා, යුස සහිත පිණ්ඩපානයෙන්; ඉනාදිනරෙනපි,
 කුදු මහත් අගය ඇති පසයෙන් ද;

319. පිට.

පාචාරො, පොරෝණි සඵවක්; කොජමං, කොදු පලයක්;
 පඨමක භාණ්ඩාරං නිට්ඨිතං,

උපබිඝ්නාසීනං, අබ්බාසීයකථා හෙවත් පන්සියයකථා; බ්බමානං, පොහොනාවු; කම්බලං, කම්බලියක්; උච්චාවච්චානි විවරානි, බොහෝ හෙදවූ සිවුරු; ධොමං, කොමු පිළිය; ඝාසා සිකං, කපුපිළිය; කම්බලං, ලොමින් කළ වස්ත්‍රය; ඝාණං, ගණ වැහැරියෙන් කළ වස්ත්‍රය;; හබ්බං, පඤ්චාකාර නූලෙන් කළ වස්ත්‍රය යි;

320-321. පිට.

නාගමනනානං, බලා නොසිටිනාවුන්ට; ආගමෙසුං, බලා පොරොන්තු වූහ;

පටිග්ගාහකං, පිළිගන්නෙකු; පටිහරනනි, පෙරලා ගෙන යන්; පටිනං උපපජ්ජනි, ස්වල්ප උපදි; ගතිනාගතිනං ච, ගත් නොගත් දෙය ද; උජ්ඣාදා, දමා; පක්කමනනි, බැහැර යෙන්; විවර නිදහසං, සිවුරු තබන්නෙකු කොට; නිභිනානිති නසඤ්ච, තැබූ නොතැබූ දෙය ද; මණ්ඩපපපි, මඩුවෙහි ද; නිමබ් කොසෙපි, පියසි කෙළවර ද; විවරං නිදහනනි, සිවුරු බහා තබන්; උප්පුරනිපි, මියන් විසින් ද; උපවිකානිපි, වේයන් විසින් ද;

322. පිට.

අගුනනං, තොරුකුණේ; වුට්ඨාපෙනනි, තැබිවුවන්; උච්චි නිඤා, තෝරා; තුලසිඤා, වටිනාකම පිරිසිදු; චණ්ණාචණ්ණං කඤා, සමකොටස් කොට; චග්ගං බණ්ඩා, වග්ගි බැද; උපබිඝ්නපටිචංසං, කොටස් භාගයක්;

323. පිට.

උත්තරිකුකාමො හොති, එතරව යනු කැමැත්තේ වේ; අනිරෙකභාගෙන, වැඩි භාගයකින් යුක්තව; අනුකෙතපෙ දිනෙන, වැඩි වටිනාකමට දියයුතු අත්‍ය භාණ්ඩයක් දුන් කල්හි; කථං නු ධො දහමෙබ්බා, කෙසේ නම් දිය යුතු ද; යථා බ්බිඝ්නනි, මහලු පිළිවෙලින් ද යි; විහලකෙ, විකලවූ සිවරු හෝ පුද්ගලයන්; කුසපානං භාතුං, කුසපත් හෙළිම කරන්ට; ජහනෙනං පි, ගොමෙන් ද; පණ්ඩුමනනිකායපි, පඩු මැටියෙන් ද; විවරං රජෙති, සිවුරු පඩු පොවයි; මූලරජනං, මුල් පඩුය; බ්බාරජනං, දඩු පඩුය; නව රජනං, පොතු පඩුය; පතාරජනං, පත් පඩුය; පුපාරජනං, මල් පඩුය; ඵලරජනං, එල පඩුය; සිතුඤ්ඤාය, නොපැසුනු පඩුයෙන්; රජනං පටිතුං, පඩු පියන්ට; මූලං රජන

කුමභිං, පඬු සැළියක් ද ලිපක් ද; උතතරිසනි, ඉතිරෙයි; උතතරා එමසං, වටවූ ආධාරයක්; සන්නං වා, පැසුනාවූ හෝ; නබ්බිට්ඨි කාස වා, නියපිට හෝ; ථෙට්ඨකං දාහං, බිඳුටක් දෙන්නට; ඔරො පෙනනා, බාන්නාහු; කුමභිං ආවණ්ණනි, සැළිය නමක්; කුමභි පතිජ්ජනි, සැළිය බිඳෙයි; රජනුලඛනං, පඬු කිනිස්සක්; දණ්ඩක ථාලිකං, ලී හැඳක්; රජනකොථමඛං, පඬු බඳුනක්; පානියාපි, තැටියෙහි ද; විවරං සමමද්දනනි, සිවුර මිනිස්; දෙණ්ණිකං, ඔරුවක්; විවරං සසථරනනි, සිවුර දිගහරිත්; (=වනත්) වංසං, උණ දණ්ඩක්; රජජුං, රැහැනක්; මජ්ඣෙකා ලභෙගනනි, මැදින් එල්ලත්; උතතො ගලනි, දෙකොනින් ගිලිහෙයි; කණ්ණං බණ්ඩානනි, කොණෙහි බඳින්නට;

324. පිට.

කණ්ණස්ස නතකනනි, කොණ බඳින හුයක්; එකතො ගලනි, එක් පසකින් ගිලිහෙයි; සමපට්ඨනතකං සමපට්ඨනතකං, පෙරල පෙරලා; අවජිනන ථෙට්ඨෙ, පොද හුසුන් කල්හි; පජිනනං හොති, තද වෙයි; උදහස ඔසාදෙතො, දියෙහි ගිල්වා තබන්නට; එරංසං හොති, රළු වෙයි; පාණිනා ආකොපෙතනනි, අතින් තට්ටු කරන්නට; දනතකසාවානි, දත්මෙන් කහවත් ඇත්තාවූ; අවජිනනකානි, කඩ නොකපනලද සිවුරු; අවච්ඡිද්ධං, සතරැස් ලියදි බඳිනා ලද්ද වූ; පාලිඛද්ධං, පෙළ බඳිනා ලද්ද වූ නොහොත් දිගු පුළුලින් නියර බඳිනා ලද්ද වූ; මිසියාද බද්ධං, අතරතුර කොට මාර බඳින ලද්ද වූ; සිඛ්ඛාටකබද්ධං, මියරින් මියර විනිවිද කිය තන්හි සකි බද්ධා ලද්ද වූ; සංචිද්ධං, කරවන්නට; උසාහසි, හැකිවන්නෙහි ද? කුසිමිනාම, නුවා ආදි දික් පට්ට; අඛිකුසිමිනාම, අතරතුර අඛපත් තවුද; මණ්ඩලමිනාම, මහ මැහිලි ද; අඛි මණ්ඩලමිනාම, කුඩා මැහිලි ද; විවට්ටමිනාම, වස් අත්ත තවුද; අනුච්චට්ටමිනාම, ඇලඅත්ත තවුද; ගිවෙය්කමිනාම, ග්‍රිවය වෙලන තැන දැඩි කරණ පට්ට ද; ජ්වෙය්කමිනාම, කෙණ්ඩයට පැමිණෙන තැන දැඩි කරණ පත් ද; බාහනමිනාම, නුවා අත්ත ද; ඡිනනකසාව හවිසානි, කපන ලද්දේත් වන්නේය; සසථලං, සසුරුක කරණ ලද්දේ ද; සමමජිකානකම, සතුරන්ට ද; උඛණ්ඩන, ඔසවනලද පොදි ඇත්තාවූ; විවරගිසිං කපිකා, සිවුරු බිසාක් කොට; බණ්ඩාපි, උරහිසෙහි ද; කපියාපි, උකුලෙහි ද; අභිලක්ඛං, ඉක්මනට; විවර බාහුලලාස, සිවුරු බහුල බව පිණිස;

325. පිට.

ආවනනා, හැරුනාහුය; මිසියාදං ධිපෙසානනි, සීමාවක් තබන්නේ නම්; නඤ්ඞුබ්බියා රනනියා, වටින් ගොඩින් එලිය ආදිවෙත රැහෙහි; උද්ධසෙත අරුණ, අරුණ තැගි කල්හි;

සිතාලකා, සිතප්‍රකාති ඇත්තා වූ; සිතභිරුකා, සිතයෙන් හය වන්නා වූ; විගුණං සංඝාපිං, දෙපට සහල සිවුර ද; එකවිභිං අනන්තමාසකනති, තනිපට අදනය ද සි;

326. පිට.

නිහානං ඔන්රනති, නැහැමට බසින්; කිව්විරං පන, කොප මණ දිඳි කාලයකින් වනාහි; දසාහපරමං, දස දවසක් පරම කොට ඇති; විභවෙසනං, විභව්‍යනය කරන්ට; ජිද්දා, හොනි, කිදුරු ඇතිවෙයි; අගගලං, අත්බයක්; අච්ඡිපෙය්‍යං, අල්ලන්නෙමි නම්; එකවිභිං නති; එකපටයයි;

327. පිට.

අභනානං, නොසේදු (=අළුත්); අභන කප්පානං, එක වරක් සේදන ලද්ද වූ; දුස්සානං, වස්ත්‍රයන් සමකඩ වූ; උතුඛාමානං, දිඳි කාලයකින් ගන්නා ලද; පාපණිකෙ, සල්පිල් අතර වැටුනු කබ රෙද්දෙහි; තුනනං, නූලෙන් එලලීම; ඔවට්ඨිකං, වැටිකොට මැසීම; කණ්ඩුසකං, මුද්‍රිතපත්‍රය ද (කැලිපිට කැලි ඇල්ලීම ද); දළහිකමමං, වස්ත්‍ර පට නොම උදුරා ඇලවීම් කිරීම ද; වාතුද්දිපි කො, සතර දිවයිනට වසින්නා වූ; ඔවස්සාපෙඵ, තෙමව්;

328. පිට.

සිනිං කපිකා, සිතිල්කොට; කලලකාය, නිරොගිවූ ශරීර ඇත්තා වූ; කොට්ඨකෙ, කොටුගෙයි; උදකසාපිකං, ජලසාරිකාව;

329. පිට.

නග්ගිකං, නග්ගාභාවය; නගොවර කුසලො, ගොදුරු ගම් දැනීමෙහි දක්‍ෂ නොවේ; සකථා වා, ගැලෙන් හෝ; විහාසිකානි, පසුවන්නේය; උපගවජිකානි, එළඹෙන්නේ ද; උසසුරෙ, දවල් වූ කල්හි; ගතනං ගිහජිකානි, බත්ගෙණ එන්නේය; ගතනවෙජ්ද කං, බත් සිඳීම; විණ්ණන, හැසිරීමෙන්; උප්පණ්ඩසුං, කවටකම් කළාහුය;

330. පිට.

(73) පමොදිනා, ප්‍රමොදයට පැමිණියා වූ; සිලුප පනනා, සිල යෙන් යුක්ත වූවාහු; සුගතස්ස, සුගතයන් වහන්සේගේ; සාවිකා, ශ්‍රාවිකා වූ; ඝා, යම් සත්‍රියක් නොමේ; අනනපානං, ආහාර පානයන්; දදාති, දේද; (බිතොමෝ) භොවග්ගිකං, ස්වභීත පිණිස

පවත්නාවූ; සොකනුදං, සොක පහකරන්නාවූ; සුඛාවහං,
සප ඵලවන්නාවූ; දුගං, දුගය; මවෙජ්ජං, මාත්ස්‍යය; අභිභුසා,
විශේෂයෙන් මැඩ; දදනි, දෙසි;

(74) සා, භිකෂූමෝ; දිබ්බං බලං, දිව්‍යමය බලය ද; ආසු,
දිව්‍යමය ආසුරය ද; ලහනො, ලබාගත ය; ඩිරජං, රාහාදි රජත් රහිත
වූ; අනාභිගණං, කෙලෙසුලි නැත්තාවූ; මග්ගං ආගමම, සෝවාන්
මාර්ග නිවේශිතොටගෙණ; පුඤ්ඤකාමා, පින් කැමැත්තාවූ;
සුඤ්ඤි, නිජාණ සුඛාතිලාසි වූවා, අනාමසා, නිරාමය වූවා; ටිණි,
බොහෝ කලක්; සග්ගමි කායමි, සාධාරණයෙහි; පමොදනි,
සතුටුවන්නිය;

විසාඛ කාණ්ඩාරං නිවේශිතං.

831-832. පිට.

මුඛස්සන්තිනං, මුඛ සිහිය ඇත්තාවූ; මකඤ්ඤි, වැනේ;
නොහොත්, කිලුටු වේ;

කාය භූතනිසා, කාය ගොපනය පිණිස; පච්චස්සරණං, පහ
තුරුණක්; පුලලකච්ඡාබාධො, මහත් කැසුම් රෝගයක්;
ලභිකාය, සැරවයෙන්; ලග්ගනි, ඇලෙන්; අපභවිකානි,
බැහැර කෙරෙන්; කණ්ඩුවා, කැසුමක් හෝ; අසායමා වා,
සැරව වැසිරීමක් හෝ; කණ්ඩු පටිච්ඡාදිං, කැසුම් වැස්මක්; මුඛ
පුඤ්ඤන වොලකං, මුඛ පින් නා කඩරෙද්දක්; වොම පිලොනිකා,
කොමු පිළියක්;

833. පිට.

විසාසං ගහෙතො, විශ්වාස වශයෙන් ගත්ව; සඤ්ඤෙඤා ව
හොති, දක්නාලද්දේත් වේ ද; සමග්ගතො ව, දෘඪග්‍රන්ථය ඇත්
තේත් වේ ද; ආලපිතො ව, කථාකරණ ලද්දේත් වේද; පටිකඛාජ
වොලකං, පරිකාර වොලය; විකප්පනබ්බාතිනි, විකලානය
කටසුරතාහු දේ හෝ; සුභතලුබං කාතුං, නුලෙන් රුක
කරන්නව; (ඵලමි කරන්නව) විකප්පණො හොති, විෂම වූ කොත්
ඇති වේ; උද්ධමිතො, උද්ග්‍රන්ථව; සුභතාබ්බිජිකානි, නුල් වැසි
රෙන්; අනුමානං, නුවාව; පටිගණනං, පිරිසක කිරීම; සබ්බාපියං
පත්තා, සහල සිවුරේ පත්‍රයෝ; ලුප්පනි, ගිලිහෙන්; අට්ඨපදකං
කාතුං, අවටපදක ආකාරයෙන් කරන්නව;

334. පිට.

අඩ්ඩිකම්පි, අගන්තුක පත්‍රයක් ද; නි ව විනිසානෙ නබ්බං, විනිසානනය නොකට යුතුයි; සනන්තරානන්තරා, අද නය හා පොරෝණය පමණකින්; අවහිංසු, සොරකම් කළාහුය; අසනිසා, සිහිමුළාවෙන්; චස්සික සංඝෙයාං වා, වැසි වස්තා සලකුණු ඇත්තේ හෝ වේ ද නොහොත් වැසි සාරමස හෝ වේද; නදිපාරගතං වා, ගංගාවෙන් පරතෙරට ගමනක් හෝ වේ ද; අගගල ගුහති විහාරො වා, අගුලෙන් හෝපනය කරයුතු විහාරයක් හෝ;

335-337. පිට.

පච්ඡිමා සඤ්ඤානි, අනුමි සඤ්ඤායී; උතුකාලං, සාතු කාලයෙහි; භාමකාචාසං, ග්‍රාමයෙහි වූ ආචාසයකට;

එකාධිප්පායං, එක කොටසක්; උපඛිං වසති, අභි කාලයක් වෙසේ ද; උපඛිං විවරපටිච්ඡංසා, උපාභික්වූ සිවුරු භාගය; කුච්ඡිකාරාබාධො, කුසරුජාවක්වූ රොගයක්; පළිපනෙනා, ගැලුනේ;

335. පිට.

මං උපඛිංසහයා, මාගේ අවවාදය කරන්නේ ද; දුපඤ්ඤා හොති, උපසංඝාත කරන්ට දුකෙර වෙයි; අසප්පායකාරී හොති, අසත්ප්‍රාය ක්‍රියා කරන්නේ වේ; අභික්කමනං වා, වැඩෙන්නාවූ හෝ රෝගය; පටික්කමනං වා, බැහැර වන්නාවූ රෝගය හෝ; අනධිවාසක ජාතිකා හොති, නොඉවසන ස්වභාව ඇත්තෙක් වේ ද;

339. පිට.

සප්පායාසප්පායං, පප්පායප්පාය දෙය; ආමිසනන්තරා, ආමිස ලබන සිත් ඇත්තේ; නිහානං, බැහැර දමන්ට;

340. 341. පිටු.

සමභං පටිච්ඡංසං දානං, සමභාගයක් දෙන්නට; අවිසුජ්ජිකං, දානය නොකට හැක්කාවූ; අවෙහගිතිකං, බෙදීම නොකට හැක්කාවූ, කුසවීරං, කුසතණින් කරණ ලද වස්ත්‍රයක්, වාස වීරං, වැහැරී සිටුරක්; ඵලකවීරං, පෝරකඩ සිටුරක්; කෙසකම්බලං, කෙස් කම්බලයක්; වාලකම්බලං, වාලකම්බලයක්;

උලුකපතකි, බකමුහුණු පිහාටු වලින් කළ වස්ත්‍රයක්; අජිනකි පං, අදුන් දිවි සමක්; අක්කනාලං, එරාවැහැරි; පොත්තකි, නියදින් කළ වස්ත්‍රයක්;

342. පිට.

සබ්බමහාරඛගරනකානි, සියල්ල මහා රහිත රජනයෙන් පමුපොවන ලද්දවු; අවජිනනදසානි, නොකපන ලද දවලු ඇති; පුප්පදසානි, මල්කම් කල දවලු ඇති; එණදසානි, පෙණතොබ වැනි දවලු ඇති; කඤ්චිකං, සැට්ටය; නිට්ටකං, නිතිරිපිළි; මෙඛනං, හිස්වෙට්ම;

343-345-346. පිටු.

ශාභනෙක සනෙත, පිළිගන්නෙකු ඇති කල්හි; ස්වාධිට්ඨිකං, මනාකොට ඉවත ලද්දේ වේ; ආදික්ක දෙනි, නියම කොට දේ; බුමකාරා, නිතර කරන්නාවූ සත්කාරයෝ;

විමරක්කනිකං නිට්ඨිතං.

348. පිට.

නනතිබ්බො, කවසුතු පරම්පරාවෙහි බැදුනේ; උසස්කකං, ආපනෙනා, උත්තාහසට පැමිණීමේ;

349. පිට.

කුපපෙන මා, කොපා කමියෙන් හෝ; ධානාරහෙන මා, කාරණයට සුදුසු වූ හෝ; අනුසාමණ් සම්පනතං, අනුසාවණ් සම්පතියෙන් යුක්තවූ; ඤාතිවිපනනමපි, ඤාතියෙන් විපතිය යට පැමිණියාවූ ද; පටිකුට්ඨිකමපි, විරුඳ්ව කියන ලදුව කරණ ලද්දවු ද;

355. පිට.

පටිකෙකාසනති, විරුඳ්ව කපා කෙරෙත්;

චතුමග්ග කරණං.

359. පිට.

පාටිවාසික චතුසෙඨා, පිරිවෙස් පුරන්නා සතරවෙති කොට ඇත්තේ; මානතතවාසික චතුසෙඨා, මානතෙහි හැසිරෙන්නා සතරවෙති කොට ඇත්තේ;

360. පිට.

අනන්තකයාපි, ලග ම වුන්තාවු ද; නිසාරණා, බැහැර
කිරීම; සුනිසාරණිනො, මනාකොට බැහැර කරණ ලද්දේ; අනපද
නො, අපතති පරිවේද රහිත වූයේ; අනනුලොමිකෙහි, සාස
නයට අනුලොම නොවූ; ඛසාරණං, අතුලත් කර ගැනීම;

361. පිට.

අලව්වනො, මහපට ඇතිල්ල කපන ලද්දේ; කණ්ඩරව්ව
නො, මහ තහර කපන ලද්දේ; සිපදිකො; බරවා ඇත්තේ;
කුණි, අත් පා කුණුවූයේ; මුණො, ගොලුවූයේ;

වෘත්තාන්ත භාණ්ඩාරං පඨමං.

පටිනිසංස්පන්නා, හැරිය යුතුවූ;

364. පිට.

පටිසංස්කෘත කරණිකා, ප්‍රතිඥාවෙන්. කටයුතු වූ; සතිවිනිසා
රහසා, සති විනය දිග යුත්තාව; පටිවාසාරණං පිරිවෙසට
සුදුසා; මූලාසපටිකයානි, මූලාස පටිකයානගෙන් අදී ද; සාති
සාපරා හොති, දෙස් ඇති වෙයි;

උපාලිපුත්තා භාණ්ඩාරං දුතියං.

368. පිට.

ගසකාරකො, බොහෝ කපා කරන්නෙක් වේද;

373. පිට.

ලොමං පානෙති, ලොමු හෙලාද(=යටත්ව පවතීද); නොත්ථා
රං චනනති, කම්බියාරණයට හිතවූ චනෙහි පවතී.

වමෙපසාකඛනිකං නිට්ඨිතං.

391. පිට.

අනුකම්පනාමහි, උක්ඛිප්ත නොවූයේ වෙමි;

393. පිට.

මාඅනුපටිවාසරථ, අනුව නොපිරිවරවි; විගහනො, විවිධ
ග්‍රාහකයක්; සබ්බසාපි, සබ්බසා බිඳීමෙහි ඉරි වැටීමක්; සබ්බවචනා
නං, සබ්බසා වෙන්කිරීමක්; හෙදගරුකෙහි, හෙදග ගරුකොට
සිතන්නාවූ;

394. පිට.

එකවෘතන, එක සෙවිලි ඇති ගෙයි; මම මා කාරණා, මා පිළිබඳ කරුණකින් හෝ; අසද්දසං කාරණා, අනුන් පිළිබඳ කරුණකින් හෝ;

395. පිට.

පරෙසමපි සද්ධාය, අනුන්ගේ විශ්වාසයෙන් ද; අපසම්භිසා ගෙන මා, බැහැර නොකිරීමෙහි හෝ;

396. පිට.

උපදංසෙසසනනි, එළවන්; අධම්මසමානෙ, අධම්ම කම් කරණ කල්හි; අසමමාදිකාය චන්දනමානාය, නො සතුටු සිත් උපදවන ක්‍රියා පවත්නා කල්හි; ආසනනනිකාය, අස්තක් අතර තිබීමෙන්;

397. පිට.

ආනමෙතු, ඉවසා වදාරණ සේක්වා; පටිපුණ්ණ කොස කොට්ඨාසාතො, පිරුණාවූ රතන කොස හා කොසොභාර ඇති; දිසිතිං කොසල රාජනං, "දිසිති" නම් කොසොල් රජු කරා; අබ්බසාසි, යුද්ධ පිණිස ගියේය; එකසබ්බානමපි, එක ම යුද්ධ ප්‍රහාරයකුත්; සතිතුං, ඉවසන්ට; දොහලො, දෙළදකෙක්; නිපස නෙසන්ති, පැනයන්තෙම් නම්; අභිච්ඡිස, ජයගෙන;

398. පිට.

සනනද්ධං, යුද්ධායුධයෙන් සනනද්ධ වූ; චම්මනං, සැවට ලත ලද්දවූ; අම්මනා ගොති, නොසතුටු සිත් ඇත් තී නොවෙව; ලච්ඡසි, ලබන්නෙහිය යි;

399. පිට.

පටිබ්බාජකවෘතනන, පරිව්‍රාජක ව්‍යාජයෙන්; දලායරජ් ජුසා, දුභිඤ්ඤා; පච්ඡාබාහං, පිටිපස්සට අත් ඇතිකොට; වූර මුණ්ඩං කපිඤ්ඤා මා, කර කැන්තෙන් හිස මුඩු කොට; බරයා රෙන, කුර හඬ ඇත්තා වූ; පණ්ණෙවන, බෙරයකින් යුක්තව; සිඤ්ඤාපකෙන සිඤ්ඤාපකං, සතර මං සඤ්ඤෙන් සතර මං සඤ්ඤා යව; පටිණෙතො, ගෙන යන්නවුන්; දිසං පයා, දිසිකොට බලව;

400. පිට.

මාරසං, ප්‍රසවකොට නොබලව; විහාපෙසසනිති, කලානා කරන්නේය යි; ගුම්මං ධූපෙඤ්ඤා, රැකවල් තබා; පසාප්පිකං, ඇඳි ලී බැන්දවූ; අනන්තනා, (අනන්ත අනො) මොහුගෙන් අත තුරෙක් වෙයි;

401. පිට.

ආරාධනාපෙඬුවා, ආරාධනාව අපේක්ෂා කොට ඇත්තේ; පුබුදුවාසි, පෙරටුව නැති සිටින්නෙක්; පව්න නිපානී, පසුව සය නය කරන්නෙක්; කිඩකාරපමිඤ්ඤාපි, කුමක් කරන්නෙමිද යි අස්වන්නෙක් විය; ඔවරං අපෙක්ෂානනී, වෛරය පිරිමසන්නෙමි නමි;

402. පිට.

නිබ්බානි, ඇද්දේය; උභිභිගග්ගා, හසින් වකිනවුයේ; උඤ්ඤානි, අතිශයින් සැක ඇත්තේ; අද්දහශාය, ද්‍රෝහ තොකිරීම පිණිස, සපට්ඨව අභංගු, දිවිදීමක් ද කළානුය;

403. පිට.

පෙහනීභං, පිය සන්නකවු;

404. පිට.

ආදිනාදණ්ඩානං, ගන්නාලද දඬු ඇති; ඛනනී ඝොරවඩං, ක්ෂාන්තියක් හා සුරත භාවයක්; පටිඝාදිනනරූපා ඔවා, ක්ෂය වූ ලක්ෂණ ඇත්තානු ම ය;

දිඝාචු භාණ්ඩාරං පඨමං.

74. පුට්ඨපද්දා, මහත් හණ්ඩක ශබ්ද ඇත්තා වු; සමප්ප්ප්ප්, සමාන ජනයා වු, කොවි, කිසිවෙක්; බාලො, මම අභ්‍යන්තරෙහි; නිමෙඤ්ඤාපි, නො සිතන; (සියල්ලෝම පණ්ඩිත මානිනුම වුහ.) ගිහො, වඩාත්; සබ්බසමිං භිජ්ජමානසමිං, සබ්බසා බිඳෙන කල්හි; අඤ්ඤං, 'අප නිසා සබ්බසා බිඳේ' යන අතික් කරුණකුත්; අමෙඤ්ඤාරං, නො සිතන.

76. පටිමුඬා, මුලා සිහි ඇත්තා හු; පණ්ඩිතා භාසා, පණ්ඩිතයින්ට බදු වවන ඇත්තා හු; වාචාගොවරා, වචන ම ගොවර කොට ඇත්තාහු; භාණිනො, කථා කරන්නාහු; ඝාම, යම්තාක්; මුඛායාමං, මුව විදහාලීම; ඉච්ඡනනී, කැමැත්තානු නමි ඵපමණට මුව විදහාලන්නාහු; ඝොන, යම් කලනයෙකින්, නිනා, මේ නිලීජ්ජිතාවයට පවුණුවන ලද්දනු නමි; නං, ඒ කාරණය; නවිදු, මෙතෙක් දෙය ඇතැයි නො දනිති.

81. අට්ඨිවජ්ජදා, ඇට සුන්කරන්නා වු; පාණ්ණරා, ජීවිත දෙව්දය කරන්නා වු, ගමාසුඛන භාගිනො, ගව අස් බන පැහැ

ර ගන්නා වූ; නෙහි අපි, ඒ රජුන්ගේ ද; සබ්බන්හි හොඳි, එක් වීම වෙයි; කසමා, කුමක් හෙයින්; කුමහානං, නොපහේ; නො සියා, සමගියෙක් නො වන්නේ ද?

405. පිට.

පාචින වංස දුශ්සා, පාචින වංස නම් වූ මුව වනය; දුස පාලො, උයන්පල් තෙම; දුසං, වනයට; අනතකාම රූපා, ආනමකාරී ස්වභාව ඇත්තාහු; අහික්කමතු, බැහැරයේවා.

406. පිට.

ආවිවෙව, ප්‍රකාශයෙන් ද;

407. පිට.

පඤ්චාසිකං ඉධා පන, පස් දවසකට අසිති කොට වනාහි; (පස්වෙනි දවසට පැමිණියා වූ) හන්චි කලහෙහි, හන්චි පොතක යන් විසින් ද; හන්චිව්ජාපෙති, ලදරු ඇත්පැටවුන් විසින් ද; ජීනහග්ගාහි චෙව, සිඳින ලද අග ඇත්තා වූ ද; ඔහුගෙහාගත් ගසාව, බිඳින බිඳින ලද්ද වූ ද; සාඛා හඬනං, අතු කැබැලි; ඔහා භා ව, නොවූපලෙන් බැසීමෙන් ද; උනනිණ්ණං, ගොඩනැංනා වූ, උපනිසංසන්නිසො, ගවමින් (ඇඟ උලමින්);

408. පිට.

සුථා, ඇත් සමූහයා කෙරෙන්; අපසහපිභාසාව, තුණ ඉවත් කිරීම ද;

85. යං, යම් තෙයකින්; එතො, හුදකලාවූයේ; චිතන, චනයෙහි; රමනි, සිත් අලවා වෙසේ ද; (එතෙසින්) ජ්ඣාදහනං, රිය විය වැඩි දත් ඇති; නාගංග, ශ්‍රෙණි වූ; හන්චිනා, හන්චි හුණේ; එනං, මේ වර්තය; නාගෙන, බුඩ නාගයා සමග ද; විතනං, ඔහුගේ සිත; විතෙනන, සජ්ඣයන් වහන්සේගේ සිත භා ද; සමෙති, සම වෙයි; උබ්බාලො, පිඩා කරණ ලද්දවූ; අසක්කාර පකනා, සත්කාර නො කිරීමෙන් වෙන් කළ;

409. පිට.

සාවසෙසා ආපනනිති, අවසෙසයක් සහිත වූ ඇවැත්තක් ය යි;

412. පිට.

පච්චිකාගෙසා, පසුබැස්සුයේ නම්;

414. පිට.

නිහනා, නසන ලද්දේ;

415. පිට.

අනුපාසනා, අනුයෙන් තොර වූ; වාසස්ථානපනා, අනුර
සම්පන්නයෙන් යුක්ත වූ;

86. සමඛාසන සම්පන්න, සමඛාසන පිළිබඳ කටයුතු උපන් කල්හි
ද; මහනාසන ව, විනය මන්ත්රණයන්හි ද; අනුපාසන ජානනාසන, අති
කරණයන් පැමිණි කල්හි ද; විනිවිජ්ජන ව, විනිවිජ්ජන කිරීමහි ද;
මහනුසන, මහත් උපකාර ඇත්තාවූ; නරො, පුද්ගල තෙම; ඉති,
මේ ශාසනයෙහි; භාසිං සංඝායනා භාසි, කෙසේවේ ද? පඤ්ඤා,
රහනා, පිටිවහල්වීමට යොග්‍යවූයේ; ඉති, මෙහි; භාසිං භාසි,
කෙසේ වේද?

87. පඤ්ඤා, පළමුවෙන් ම; සිලනා, සිලයෙන්; අනු
විජ්ජන, උපවාද රහිතවූයේ; අනුකම්පනාචාරා, උපපරික්ෂිත
ආචාර ඇත්තේ; සුසංචුතිඤ්ඤා, මොනවට සංවරවූ ඉදුරන් ඇත්
තේ වේ ද; (ඕනට) පඤ්ඤා, පඤ්ඤා; ධම්මනා, කරුණු
වශයෙන්, නොපමිදෙන, දෙය් නොකියත්; සෙත, යම්හෙය
කින්; නං, ඔහුට; වසෙය්, කියත් ද; අසන, ඕනට; නං, ඒ අප
වාදය; නති භාසි, නොම ඇත්තේ වෙයි.

88. නාදිනා, එබඳුව; සිල විසුඛියා සිනා, සිලවිසුඛියෙහි
පිහිටියාවූ, සො, හෙතෙම; විසාරද භාසි, විසාරද වෙයි; විසස්ස,
මෙරම අභිභවනයකොට; භාසි, කියයි; පඤ්ඤා, පිරිස අත
රට ගියේ; නවිජ්ජන, නැති නොගනිති; නවිජ්ජන, නොවෙවු
ලයි; අනුසුතං, අනුදන්තාලද්දත්; භණං, කියන්නේ; අනං,
අනුය; න භාසි, නො නසයි.

89. නථා එව, එපරිද්දෙන් ම; පඤ්ඤා, පිරිස්හි; පඤ්ඤා,
පුහන; පුච්ඡනා, විචාරණ ලද්දේ; නව එව පඤ්ඤා, සිහිපිළි
නොම සිතයි; න ධම්ම භාසි, ධම්ම නො වෙයි; භාලාගනං, සුදුසු
කල්හි පැමිණි; භාලාගනං, ව්‍යාකරණයට සුදුසු වචන;
වචන, කියන්නාවූ; සො විවික්ඛණා, ඒ නුවණැත්තේ; විසුඛි,
පිරිස, නුවණැති පිරිස; රහස්ස, සතුටුකරයි.

90. වුට්ඨනිකපසු හික්කුසු, අතිශයින් වෘථ හික්කුන් කෙරෙහි; සභාර භෝග, භෝගව සහිතවූ; සහෙක ආවේරකමිති, තමන් ඇදුරු වාදයෙහි; විසාරදො, විසාරද වූ; පමෙතුං, විමර්ශනය කරන්ට; අලං, සමජීවූ; පගුණො, කෘත පරිවය ඇත්තාවූ; කපේනපෙ, කියුතු වූ; පව්වජ්ඣානං, ප්‍රතිවාදීන්ගේ; විසංයුතොවිදො, විරෝධසාධන දැනීමෙහි දක්ෂ වූ;

91. පව්වජ්ඣා, ප්‍රතිවාදීහු; යෙන, යම් කථාවකින්; නිගහනං, නිග්‍රහයට; චජනති, යෙද්ද; මහාජනො, මහාජන තෙමේ සඤ්ඤාපනං, අවබෝධයට; ගච්ඡති ච, යෙද්ද; සභං ච ආදාය සමයං, සාමාන්‍යවශයෙන් වාදයක්; නිදිසවති, හිත් නොකෙරේ ද; යො, හෙතෙම; අනුපසාදිතං, සිංහා රහිත වූ; පඤ්ඤං, ප්‍රශ්න; බ්‍යාකරං, ප්‍රකාශ කරන්නේ වෙයි;

92. දුතෙසා කමෙමසු, සර්ව දූත කමයෙහි; අලං, සමජීවූ; ආහුතං, ආහුති පිණිස; යථා, යම්යේ පිළිගැනී ද; (එපරිද්දෙන්) සර්වසං, සර්වයාගේ; කිපෙවසු, කෘතායත්ති; සමුග්ගහො, ඉගෙනීම හෝ පිළිගැනීම ඇත්තා වූ; චල්වාකරං, චන්ද්‍රිතය ලෙස කරන්නා වූ; ගණනා පෙසිතො, සමුග්ගා විසින් යවන ලද්ද වූ; හික්කු, මහණ තෙම; පනන, එහෙයින්; අහං, මම; කපොමිති, සර්වයාගේ කිසි කරමිති; නමිඤ්ඤති, මානවසංගේ නො හගිති;

93. ඝාමනිකසු, යම්තාක්; වජ්ඣසු, වස්තුන්හි; ආපජ්ජති, ඇවැතට පැමිණේද; යථා, යම් ලෙසකින්; ආපනතිං, ඇවැත්තින්; වුට්ඨනා හොති, නැගිසිටීම වේ ද; එතෙ උග්‍රසෙ විහරිතා, යන මේ අපිද්‍රව්‍යකයෝ දෙදෙන; අස්ස ඝාගතා, ඔහුට යවාගත වෙත්; ආපනතිවුචානපදස්ස, ඇවැත්තින් නැගිසිටීම කරැණෙහි; කොවිදො, දක්ෂ වෙයි;

94. ඝාති වාචරං, යම්බඳු හඬකින් කාරණාදීන්හි හැසිරෙන්නේ; නිසාරණං, තප්පනියාදී නිසාරණ කමයට; ගච්ඡති, යෙයි ද; යථා, යම්යේ; වජ්ඣනා, වස්තු වශයෙන්; නිසාරිතො හොති, බැහැර කරණ ලද්ද; හං, ඒ වන; වුසිතස්ස, වැස නිම වන ලද; ජනතුණා, හික්කුනුගේ; බ්‍යාකරණං, ඇතුළත් කර ගැනීම යන; එතං අපි, මෙය ද; විහරිත කොවිදො, විහරිතයෙහි දක්ෂ තැනැත්තේ; ජායති, දනිති;

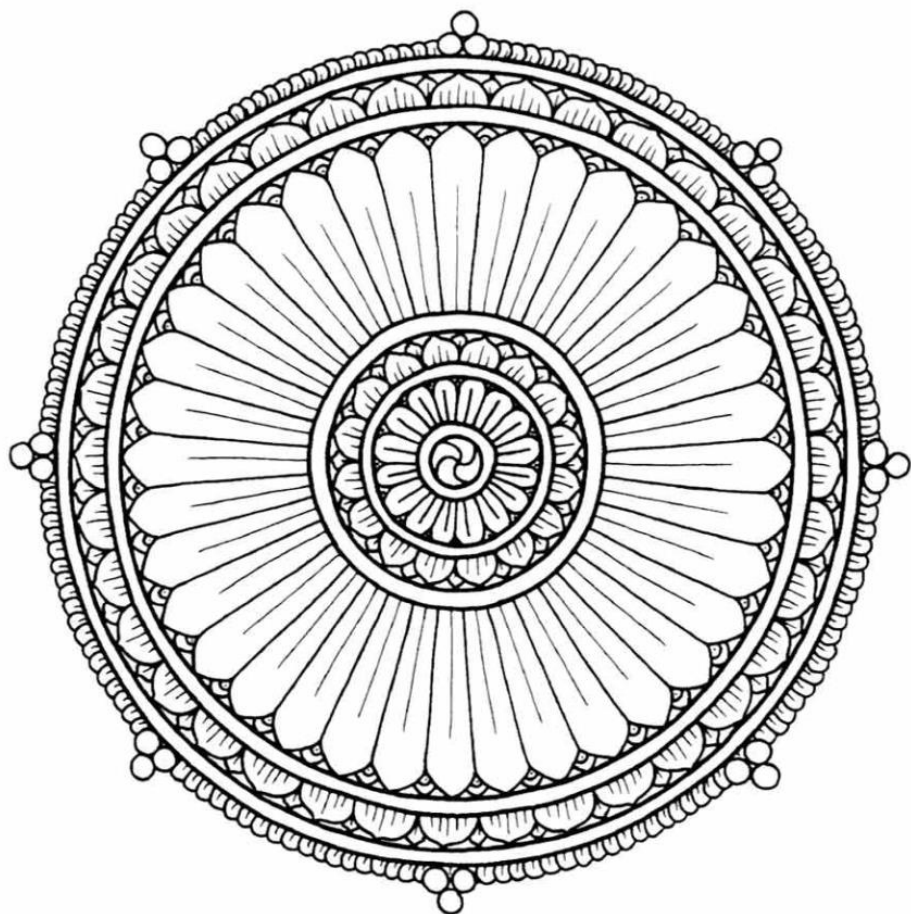
95. ඉඩ, මේ ශාසනයෙහි; වුඩ්ඩනරෙසු, අතිශයින් වෘඪ වූ; හිඤ්ඤා, හිඤ්ඤාත් කෙරෙහි ද; නිවෙසු, නවකයන් කෙරෙහි ද; මජ්ඣිමෙසු, මධ්‍යමයන් කෙරෙහි ද; සභාරවො, ගෞරව සහිතවූ; පණ්ඩිතො, නුවණැත්තාවූ; මහාජනාංක, මහජනයාට; අනුචරො, අභි වාරීවූ; නාදිසො, එබඳුවූ; සො හිඤ්ඤා, ඒ මහණ තෙම; පග්ග භාරණො, ප්‍රකමියෙන් අධිකරණ විනිශ්චය පිණිස ගත යුත්තේ වෙයි;

(පස්වස් වනතුරු “නිවක” නම-දස වස් නොපිරෙණතෙක් “මජ්ඣිම” නම; පිරිපුන් දසවස් ඇතියේ “ථෙර” හෙවත් “වුඩ්ඪ” නම.)

මහවග්ග භෑවපදය නිමි.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ භෝතු